

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. ledna 2018 v Lounech v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Blanky Polcarové a Vlasty Žatečkové, takto:

Obžalovaný Petr J. [REDACTED], narozený [REDACTED] v Chomutově, trvale bytem [REDACTED], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Kynšperk nad Ohří,

je vinen, že

dne 26. 11. 2016 kolem 6.00 hodin v podnapilém stavu u obce Chbany, za křižovatkou na obce Žabokliky a Nové Sedlo za železničním přejezdem přiměl zastavit řidičku taxislužby Elišku C. [REDACTED], nar. [REDACTED], která ho vezla ze Žatce do obce [REDACTED] osobním automobilem zn. Škoda Octavia u krajnice s tím, že je mu nevolno, poté, co přibrzdila, zatáhl za ruční brzdu a vypnul klíčkem zapalování, nasunul se na poškozenou, začal ji lízat obličej, poté si sedl zpět na místo spolujezdce, svou nohu nechal přes nohy poškozené, kterou osahával na obličej, na prsou a pod kalhotkami na přirození, tato se mu snažila klást odpor, svého jednání však nezanechal, chytal ji za krk, tahal ji za vlasy, chytil ji i za rukáv svetru, který roztrhl, roztrhl jí i řetízek, při tom jí říkal, že se jí to bude líbit, že mu na ní záleží, poškozené se však po nějaké chvíli podařilo zapnout klakson ve vozidle a začala křičet, poté, co bylo vidět, že se k vozidlu blíží nějaké světlo, obžalovaný svého jednání zanechal vystoupil a odešel,

tedy

-dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že donutí jiného násilí k pohlavnímu styku, a tento čin spáchal způsobem srovnatelným se souloží, tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tři a půl (3,5) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

Provedeným dokazováním byl zjištěn shora popsáný skutkový stav:

Obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že toho dne potřeboval jet z [REDAKCE] do Žatce a tak si kolem 18.hodiny přivolal si taxi. Přijela žena, do té doby ji neznal, malá, vlasy nakrátko tmavší barvy. Nejprve se nechal dovézt do Žatce k bankomatu, potom na kulaté náměstí, kde peníze předal Jiřímu Ž[REDAKCE]. Pak ho taxikářka odvezla do Tipsportu, zaplatil jí celkem 480,- Kč a šel dovnitř. Dal si tři piva, byl tam asi hodinu, potom šel do nonstop restaurace, kdo ho tam odvezl, to neví. Zde se najedl a pak byla cesta do Kadaně. To jel zase taxíkem, který řídila ta paní taxikářka. Jak k ní zase přišel, to neví, neví, jestli jí volal nebo byli spolu v kontaktu po SMS zprávách. Neví ani, proč jeli do Kadaně. Cestou do Kadaně se dohodli, že si dají někde kávu, to už bylo kolem půlnoci nebo 1.00 hodin, nic ale nenašli, tak ji navedl na čerpací stanici, kde si dali kávu z automatu. Tam jí volal nějaký zákazník, ona se ho ptala, jestli chce jet s ní, ale on řekl, že se zákazníkem nepojede. Zeptala se ho, jestli na ni počká, až odveze toho zákazníka, s tím souhlasil a ona ho zavezla o tři kruháky níž v Kadani. Tam byl v nějakém nonstopu, dal si tři piva. Pak si vzal kadaňského taxíka a jel jím do Žatce, kam přijel kolem 5.00 hodin. Odtud volal té taxikářce, aby ho odvezla domů do [REDAKCE]. Cestou za odbočkou na Nové Sedlo jí řekl, ať zastaví, a šel pěšky. Za cestu jí nezaplatil. Nechal si zastavit proto, že ona něco řekla, neví ale co, a to ho asi naštvalo. Cestou se normálně bavili, také si s ní potykal. Za celou noc vypil asi devět piv. Na sobě měl kalhoty, z jejichž kapes vypadávají peníze, a takto mu asi vypadla z kapsy cestou do Kadaně dvoutisícikorunová bankovka. Z kalhot mu vypadly asi ještě další peníze, asi 2.000,- Kč, protože doma, když si peníze spočítal, mu to nesesedělo. Je pravdou, že taxikářce psal SMS zprávy a žádal ty peníze, které v autě ztratil. Jinak neví, co jí dále psal, ale potom mu začali psát lidi z nějakých čísel, ať jí dá pokoj, kde je a další nesmysly. Ví, že ta řidička se jmenuje Eliška. Žádné násilí vůči ní nepoužil, nebyl vůči ní hrubý, nenadával jí. Neví, proč uvedla, že ji chtěl znásilnit, žádný motor nevypínal, nezatáhl za ruční brzdu, neříkal, kam má jet, zajela tam ona. Ještě, když vystoupil z auta, tak mu říkala, že ho vezme domů. Po nějaké chvíli po vystoupení z auta jela kolem policejní hlídka, která ho upozornila na to, že nemá reflexní pásy. Neví, proč tu policejní hlídku ta taxikářka nezastavila. Když jí psal o těch penězích, které ztratil v autě, tak mu na to neodpovídala. Ignorovala ho. On měří 196 cm. Ti policisté, co ho zastavili, měli auto Škoda Octavia combi, byli tam dva policisté a jedna policistka. Když odešel z taxíku, stála tam taxikářka ještě asi dvě minuty, on ušel po silnici asi 20 metrů. Taxík stál vzdálený od silnice 10 metrů a policie potom jela tak do deseti minut.

Pokud jde o hlavní líčení, obžalovaný žádal soud, aby toto již od počátku proběhlo v jeho nepřítomnosti, nicméně soud shledával jeho výslech nutným, proto trval na jeho osobní účasti, kdy po zákonném, poučení obžalovaný setrval na své původní výpovědi a dále se dovýjádřil a odpověděl na položené dotazy. Po ukončení jeho výslechu obžalovaný opět požádal, aby hlavní líčení dále probíhalo v jeho nepřítomnosti, čemuž soud pro další průběh jednání vyhověl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

Nad rámce své výpovědi z předchozího řízení uvedl, že mobilní číslo na poškozenou si vzal už po cestě do Žatce. Vzdálenost z Tip Sportu a Nonstopu v Žatci je asi 2 km, šel pěšky. Před cestou do Kadaně jej poškozená vyzvedávala v té restauraci, kde předtím jedl, bylo to mezi 21 až 22 hod. Do Kadaně jel za kamarádem a to, že si chtěli dát kávu, byla jenom součást konverzace, nic intimního neplánoval. Poškozená mu o sobě říkala, kde bydlí, že má dceru, o druhovi nehovořila. V Kadani poškozené za cestu neplatil. Ten důvod, proč vystoupil při cestě z Žatce do [REDAKCE] na tom místě, kde mělo dojít ke skutku, byl ten, že věděl, že si z bankomatu vybral 9 000 Kč, 500 Kč předal jako dluh kamarádovi, 480 Kč platil za taxi z [REDAKCE] do Žatce, jeho útrata za celý večer nepřesáhla 500 Kč a pak ještě platil asi 370 Kč taxikáři za cestu z Kadaně do Žatce, takže věděl, že by u sebe měl mít kolem 7 000 až 7 500 Kč, přičemž když byl v té Kadani, tak zjistil, že má pouze 2 000 Kč, tedy těch 5 000 Kč musel někde vytrátit z kapsy a měl podezření, že se to stalo v taxíku poškozené. V restauracích o peníze přijít nemohl, hledal je po příjezdu z Kadaně i v Nonstopu. V Kadani peníze už neměl. Proto, se při té poslední cestě na ty peníze zeptal, ale dostalo se mu pouze neurčité odpovědi, což ho naštvalo a proto vystoupil. Z místa, kde vystoupil z vozidla poškozené je to do [REDAKCE] asi 7 km, šel pěšky. Ze Žatce do Kadaně je to asi 28 km a ze Žatce do [REDAKCE] také. Bylo mu divné, proč jednou platil 480 Kč a podruhé 370 Kč. Následně psal poškozené SMS zprávy, ale všechno se týkalo vrácení peněz, potom mu přicházely SMS z různých čísel, dokonce někdo byl i v Račeticích, takže se na to pak vykašlal. Potom poškozená podala trestní oznámení, domnívá se proto, že to mohla být reakce na jeho požadavky na vrácení peněz.

Obžalovaný dále předložil listinu o výběru částky 9 000 Kč z bankomatu u Kauflandu v Žatci ze dne 25. 11. 2016 s tím, že zde byl kolem 18.30.

Pokud byl obžalovanému předestřen obsah SMS zpráv odeslaných z mobilního telefonu zn. LENOVO až ve dnech 13. a 14.12.2016 a doručených na číslo poškozené [REDAKCE], uvedl, k jejich obsahu, že nešlo o žádný vztah mezi nimi, s poškozenou se chtěl pouze sejit. Pokud měl vysvětlit, proč psal, že: „k ní cítím, to co cítím“, tak tím myslel jen to, že se s poškozenou dobře povídalo. To, že jí psal, že ví, že má malou dcerku a že to chtěl řešit lidskou cestou, tak tím mínil vrácení peněz. SMS zpráv neposílal proto, že by usiloval o vztah s poškozenou, ale proto aby se sešli, chtěl ji nalákat a řešit ty peníze.

O trestním oznámení poškozené se dozvěděl až na policii dne 3. 1. 2017. S přítelem poškozené se nesešel. V důsledku té události nebyl napaden žádným mužem.

Pokud psal poškozené o soudu, tak tuto nechtěl žalovat, ale chtěl jít na policii, že ztratil finanční částku.

SMS zprávu ve znění: „Nechtěj, aby vyjeli tito individua, prosím přijed', zaplatím taxi, co projedeš, zavolám později.“ psal.

SMS zprávu z 26. 11. 2016: „Víš, co je nejhorší? Záleží mi na tobě... A chci tě...Jenom nevím, proč jsi za mnou posílala toho svého... Včera jsem si tě přeplatil... Můžeš pro mě?“ psal

Lidé od poškozené mu psali mi zprávy asi ze čtyř čísel, které nejsou v soudním spise vůbec evidovaný.

Toho 26. 11. 2016 došel domů, šel si lehnout asi do 10 až 11 hodin a poté se věnoval statku. Nevím, proč poškozené psal SMS zprávy dne 26. 11. 2016. Ví, že to nedává smysl. Neumí vysvětlit, proč jí psal SMS zprávu typu: „Záleží mi na tobě, chci tě apod.“

V rámci těch SMS zpráv nezaznělo nic o znásilnění, vše si spojoval s těmi ztracenými penězi.

Obhajoba obžalovaného byla spolehlivě vyvrácena provedenými důkazy.

Soud měl k dispozici zejména výpověď poškozené Elišky C. [REDAKCE]. Tato shodně v řízení přípravném i před soudem vypověděla, že ten den jí nějaký muž volal a chtěl taxi do [REDAKCE], následně souhlasil s cenou, tak pro něj jela. Muže odvezla do Žatce ke Kauflandu, kde vybral

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

z bankomatu peníze, potom chtěl na náměstí, tam mu zastavila u kašny. Je pravdou, že mu cestou ukazovala, kde bydlí, je jí to trapné, ale když jezdí, není moc doma, a tak když jede kolem domu, kde bydlí, tak zatroubí nebo napíše svému příteli, aby jí zamával. Ten pán si toho všiml a řekl jí, že jí někdo mává. Ten muž jí také v taxi říkal, že pracuje v Hitachi a že by jí mohl zařídit, že by vozila Japonce a že by si o tom někde promluvili. Po nějaké době jí zase volal, že je v kavárně na náměstí a že by chtěl odvézt do baru. Jela tam a odvezla ho k Pizzerie 123, když tam přijeli, řekl, že tam nechce, a navedl ji do Pražské ulice do baru Synot typu. Mohlo být něco před 22.00 hodin. Za všechny jízdy jí zaplatil. Následně jí volal, zval ji na večeři a na kávu, to ale odmítla s tím, že musí jezdit. Pak jí ještě psal SMS zprávu a odepsala mu v podstatě totéž. Když ho v tom Synot typu vyložila, jela domů k matce a té říkala, že jí ten muž psal SMS, aby byla s ním, že by jí zaplatil to, co by si vydělala za celou noc. Pak jí znovu volal, ať pro něj přijede. Řekla mu, že musí počkat, a když přijela k Synotu, nebyl tam. Volala mu, kde je a našla ho na autobusovém nádraží. Odtud chtěl odvézt do Kadaně. Když tam přijeli, ptala se ho, kde chce vystoupit, on ji ale stále zval na kávu. Řekla mu tedy, že si dá kávu a cigaretu, a on ji navedl na nějakou benzínku. Tam si koupila cigarety a kávu, platila si to sama hotově. Tankovala tam i naftu, kterou za ni chtěl zaplatit, házel tam pětisetkorunovou bankovkou, ale ona řekla obsluze, že je to zákazník, že platí sama. Byla tam s ním asi patnáct minut, chtěl být stále s ní s tím, že jí ten čas zaplatí. Ona ale musela jezdit, aby nepřišla o zákazníky. V té době na té benzínce stálo jiné taxi, on řekl, že si ho vezme. Odjela tedy do Žatce, cestu jí zaplatil. Po nějaké době jí znovu volal, aby pro něj přijela do Kadaně, mohlo být kolem 1.00 hodin. Řekla mu, že je v Mostě, že pošle kolegyni, on řekl, že to nespěchá a že na ni počká. Když se vrátila do Žatce, volala mu, a on řekl, že je někdy v Labyrintu v Kadani, kde ho pak vyzvedla a jela s ním do Žatce. Zde vystoupil u restaurace Jahůdka. Mohlo být kolem 2.00 hodin. Znovu jí volal kolem 5.00 hodin, ať pro něj přijede na tu Jahůdku, že chce domů do [REDAKCE]. Když ho tam vezla, před obcí Chbany u lesíka řekl, že je mu špatně, jestli by nezastavila. Začala přibrzďovat, on najednou zatahl ruční brzdu a vypnul klíček v zapalování. Zastavili na silnici. Nalezl na ni, byl otočený čelem k ní a začal jí olizovat obličej. Pak si sedl vedle, dal přes její nohy svou nohu a začal jí osahávat na obličej, na prsou, ruku jí dal na přirození a dostal se až pod kalhotky. Měla vedle sebe pepřový sprej, ale nestihla ho ani použít. Říkal jí, že má dceru, že ona má také dceru, že se jí to bude líbit a ještě nějaké takové řeči. Odstrkávala ho, držela ho pod krkem, za vlasy, možná ho i škrábla, ale odstrčit nešel. Jediné, co se jí povedlo, že ho ze sebe odstrčila, když si na ni sedl. On si sedl vedle, dal na ni nohu, osahával ji a pokoušel se ji líbat. U toho jí na dvou místech roztrhl svetr, a to na prsou a na rukávu, roztrhal jí i řetízky. V dálce uviděla větší světlo, které se k nim blížilo. Podařilo se jí zatroubit a začala šíleně křičet. On vystoupil a ona se v autě zamkla. Byla tam asi minutu, než se z toho probrala, pak nastartovala a odjela domů. Vše se odehrálo v autě, které stálo na silnici u krajnice. Je jí jasné, co chtěl udělat, když jí zastavil auto a osahával ji. Kam šel, když vystoupil z auta, to neví. Jak dlouho to všechno trvalo, neví, snad pět nebo deset minut. Když z místa odjela, tak jí asi 20x volal, ale ona to nezvedala. Neví již, jestli jí volal už cestou, nebo až když byla doma. Psal jí i nějaké SMS zprávy. Když z toho místa přijížděla domů, volala kolegyni Pavlíně Z [REDAKCE], jestli by na ni mohla směřovat hovory, že končí. Ona jí ale řekla, že také končí. Volala pak i příteli. Když přijela domů, řekla to svému příteli a ten den k večeru ještě své matce. Druhý den jí ten muž zase volal, ať pro něj zajede do Chomutova do Kobry, řekla mu, že nepojede, nebo to zavěsila, to již neví. Pak jí psal SMS zprávy na služební telefon, že ji miluje, že cítí, co cítí. Tyto zprávy dávala k dispozici policii. Ten služební telefon měl pak u sebe i její otec, který také občas jezdí taxíkem, a ten pak za ní přišel a řekl, že mu stále někdo volá, a když to zvedne, nikdo tam není. Podívala se na to číslo a bylo to číslo toho muže, kterého vezla. Měla toho už dost a tak mu zavolala a řekla mu, že to, co udělal, oznámí na policii. Policii to oznámila po takové době proto, že to zprvu nechtěla oznámit, bylo jí trapné o tom mluvit, jen známému z městské policie Bořku P [REDAKCE] řekla, co se stalo. On jí řekl, ať to oznámí. Její přítel za tím mužem potom hned jel a propleskl ho. Chytil ho někde před obcí Chbany a tam se poprali. Ona si řekla, že to stačí. Pak se rozhodla jít to oznámit proto, že jí začal volat a psát, dostala strach. On se jí pokusil znásilnit a pak má

pokračování

ještě tu drzost psát a volat. Když po tom činu jela zpět do Žatce, žádné policejní auto nepotkala. Ten muž jí zaplatil všechny cesty, nezaplatil jen tu, co se jí pokusil znásilnit. Neříkal jí, že mu v autě vypadly nějaké peníze, jen v Kadani, když vyšel z auta, hodil jí do okénka asi 800,- Kč se slovy „na, tady máš za to čekání“. Ona ty peníze ale sebrala, dala mu je s tím, že zaplatí jenom za cestu. Jediné, co po obžalovaném v autě zůstalo, byly cigarety, peníze v autě žádné nenašla. Obžalovaný se jí představil, matka ho našla na facebooku a ona ho tam poznala podle fotky. Pak se bála zvedat telefony, nejezdila jako taxikářka, několik hovorů odmítla nebo pro zákazníka nejela, protože se bála. Lékařské ošetření nevyhledala. Není pravdou, že by zajela na polní cestu, k žádné hádce v autě nedošlo.

V hlavním líčení dále poškozená dodala, že pokud by obžalovanému vypadla v jejím autě bankovka, tak by tam musela být ještě nyní, protože žádnou bankovku nenašla. Při uklízení auta po víkendu v něm našla cigarety a pállitr a má za to, že je tam nechal obžalovaný, protože s ním přišel z Jahůdky. Pállitr byl u nohou u spolujezdce a cigarety byly mezi sedačkou mezi řidičem a spolujezdcem. Věc oznámila až po 14 dnech proto, že se stupňovaly ty zprávy a kontakty ze strany pana obžalovaného. Její otec psal obžalovanému z jejího služebního telefonu, že si ho najde a že si s ním promluví. Za celou dobu, co obžalovaného vozidla, nedal najevo, že by o ni stál. Stává se jí často, že ji zákazníci zvou na večeři nebo kávu. Nebylo jí divné, proč pro obžalovaného má do Kadaně zase přijet ona, její sazba jezdí tak o 50 % levněji než konkurence a její zákazníci na ni běžně čekali i hodinu. Po incidentu se bála jezdit, nejezdila několik dní. Když obžalovaného vezla z Kadaně, tak viděla, že má vypito, ale bylo to v mezích, naopak při té poslední jízdě už byl opilý. Domů pak přijela kolem šesté hodiny a vše, řekla příteli, ten se oblékl a hned jel do [REDAKCE], zastavil obžalovaného někde na cestě za obcí Chbany. Přítel měl potom zlomenou ruku a říkal, že obžalovaný dostal nakládačku.

Svědka Ladislav Š. [REDAKCE] je přítelem poškozené. Tento v řízení přípravném i před soudem potvrdil, že poškozená měla po příjezdu domů roztrhané tričko a svetr brečela, klepala se. Řekla mu, že nějakého zákazníka víckrát vezla a ten jí řekl, že je mu špatně, aby zastavila. Když zastavovala, zatáhl za ruční brzdu a vrhl se na ni. Ona uviděla někde na poli nějaké světlo, začala troubit, on se lekl a z auta utekl. Reagoval tak, že jel na to místo, za obcí Libočany, tam potkal chlápka s čepicí, tzv. basebalku, měl dlouhé vlasy. Dal mu několik ran pěstí a on spadl do příkopu. Řval na něj, měl vztek a není si jistý, zda obžalovaný něco říkal, ale určitě nemluvil o tom, že by ho družka měla okrást. Je si jistý, že to byl obžalovaný. Nepamatuje si, jestli něco říkal. Pak to vypustil. Jenže po nějaké době ten muž začal volat a psát SMS zprávy, a tak se šlo na policii. Přítelkyně to zřejmě řekla i její matce. Tato toho pachatele našla na facebooku a přítelkyně mu tu fotku ukázala, byl to ten muž, kterého zbil. Viděl nějaké zprávy, které ten muž přítelkyni psal. Co v nich bylo, to už si není jistý.

Před soudem svědek dodal, že poškozená řekla, že když už obžalovaný dostal, z čehož by mohl být průšvih, nepůjde to hlásit, ale, když dostávala od obžalovaného stále SMS zprávy, na policii šla.

Jemu se při potyčce s obžalovaným v podstatě nic nestalo, měl jen pohmožděný malíček, ale k lékaři nešel.

Svědka Roman H. [REDAKCE] před soudem vypověděl, že obžalovaný přišel v brzkých ranních hodinách do restaurace Jahůdka, to byl už napůl opilý, nepříjemný, vytahoval se, že je majitel autodopravy. Pil whisky Jack Daniels, kdy jedna sklenka stojí 65 Kč, a hostil i dva další hosty – svědkovi kamarády, ti také pili whisky. Tito pracují jako řidiči kamiónů, tak se jim nezdálo, co obžalovaný říká a řekli mu, že mu nevěří, že by byl majitel kamionové dopravy. Na to se obžalovaný začal rozčilovat. Mohl utratit kolem 1 500 Kč, objednal asi 20 panáků. V restauraci setrval max. hodinu až dvě. Protože na něm viděl, že už toho vypil dost, tak mu odmítl nalít a vyhodil ho. Pamatuje si, že u whisky měl ještě jedno pivo, to tam vylil a kolem něho byly peníze,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

ty házel po baru a rozhazoval je. Jednalo se o částky 200,- a 500,- Kč, měl u sebe dost peněz. Než odešel, tak si peníze sebral, zmuchlal, nezaplatil dvě whisky. Před hospodou čekal na taxíka, toho si volal sám a přijela pro něj poškozená v bílé Octávce. Když obžalovaný odcházel z restaurace, tak u sebe mohl mít tak 2 až 3 tisíce. V průběhu večera mu neříkal, že by se mu v tu noc měly ztratit peníze.

Svědka Jana C je matkou poškozené. Tato jak v přípravném řízení, tak před soudem potvrdila výpověď poškozené, že se u ní toho dne zastavila na kávu a říkala, že vezla jednoho pána, který jí slíbil, že by mohla vozit Japonce. Asi za 1,5 hodiny se stavila znovu a říkala, že ten stejný pán ji zval na večeři, že jí zaplatí klidně cestu do Prahy, aby nepřišla o peníze. Toho pána prý ten den vezla poprvé. Ráno jí poškozená psala SMS zprávu, že posílá přítele pro věci, že si roztrhla na autě o hřebík oblečení. Svědkyni to přišlo divné, proto jí psala, ať přijede, i jí volala, ale poškozená to nezvedala a nepřišla. K večeru volala jejímu příteli, ten jí pak dal poškozenou k telefonu a ta řekla, že zavolá později. Vzápětí jí přišla od dcery SMS zpráva, kde psala, že ona řeší, že jí nezvedá telefon, když se ji pokusili znásilnit. Večer pak již přijela a říkala, že se jí někdo pokusil znásilnit, že se mu to nepodařilo a nechtěla říci, kdo to byl. Ptala se jí, zda to byl ten, co jí nabízel Japonce z Hitachi, a ona řekla, že to byl on. Chtěla, aby to šla nahlásit na policii, ona se ale styděla, že o ní budou mluvit, že se jí to stalo, že to bude každý vědět. Také jí říkala, aby nevyhazovala ten svetr. Poškozená to ale nahlásit nechtěla, protože se styděla. Poškozená jí popsala, že ten zákazník někde po cestě řekl, že je mu špatně, aby zastavila. Najednou pak zatáhl ruční brzdu, vyndal klíček ze zapalování a vrhnul se na ni. Ona křičela a troubila a pak říkala, že viděla nějaká světla, kterých se lekl a utekl. Svědkyně ho ještě ten den na facebooku hledala a podle jména a příjmení ho našla. Našla tam i jeho fotku, předtím ale nějakou našel i její syn. Fotku ukázala dceři a ona řekla, že je to on.

V hlavním líčení svědkyně dodala, že o věci řekla bývalému manželovi poté, co poškozená odešla. Této během návštěvy stále zvonil mobil a SMS zprávy, pochopila, že od obžalovaného, který chtěl, aby za ním přijela. To volání a SMS pokračovalo i v následujících dnech. Vyhodnotila to tak, že obžalovaný mohl být rád, že z věci vyvázl a místo toho poškozenou sprostě atakoval a dělal si alibi jako by spolu chodili. Z tohoto jednání poškozená dostala strach a to byly podnět, proč nakonec věc oznámila.

Svědka Lukáš C v přípravném řízení a shodně i před soudem vypověděl, že provozuje taxislužbu a jezdila pro něho jeho sestra Eliška C, která má však nyní svou vlastní koncesi. Neví, který den to bylo, ale matka mu řekla, co se sestře stalo. Sestra byla u nich na návštěvě a byla nějaká přešlá. Matka mu řekla to jméno toho muže, dnes si ho již nepamatuje, řekla, že chtěl sestru znásilnit a že z ní měl strhat šaty. Víc podrobností nechtěl ani slyšet, dělá se mu z toho špatně. Zadal jméno toho muže na facebook, objevila se tam fotka, ukázal ji matce a sestře a sestra řekla, že to byl on. Ví také, že pak sestře chodily nějaké zprávy a hovory na telefon a že se pak jako taxikářka bála jezdit.

Svědka Jindřich C je otcem poškozené. V přípravném řízení a rovněž i před soudem vypověděl, že v neděli dopoledne mu tato volala, jestli by nemohl ten den jezdit taxíkem, že jí není dobře. Pak mu volala bývalá manželka, že Elišce už je lépe, jemu se to ale nezdálo a tak k bývalé manželce jel a tahal z ní rozumy. Ta mu o pokusu znásilnění ale řekla, až když u toho poškozená nebyla. Ví, že poškozené pořád zvonil telefon z nějakého neznámého čísla, až z toho byla na nervy. Poškozené říkal, aby to šla nahlásit, ona to však odmítala, říkala, že jí je to trapné, že neví, kdo ji bude vyslýchat, že se stydí a že to hlásit nechce. Ptal se potom Bořka P, kterého zná a který je městským strážníkem, jestli to může nahlásit místo ní. Ptal se i nějakých státních policistů a ti mu řekli, ať to jde dcera určitě nahlásit. Dcera mu neřekla, kdo to měl být, a bývalá žena mu pak řekla, že jí ten chlap slíbil, že bude jezdit pro nějakou fabriku, že shání taxíky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

V hlavním líčení svědek potvrdil, že dcera se chovala jinak než normálně, byla nervózní, klepala se. Z výpovědi svědka Bořka P., která byla za souhlasu stran čtena, bylo zjištěno, že pracuje u městské policie v Žatci. Potvrdil, že mu volal otec poškozené, který k němu pak přijel a říkal, že se někdo pokusil jeho dceru znásilnit. Říkal mu i jméno toho muže, že bydlí v nějaké vesnici za obcí Chbany a že dělá asi v Hitachi. Řekl mu, že dcera to musí oznámit na policii, ten mu ale odpověděl, že to dcera nahlásit nechce a odjel.

Skutková zjištění byla dále čerpána z listinných důkazů. Z těchto je zřejmé, že poškozená poznala obžalovaného v tipovacím albu. Záznamy z bezpečnostních kamer z benzinových čerpacích stanic v Kadani nebylo možno získat s ohledem na časový odstup. Policie provedla šetření za účelem ověření obhajoby obžalovaného o tom, že po vystoupení z vozidla poškozené měl hovořit s policejní hlídkou, přičemž bylo zjištěno, že místně příslušná hlídka Policie ČR OO Březno se zde nepohybovala, neboť službu konající příslušníci si nepamatovali na žádný hovor s obžalovaným, který on popisuje. Stejně tak s obžalovaným nebyla v kontaktu žádná hlídka Policie ČR OO Žatec, která s místem sousedí. Z provedeného protokolu o ohledání místa činu fotodokumentace soud zjistil toliko prostorové podmínky na místě, kdo došlo k žalovanému jednání, žádné další důkazy na místě zajištěny nebyly. Obžalovaný k výzvě policie vydal svůj mobilní telefon zn. LENOVO, ohledně kteréhož byly následně vyžádány údaje dle § 88a odst. 4 tr.ř. a bylo zjištěno, že mezi telefonním číslem [REDAKCE], jež užíval obžalovaný a telefonním číslem poškozené proběhlo dne 25.11.2016 v době od 17:04 hodin do dne 26.11.2016 v 22:36 několik desítek kontaktů (hovory, SMS zprávy). Obsah SMS zpráv je zaznamenán na čl.151-6, a to počínaje od 26.11.2016 v 19:36 hodin. Lze poukázat např. na zprávu adresovanou obžalovaným poškozené dne 26.11.2016 v 20:44, v níž jí píše, že mu na ní záleží a chce ji a současně potvrzuje, že došlo k jeho setkáním s přítelem poškozeného, když uvádí „nevím, proč jsi za mnou posílala toho svého...“. Téhož dne obžalovaný píše poškozené další SMS zprávy o tom, že ji chce se vším, chce ji vidět, že mu na ní záleží. Dne 13. -14. 12.2016 zaslal obžalovaný poškozené opět řadu SMS zpráv, v nichž sice hovoří o soudu, ovšem současně uvádí, že mu na poškozené záleží, rád ji uvidí, záleží mu na ní, ale myslel si, že je na tom jinak. V SMS zprávách z 14.12.2016 potom uvádí, že poškozená ani netuší, jak jej bolí, co dělá, když k ní cítí, co cítí.

Po takto provedeném dokazování senát dospěl k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci, o němž není důvodných pochybností, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí. Návrh obhájce obžalovaného na provedení rekonstrukce trestného činu za účelem ověření, zda prostorové možnosti ve vozidle Škoda Octavia odpovídají popisu jednání tak, jak jej podala poškozená senát shledal zcela nadbytečným. Je sice pravdou, že obžalovaný je vysoké postavy, ovšem uvedený typ vozidla je dosti prostorný, aby v něm mohlo dojít k takovému jednání, kdy spolujezdec, byť nezanedbatelné výšky, se „navalí“ na osobu řidiče, a to obzvláště za situace, kdy tento je naopak menší, drobné postavy. Je obecně známo, že podobné sexuální praktiky, jako ty, jež jsou projednávány, jsou proveditelné i v menších prostorech než je kabina uvedeného vozidla, tudíž nejde o otázku, kterou by bylo třeba ověřovat prostřednictvím rekonstrukce či spíše vyšetřovacího pokusu.

Provedené důkazy byly soudem následně hodnoceny jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a bylo možno uzavřít, že vina obžalovaného byla bez důvodných pochybností prokázána. Obžalovaný je spolehlivě usvědčován opakovaně shodnou výpovědí poškozené. Její svědectví, kdy v podstatě zcela shodně popsala jednotlivé detaily průběhu oné noci a zejména potom naprosto shodně vylíčila průběh samotného jednání, jež je obžalovanému kladeno za vinu, hodnotí senát jako věrohodné. Poukazoval-li obhájce v rámci výpovědi této svědkyně na rozpory (viz. otázka, zda při útěku z auta obžalovaný vzal či nechal sebou pult a kde byl tento ve voze

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

umístěn a dále okolnosti konzultace věci se svědkem P[REDAKCE] nejsou jednak okolnostmi podstatnými pro posouzení věci a dále se k těmto odlišnostem poškozená v hlavním líčení vyjádřila a i tyto její odpovědi jsou uspokojivé. Rozhodně proto nejde o takové rozpory, které by měly vést k závěru o její nevěrohodnosti. Lze připustit, že dokazování bylo ztíženo jednak časovým odstupem mezi skutkem a oznámením věci Policii ČR, kdy šlo o odstup zhruba 17 dní a dále faktem, že poškozená se v mezidobí zbavila oblečení, které měla v inkriminovaný večer na sobě. Nicméně, i ohledně těchto skutečností podala jak poškozená, tak ve shodě s ní i její rodinní příslušníci dostatečné vysvětlení. Nutno uvážit, že poškozená, ač jistě jednání obžalovaného pro ni představovalo traumatizující zážitek, odjela z místa, aniž došlo k dokonání jednání a tedy k vlastnímu pohlavnímu styku, přičemž po vyličení události doma, její přítel ihned jel věc řešit s obžalovaným tzv. ručně, čímž důvodně mohla považovat věc za ukončenou, když navíc se za prožitou událost styděla a nechtěla absolvovat další nepříjemnosti spojené s podáním trestního oznámení, opakovanými výslechy jak na policii, tak následně na soudě. Chovala se obdobně jako řada dalších obětí sexuálních trestných činů, což je postoj sice nesprávný, ale pochopitelný, přičemž do tohoto logicky zapadá i to, že se zbavila poškozeného oblečení, které mohlo být významným důkazem. Pokud bylo následně s časovým odstupem více než dvou týdnů podáno trestní oznámení, tak poškozená opět logicky vysvětlila, že důvodem byl fakt, že se zvyšovala její obava z obžalovaného z důvodu jeho kontaktů prostřednictvím telefonátů a SMS zpráv. Zde je třeba uvést, že senát odmítá argumentaci obžalovaného o tom, že trestní oznámení je smyšlené proto, že poškozená hledala obranu před jeho požadavky na vrácení jemu údajně odcizených peněz. Lze poukázat jednak na obsah SMS zpráv, které jsou k dispozici, z nichž rozhodně nevyplývá, že by jimi obžalovaný prvotně požadoval jakýkoliv finanční obnos, naopak v první řadě vyjevuje svůj zájem o poškozenou a o další kontakt s ní. Senát má rovněž důvodně pochybnosti o tom, že obžalovaný v závěru onoho večera měl u sebe tolik finančních prostředků, o nichž hovoří. Jednak z výpovědi svědka H[REDAKCE] je zřejmé, že jeho útrata v restauraci Jahůdka byla daleko vyšší, než on sám uvádí a dále je zřejmé, že obžalovaný byl nikterak zanedbatelně ovlivněn alkoholem, peníze měl volně po kapsách, tudíž je mohl ztrácet na řadě míst, kde se v průběhu večera pohyboval. Navíc, jak již uvedeno, by bylo logické, pokud by po vystřízlivění ověřil, že skutečně peníze nemá, že by ihned kontaktoval poškozenou s jasným požadavkem na jejich vrácení, což rozhodně neučinil. Pokud se senát zabýval motivací rozhodnutí poškozené, že v průběhu noci opakovaně brala do vozidla obžalovaného, jela pro něj, a to, ač se jistě zvyšovalo jeho ovlivnění alkoholem, což se může jevit nepochopitelným, tak bylo prokázáno, že obžalovaný, vydávajíc se za osobu k tomu kompetentní, nabízel poškozené, že jí zajistí stálou práci v podobě opakovaných jízd pro společnost Hitachi, jež sídlí poblíž Žatce, kdy vidina možného stálého výdělků byla důvodem, proč poškozená obžalovaného vozila opakovaně. Skutečnost, že obžalovaný v průběhu večera sám sebe prezentoval jako významnějšího, než kým byl plyne ostatně rovněž z výpovědi svědka H[REDAKCE]. Ač, logicky, neexistují přímý svědci projednávané události, o věrohodnosti tvrzení poškozené svědčí svědectví jejích rodinných příslušníků. Jednak její matka potvrdila, že již v průběhu večera jí poškozená řekla o muži, jenž jí nabídl „práci“ a následně se jí svěřila, co se jí stalo, přičemž tomuto prožitku odpovídal i její psychický stav. Dále, pokud-li svědek Š[REDAKCE] ihned po příjezdu poškozené domů, jel za obžalovaným, o čemž soud nemá pochyb, tak je logické, že důvodem bylo sdělení poškozené o počínání obžalovaného. Není zřejmé, z jakého jiného důvodu by tak svědek činil, když v té době žádné požadavky na vrácení peněz obžalovaný nevznášel. Ze shora uvedeného vyplývá, že výpověď obžalovaného naopak senát shledal nevěrohodnou. K výše popsanému lze dodat, že i jeho tvrzení o následném setkání s policejní hlídkou bylo vyvráceno zjištěním, že v inkriminovanou dobu se v daném prostoru žádná hlídka nepohybovala. Navíc, za situace, kdy by tomu tak bylo, by bylo jistě s podivem, že by této obžalovaný, který krátce předtím měl vystoupit rozčilen z vozidla poškozené proto, že jej měla okrást, nesdělil nic o tom, že přišel o nikterak nevýznamnou finanční částku. Toliko na okraj lze poznamenat, že jakkoliv je právem obžalovaného neúčastnit se hlavního líčení, je s podivem, pokud popírá závažnou trestnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

činnost, jež mu je kladena za vinu, že nechtěl být přítomen ani výpovědi poškozené, stejně tak se vzdal i práva vyjádřit se k ní. Za stávající obhajoby obžalovaného by jistě bylo lze očekávat jiný postoj.

Zjištěný skutkový stav soud hodnotil po stránce právní jako pokus zvlášť závažného zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr.zákoníku, neboť tento se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že donutí poškozenou násilím k pohlavnímu styku, a tento čin spáchal způsobem srovnatelným se souloží, tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo. Je zřejmé, že počínání obžalovaného, kdy zatáhl za ruční brzdu, vypnul motor vozidla a poté (ač je podstatně vyšší a těžší) nalehne na poškozenou, omezuje ji v pohybu tím, že přes její nohy dává nohy, je násilím. Současně osahávání na přirození poškozené je způsob pohlavního styku srovnatelný se souloží. K dokonání skutku nedošlo toliko z jednání poškozené, která zareagovala na blížící se světla, na což obžalovaný z vozidla utekl. Uvedeného jednání se přitom obžalovaný dopustil nejméně v úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku, když za situace, kdy vůči jeho počínání projevovala poškozená výrazný odpor byl nejméně srozuměn s jeho protiprávností.

Při úvaze o druhu a výměře trestu vzal soud v úvahu ustanovení § 38 a následujících trestního zákoníku. Na straně obžalovaného, při absenci jeho doznání a jakékoliv lítosti, nelze shledat žádných polehčujících okolností. Přes skutečnost, že k dokonání jeho jednání nedošlo nelze uvažovat o ukládání jiného než již nepodmíněného trestu, a to nikoliv na samotné spodní hranici zejména s ohledem na další skutečnosti zjištěné k jeho osobě. Z opisu rejstříku trestů totiž vyplývá, že jde o osobu, která v minulosti byla opakovaně soudně trestána, a to i nepodmíněnými tresty, byť nikoliv pro obdobnou trestnou činnost. Stejně tak mu již byla dána šance v podobě podmíněného propuštění. S ohledem na poslední odsouzení Okresním soudem v Mostě sp.zn. 2 T 72/2011 a stejně tak již v roce 2008 uložené ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě je navíc zřejmé, že obžalovaný je dlouhodobě osobou s problémem s alkoholem, když jeho nadměrné požití zřejmě mohlo být jedním ze spouštěčů nyní projednávaného skutku. Při zvážení všech těchto zjištění proto byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce tří a půl roku, který soud považuje za odpovídající i dané trestní sazbě (tato činí 2- 10 let). Pro výkon trestu potom obžalovaný byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poškozená se s nárokem na náhradu škody nepřipojila.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve čtyřech vyhotoveních.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

pokračování

v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání napadat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 3. ledna 2018

Mgr. Hana Bachová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.03.2018. Připojení doložky provedla Kateřina Ságlová dne 31.05.2018.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. října 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Vlasty Žatečkové a Bc. Petra Martínka,

takto:

Obžalovaný L. [REDACTED] R. [REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED], okres [REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED]

je vinen, že

1.

od přesně nezjištěné doby v roce 2017 nejméně do května 2020, kdy mu poškozená Z. [REDACTED] Š. [REDACTED], narozená [REDACTED] jež byla jeho družkou opakovaně po návratu ze Slovenska oznámila ukončení společného soužití, v domě č.p. [REDACTED], okres [REDACTED] psychicky týral poškozenou, když ji vulgárními výroky opakovaně urážel, zesměšňoval, ponižoval, vyčítal jí, že dělá všechno špatně, přičemž ve vzteku pak opakovaně rozbíjel zařízení domu a poškozenou i několikrát fyzicky napadl fackami, strkáním do ní, takto například dne 17.11.2018 poškozenou udeřil pěstí do břicha, ač věděl, že byla v sedmém týdnu těhotenství, což si vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici Kadaň s.r.o., kde byla konstatována mj. kontuze břicha, dále poškozené opakovaně hrozil sebevraždou, což tato dne 12.8.2018 oznámila Policii ČR, dne 24. 2. 2020 byl obžalovaný z důvodu dalšího fyzického napadení poškozené a rozbití vybavení domu vykázán ze společného obydlí policisty Obvodního oddělení Policie ČR Podbořany, v důsledku tohoto jednání poškozená Z. [REDACTED] Š. [REDACTED] trpí posttraumatickou stresovou poruchou s depresivně- úzkostnou symptomatikou,

jednání obžalovaného vůči poškozené vyvrcholilo v květnu 2020 v době, kdy se vrátila ze Slovenska do domu č.p. [REDACTED], jehož byla výhradní vlastnící, tím, že ačkoliv obžalovaný věděl, že jejich soužití skončilo a že s ním poškozená nechce mít pohlavní styk:

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

2.

dne 15. 5. 2020 ve večerních hodinách v domě [redacted] v obci [redacted], po předchozí slovní hádce s poškozenou Z [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] tuto v ložnici v přízemí domu zalehl svým tělem, ač si byl vědom značné fyzické převahy, stáhl jí spodní kalhotky a přes aktivní slovní i fyzický odpor poškozené spočívající v odstrkování rukama a nohama a vyjádření slovního nesouhlasu s jeho jednáním vykonal na ní soulož, kterou zakončil ejakulací na břicho poškozené, přičemž následně roztrhal oblíbeného plyšáka poškozené a této sdělil, že má být příště povolná, jinak ublíží její dceři B [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] která v té době spala ve svém pokoji v prvním patře domu, přičemž ve dnech 16. a 17.5.2020 poškozená vykonal s obžalovaným opakovaně pohlavní styky v podobě soulože a orálního styku, a to z obav o dceru,

dne 23. 5. 2020 poté, co poškozená obžalovanému řekla, že předchozí pohlavní styky nebyly z její strany dobrovolné, v době kolem 12.00 hodin na stejném místě přišel obžalovaný za poškozenou v době, kdy byli v domě sami, vzal jí mobilní telefon, aby nemohla přivolat policii, vyhrožoval jí, že pokud neudělá co chce, zavolá její dceři, zajede pro ni, naloží ji do auta a pak se bude poškozená divit, co s ní udělá, poté poškozenou chytil za ruce a přes její slovní a fyzický odpor v podobě křiku, kopání a bušení rukama, tuto hodil na postel v kuchyni a přinutil k orálnímu uspokojení jeho osoby, během kterého ji celou dobu držel za ruce, posléze poškozená opustila dům a odešla ke kamarádce a následně do zaměstnání,

dne 25. 5. 2020 kolem 08.30 hodin, po návratu poškozené ze zaměstnání na stejném místě přišel obžalovaný za poškozenou do pokoje dcery poškozené v patře domu, kde tato chtěla po noční směně spát, poté, co mu poškozená sdělila, že nepřišla do ložnice, protože s ním nechce být, z této strhl peřinu a spodní kalhotky, ač tato křičela, aby ji nechal být, na to si všiml pod polštářem poškozené mobilního telefonu se zapnutým záznamníkem, donutil ji pod pohružkou zmlácení zvukový záznam vymazat, poté jí svázal ruce páskem od županu, odtáhl ji do ložnice, zavázal jí oči šátkem, zamkl celý dům a schoval klíče, poté jí donutil si kleknout s rukama svázanými za zády, strčil jí anální kolík do řitního otvoru a vibrátor do pochvy, během toho jí fackoval, a když křičela, tak jí řekl, že toho nechá až on bude chtít, s tím, že si vše nahrává na videokameru, poté, co se poškozené povedlo uvolnit ruce, s touto souložil a vyzval ji, aby mu provedla orální sex za to, že video nikam nepošle, takže mu poškozená vyhověla a dále již nekladla odpor, pak jí sdělil, že přijde v pátek a že to bude vše znovu,

tedy

pod bodem 1.

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

pod bodem 2.

násilím a pohružkou násilí donutil jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku

pod bodem 2.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Z [REDAKCE] Š [REDAKCE] narozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Shora popsané skutkové závěry soud vystavěl na dokazování provedeném v hlavním líčení, kdy k obsahu jednotlivých provedených důkazů lze konstatovat následující:

2. Obžalovaný L [REDAKCE] Ř [REDAKCE] v přípravném řízení a stejně tak i v hlavním líčení popřel jednání, jež mu jsou kladena za vinu. Rozpory s poškozenou označil za vzájemné a k pohlavním stykům proti její vůli rozhodně nedošlo. S poškozenou žil ve společné domácnosti 6 let, z toho 5 let v domě v [REDAKCE] který patřil dříve jemu a jeho bývalé partnerce. Poškozená si na dům vzala hypotéku, kterou splácí, a banka trvala na tom, že dům bude psaný jen na ni. On pracuje ve Stodu, domů jezdí jen na víkend. V poslední době bylo jejich soužití špatné, 3 roky se hádali a když se poškozená vrátila na nový rok 2020 ze Slovenska, oznámila mu, že se tam chce odstěhovat za matkou. Myslí si, že se ho chtěla zbavit a z domu jej vyštípat. Hádky byly kvůli malichernostem, jemu občas ujedou nervy a tak rozbíjí věci v domácnosti, takto rozbil celou kuchyň, řešila to policie, byl i vykázan. Poškozenou nebil, ona na něj pořád „štěkala“, ale druhý den přišla a sama chtěla sex. Bylo to od té doby, co potratila a jemu dávala za vinu, že dítě nechtěl, byla poté psychicky labilní. Není pravdou, že by se ho dcera poškozené bála, byli spolu týden sami v domě, říkala mu, že nechce ze školy jezdit domů proto, že se on s poškozenou hádá. Ví, že poškozená jí tvrdila, že jí chce ublížit, to ale není pravda.

Dne 15. 5. 2020 spolu měli normálně sex, ona začala vyvádět, že ji má jenom na sex, udělala z toho nepříjemný sex pro oba, bylo to strojové. Pak se pohádali, on jí roztrhal plyšáka, kterého jí kdysi dal.

Druhý den ráno ho poškozená vzbudila mazlením a měli sex, který byl příjemný. Večer s ním nechtěla jít do ložnice, řekla, že ráno zase přijde, což se stalo. Proběhla soulož, ale bylo to jako z nutnosti, on jí ale nenutil. Pak odjel a přijel v pátek, poškozená zůstala v kuchyni.

V sobotu byli doma sami, poškozená byla protivná, odsekávala, sebral jí telefon, když něco psala. Pak se k poškozené začal lísat, ona mu řekla: „Chceš šukat, že jo“, stáhla si župan a následoval sex bez laskání, kterému se nebránila, chtěla to mít za sebou a on taky, měla orgasmus, nejde tedy říci, že nechtěla.

V pondělí šel poškozené říct, že odjíždí, byla pod dekou, viděl, že drží v ruce telefon a zjistil, že běží nahrávání diktafonu, což jej naštvalo. Řekla mu, že ho nahrává, aby ho mohla vydírat, vyzval ji ke smazání, což učinila a telefon položila. Důrazně se rozčiloval, ona mu zajela rukou pod župan, chytla ho za přirození a dráždila ho, chtěla uklidnit situaci. Líbali se, dráždil ji na prsou a pak jí strhnul kalhotky. Odešli do ložnice, kde ji položil na postel a zavázal oči šátkem. V ložnici byla kamera, napadlo ho, že poškozenou vystraší nebo vytestá, zapnul ji, a jak byla na televizi, tak se to ukazovalo na obrazovce. Poškozená to, než jí sundal šátek, nevěděla. Ten jí dal proto, že pro ni měl překvapení – vibrátor a anální kolík, tím ji dráždil. Ona ležela na něm a dělala mu to pusou. Ten kolík ji překvapil, rozčilovala se, že chce, aby ho vyndal, tak ho po nějaké chvilce vytáhnul. To měla pořád zavázané oči, ruce měla volné. Jí se to líbilo, stejně jako to, když jí ruce držel nad hlavou. Pak jí sundal šátek a ona si všimla, že kamera běží, začala vyvádět, že ji ponižuje. Neřekl jí, že to nikam nenahrává, ale, že budou mít památku, nechal ji v přesvědčení, že nahrával, neřekl jí ale, že video někam pošle, ve skutečnosti nahrál asi 30 sekund a pak to smazal. Natáčel, když ho orálně uspokojovala, kamera a mobil tehdy běžely současně. Pak mu to chvíli vyčítala, přitom ho dříve

sama pobízela, aby jí strkal prst do zadečku. Prostě to celé zkazila, přešla ho chut'. Uspokojila ho orálně. Pak stále řešila to video. Vibrátor koupil proto, že poškozené jeden rozbil, neboť byl naštvaný, že si přes týden hraje s vibrátorem a pak nemá o víkendu náladu. Análním kolíkem chtěl souložit zpestřit. Poškozené nevyhrožoval, že se jí něco stane, když s ním nebude mít sex.

Ve vazebním zasedání obžalovaný zopakoval, že by družce nikdy fyzicky neublížil. Je pravda, že se ale neovládá a pak nadává a rozbíjí nábytek. Když byl vykázán v únoru 2020, tak jí po uplynutí lhůty volal, zda se může vrátit, řekla, že ano, ale pak zjistil, že vyměnila zámek, tak jej rozmontoval. Poškozenou netýral, nezesměšňoval, neponižoval, nevykonal s ní soulož proti její vůli, ale připustil, že z něj mohla mít určitou obavu a podvolit se mu za situace, než se tzv. uklidní. V srpnu 2018 vyhrožoval sebevraždou, byl odvezen na psychiatrii, bylo to potom, co rozbil zařízení kuchyně. V rámci společné domácnosti platí 500 Kč měsíčně na internet a nákupy potravin. Hypotéku ve výši asi 5.500 Kč měsíčně a elektřinu hradí poškozená. Nemá živnostenské oprávnění, opravuje auta na základě dohody o provedení práce s firmou [REDAKCE] na úřadu práce veden nebyl.

3. V hlavním líčení dále obžalovaný dodal, že OSVČ, jak uváděl policii, nikdy nebyl, ale je jednodušší to uvést, než vysvětlovat, jak pracuje.

Na psychiatrii byl v roce 2018 jen jednou, a to na žádost poškozené kvůli výbuchům vzteku, dostal léky na zklidnění, byl po nich unavený, proto je bral jen asi 2 měsíce a dál léčbu neřešil. V srpnu 2018 v SMS zprávách uvažoval, že ukončí život, šlo o vyvrcholení hádek, nikdy se o to ale nepokusil.

Dům v [REDAKCE] nyní nikdo neužívá, o jeho stavu ví od kamaráda, který jej hlídá. Dům původně vlastnil s A [REDAKCE] S [REDAKCE] což je matka jeho syna, rozešli se, protože si našla nového partnera. Hypotéku chtěla bývalá družka převést pouze na něj, ale nedosáhl na ni příjmem. Když si našel poškozenou, tak ta si vzala novou hypotéku, přičemž banka nechtěla, aby byli dva majitelé. V současnosti hypotéku splácí pouze poškozená. V domě s ním a poškozenou bydlela zpočátku i její dcera [REDAKCE], která se poté osamostatnila a jezdila domů na návštěvy. Část peněz z hypotéky poškozené, která byla ve výši asi 1 300 000 Kč, šla bance na doplacení předchozí hypotéky, 100 000 Kč dala bývalé partnerce jako odstupné, zbytek poškozené zůstal na účtu a neví, co se s ním stalo, opravila se jen střecha. V době, kdy dům byl psán na něj, mu poškozená přispívala na bydlení 6 000 Kč. On jí poté, co už nebyl majitelem domu, nepřispíval. Z hypotéky poškozená musela doplatit také jeho předchozí úvěr na dům ve výši asi 600 000 Kč. Vše, co se dá platit kartou a převodem šlo z účtu poškozené, on platil vše ostatní. Firma, pro kterou pracoval, mu měsíčně vyplácela 5 – 10 000 Kč a rovněž měl melouchy. U Severočeských dolů skončil, protože nebude dělat za 18 000 Kč. Daňové příznání nepodával. Daň z příjmu odvádí tím, že nakupuje zboží.

Když v roce 2018 poškozená otěhotněla, tak ji fyzicky neatakoval, o jejím druhém těhotenství nevěděl. Neudeřil ji v té době do břicha. Dítě chtěl, na potratu nenesl žádnou vinu.

Pokud v písemném vyjádření k obžalobě popisoval časté hádky, svou vznětlivost a neadekvátní reakce, tak neadekvátní reakce byly po tom potratu, kdy mu jej poškozená dávala za vinu. Rozbíjel vybavení vesměs kuchyně - odkapávač, nádobí, sklenice. Např. seděl u stolu, hádali se, tak smetl sklenici ze stolu. Vztek je lepší uvolnit takto než napadnout partnerku. Uvědomuje si, že není normální rozbíjet zařízení, ale poškozená jej často provokovala, proto viníkem situace jsou oba. Poškozené 100x řekl, že když je naštvaný, tak ona má přijít a obejmout jej, políbit ho, aby uklidnila situaci, aby konflikt negadoval. Odešel se třeba uklidnit do dílny, ale poškozená za ním přišla a štekala. Také často situace dramatizovala. Například se pohádali, rozbil nádobí, práskl dveřmi, odešel do dílny a ona zavolala sanitku a řešila, že ji odstrčil od dveří, což nepovažuje za fyzický útok. Nechtěl jí ublížit a nebylo to silné odstrčení. On sám měří 191 cm, váží asi 120 kg, poškozená měří asi 164 cm, váží kolem 60 kg. Opakovaně jej odstrčila i ona, bušila do něj pěstmi, křičela, kousala. Nyní se tomu směje, protože takovou věc nikdy nepotřeboval řešit. Reagoval na to tak, že ji chytil za ty ruce, aby jej netloukla. Po těchto incidentech mohla mít poškozená modřiny na zápěstí, ale do obličeje nebo do břicha ji nikdy pěstí neuhodil. Následně obžalovaný uvedl, že nepopírá, že poškozená mohla dostat facku proto, že se na něj sápal, kousala ho, škrábala. Ona

si volala sanitku kvůli každé malichernosti. Jinak facka by na poškozené byla vidět, proto rozbíjel radši majetek a nebil ji. Pokud v písemném vyjádření uváděl, že poškozenou nikdy fyzicky nenapadl, tak facka je asi napadení, ale facku nepovažuje jako nějaké brutální násilí.

Je pravdou, že poškozené nadával i vulgárně, říkal jí, že spoustu věcí dělá naschvál, aby jej vytočila, že nic neumí, např. dala jídlo na talíř, na kterém je zaschlé jídlo z předchozího dne, špatně myla nádobí, špatně rovnala příbory, po umytí nádobí zůstala mokrá linka, která pak shnila. Obžalovaný o sobě dále prohlásil, že má nemoc, je puntičkář, musí mít věci srovnané, partnerky to neuměly akceptovat, soužití s ním nemuselo být snadné. Poškozená mu dělala naschvály, protože nevracela věci na místo, což jej vytáčí, pak se mu i smála.

Poškozená je přehnaně úzkostná vůči dceři, vše přibarvuje, má sklony ke zveličování, je náladová, nálady měnila i během sexu. Měla psychické problémy již v minulosti, o důvodech příliš nechtěla mluvit.

V intimní oblasti mezi jejich běžné pomůcky patřil vibrátor, poškozenou bavil sex, byla náročnější, anální kolík nepoužívali, někdy přistupovali ke svazování, většinou svazoval on poškozenou, párkrát svázala i ona jeho. Svazoval ji páskem od županu, většinou měla ruce přivázané k pelesti postele, aby se nemohla bránit. Někdy měla ruce jen volně svázané a někdy měla i zavázané oči, víc ji vzrušovalo, když neviděla, co se děje. O toto jej nežádala, dělal to z vlastní iniciativy a ona se nebránila, tak usoudil, že se jí to líbí. Když ale řekla, aby šátek sundal, tak ho sundal.

Při tom natáčení, kdy poškozená řekla, aby video vypnul, jí nevyhověl z pomsty. Naštvalo ho, že byla u kamarádky, po příjezdu si šla lehnout do pokoje dcery, kam když přišel, tak měla v ruce mobilní telefon a nahrávala ho, což ho rozčílilo, navíc řekla, že ho nahrává, aby jej dostala z baráku. Nevěděla, že se kamera nikam nenahrává, mohla se bát, že nahrávku mohl použít, ale věděla, že by to neudělal. Když poškozená viděla, že je rozčilený, že je zle, tak ho začala dráždit, aby to uklidnila, potom ji odvedl dolů do ložnice - šel pozadu před ní, objímal ji, ona měla zavázané ruce páskem od županu, což udělal ještě v pokoji dcery, ale mohla se vyvléknout. Vedl ji nahou, župan zůstal asi nahoře. Dole v ložnici jí zavázal oči, tam chtěla, aby jí ruce rozvázal, vyváděla, byla protivná. Verze poškozené je hloupost, nevlácel ji po schodech, bylo to z její strany dobrovolné a dole měli sex. Videa zajištěná v jeho mobilním telefonu vznikla při té poslední souloži, poškozená viděla, že nahrává, počínala si strojově, ač sex iniciovala s tím, že chtěla ukončit hádku, aby byl klid a aby asi odjel. Ona byla nahá a chytla jej za přirození, co měl říct? Na otázku, proč poškozená jej natáčet nemohla a on ji ano, uvedl, že neví, jak odpovědět, on ji natáčel, aby ji pozlobil, ale ona mu řekla, že jej chce dostat z domu, což ho naštvalo, ale souloží se uklidnil, proto si vztek nestihl vybit.

Poškozené říkal, ať myslí na dceru, ale to nemínil jako výhrůžku, uklidňoval ji, když se o ni přehnaně bála a mínil to tak, ať myslí na něco hezkého, třeba na dceru. Bylo to většinou po hádce, když se to už uklidnilo. Dcera poškozené někdy byla svědkem hádek. Viděla, že něco rozbil, že poškozenou odstrčil, při sexu bývali hluční jen, když nebyla doma. Vztah dcery k poškozené nebyl moc hezký, dcera se těšila až odejde z domu, nechtěla moc domů jezdit, s poškozenou se hádaly. Poškozená na Slovensko jezdila minimálně 1x měsíčně na víkend, o dovolené tam jela třeba i na týden, neví, zda tam byla i v březnu či dubnu 2020.

Pokud byl obžalovaný seznámen s písemným vyjádřením poškozené na čl. 524, reagoval, že poškozená měla vždy strach z lidí, nenavazovala kontakty, to co uvedla, je vesměs pravda, ale nedomnívá se, že její obtíže trvají až od doby jejich soužití. Nevytýkal jí kvalitu vaření, ale to, že byl doma nepořádek. Dále např. věděla, že má alergii na česnek, přesto ho dávala do jídla a tvrdila, že v jídle není, on ho ale cítil, načež vznikla hádka. Poškozená z něj mohla mít určitou obavu, když se rozčílí, je nepřičetný, rozbíjí věci, tak měla strach, že se něco může stát i jí. Je pravda, že oknem prohodil např. automobilový disk do kuchyně. To byla nejextrémnější hádka, kdy mu poškozená říkala, že ho dostane z domu, vše tam ale bylo jeho, dům i okna a kuchyň, ničil si své zařízení. Uvažoval tak, že když chce mít poškozená dům, ať ho má, ale ať si ho vybaví a nakoupí zařízení. Neměl kam jít, v domě měl veškerý majetek, pokud s ním poškozená nechtěla žít, měla odejít. Má za to, že dům nikdy neprodal, chtěli jej užívat spolu s poškozenou.

Důvod, proč byl v únoru 2020 z domu vykázán policií, už pořádně neví, byla to asi nějaká hádka. Po skončení vykázání se vrátil domů, to poškozené volal, jestli může, ona řekla, že klíče má ve schránce, ale ty tam nebyly, takže si z něj zase vystřelila. Tak šel do dílny, vzal náradí, rozebral zámek a do domu se dostal. Zapsala-li policie, že po vykázání uvedl, že si bude dělat, co chce, tak to lžou.

Pokud jde o toho 25.5.2020 tak tvrdil, že poškozená mohla během styku z něj „slézt“ a současně, že byl vztekly a potřeboval sexem uklidnit, asi by vznikla hádka, prostě poškozená jej uklidnila sexem, protože věděla, že jinak by vyváděl. K videím zajištěným v jeho mobilním telefonu obžalovaný uvedl, že tam poškozená neplakala, zájímalo jej jak se cítila, ale tam šlo jen o sex z její strany pro uklidnění situace. Nejspíš s ním souložila proto, aby se uklidnil a nevyváděl.

Rozčiluje jej řada věcí, tak jak je zřejmé z SMS, uklidňuje ho, když si zanáává.

SMS z 23. 11. 2019 na čl. 55 znaleckého posudku psal, tenkrát byla poškozená uražená a jela do Chomutova, vadilo mu, že má u sebe kartu, kdyby se něco stalo, tak ji zbijí, znásilní, odcizí kartu a vznikly by problémy. Pokud zpráva vyznívá tak, že děsil poškozenou, o níž současně uvádí, že se nadměrně bojí, tak vše psal proto, že se poškozená bála a chtěl, aby jela domů.

Dcera poškozené také špatně myla nádobí, obě špatně rovnaly věci do lednice. Po dceři poškozené nehodil sklenici, touto hodil ve vzteku, ale ne přímo po dceři, této dal i facku. Poškozené nikdy nevyhrožoval, že pokud nebude povolná, ublíží její dceři.

4. Poškozená Z██████ Š██████ v přípravném řízení popsala, že soužití s obžalovaným trvalo od roku 2014 do ledna 2020. Vyjádřila se ke koupi domu, na který si vzala hypotéku, přičemž následně jí obžalovaný vyčítal, že ho o dům obrala.

Ohledně skutku druhého se vyjádřila, že 10. 5. 2020 se vrátila ze Slovenska, kde má matku, a po předchozích rozepřích s obžalovaným již nechtěla mít sex. On ji nutil, naléhal, dusil ji svou vahou a navíc vyhrožoval, že když s ním nebude spát, tak zabije ji i její blízké, prosila jej, aby neubližoval dceři. Po tomto jí roztrhl plyšového medvěda, kterého jí sám daroval, poté, co potratila před několika lety. Při sexu ho odhazovala, říkala, že s ním nechce nic mít.

Poškozená potvrdila, že další dny (v sobotu a neděli) měla s obžalovaným 2x orální sex, protože chtěla ochránit rodinu, bylo to účelové, aby měla klid, bylo to nucené, bylo jí ze sebe špatně a říkala obžalovanému, že je to naposledy. V neděli navíc měli i normální sex, nechtěla na sebe ale nechat sáhnout, obžalovanému nešlo se uspokojit, tak byl naštvaný. Pak odjel na týden do práce. Vrátil se v pátek, byla v kuchyni, kam za ní přišel a ptal se, proč nejde do ložnice, ona mu řekla, že ví proč. Chtěl šimrat na zádech, tak mu vyhověla.

Druhý den ráno chtěla odejít, on ale chtěl, aby byla doma, vzal jí z ruky telefon, povalil ji v kuchyni na postel, strhal z ní oblečení, bránila se, ale měl sílu, hodil ji na postel, stáhl jí podprsenku i kalhotky. Pak jí strčil přirození do pusy, a když řekla, že už nechce, že už jí minule znásilnil, tak jí řekl, že má pravdu. Řekla mu, že je konec, ať ji nechá jít, ale on tvrdil, že ji miluje.

V pondělí ráno přišla z noční, obžalovaný za ní opět přišel tentokrát k dceři do pokoje, kde spala. Ona si dala do telefonu nahrávání, aby měla důkaz, on si toho ale všiml, strašně křičel, aby ho vypla. Jí to nešlo, začala strachy křičet a on se usmíval. Pak ji otočil na břicho, svázal jí ruce šňůrou od županu a odvedl ji dolů do ložnice, kde ji hodil na postel. Odešel, ale když chtěla odejít i ona, tak zjistila, že je zamčená. Oči jí zavázal šátkem. Říkal, že všechno nahraje na kameru a že záleží jenom na ní, jestli to dá na internet, nebo někomu prodá a to samé začal dělat i s mobilem. Se šátkem na očích ji pak odvedl i na záchod. Ale pak ji zase hodil do postele, dal jí občas nějakou facku a vnikl do ní. Slyšela, jako kdyby se někam vsouvala nahrávací kazeta, tak se ptala, co dělá. On jí řekl, že to bude horší, ať drží. Pak jí dal přirození i do pusy, až se málem pozvracela. Sundala si šátek a všimla si, že kamera nahrává, byla na televizoru. Pak ji dal do polohy na všechny čtyři a něco jí strkal do análního otvoru a do pusy jí strkal vibrátor. Říkala mu, ať toho nechá. Na to on jí řekl, že to bude bolet, ať si to rozmyslí, že všechno záleží na ní. Nemohl vyvrcholit, řekla mu, že už nemůže, že je unavená. On odvětil, že na to má celý den. Vytáhla si anální kolík a on jí řekl, že jí tam dá celý úd a vyhrožoval jí, ať myslí na ███████. Chtěla, že to dokončí v pátek, on nechtěl. Pak pustil na

telefonu porno a dal jí hlavu do jeho klína, aby ho lízala a přitom vyvrcholil. Pak ji celou chytil a řekl, že záleží jen na ní, aby nezapomněla na [REDAKCE] že budou oba spolu a že ji bude vozit i na Slovensko. Byl pak jak vyměněný. Šel k té kameře a řekl, že to klidně zveřejní, když s ním nebude spát. Opakoval, ať myslí na [REDAKCE] žádné policajty, žádné kamarádky. Pokud jde o tu kameru, tak během toho aktu to viděla v té televizi, na které stála.

K soužití s obžalovaným poškozená uvedla, že v průběhu soužití s ním byla 2x těhotná, jednou potratila a jednou si nechala interrupci provést, protože s ním nechtěla dítě. Chtěla, aby si opět na sebe převedl hypotéku, on nechtěl. Chtěla se odstěhovat na Slovensko. Na domácnost jí obžalovaný nepřispíval, vyjma toho, že jí asi 2x dal 6.000 Kč. Přitom když ona bydlela dříve u něj, tak mu platila nájem 6.000 Kč. Občas zaplatil nákup, jinak ho živila. Pokud jde o pomůcky k sexu, tak někdy nějaké používali, ale nebyla to běžná praxe. Poslední tři roky soužití s obžalovaným nebyly dobré, byl agresivní, vyčítal jí, že je neschopná, že si neumí poradit. Vulgárně jí nadával, že má táhnout na Slovensko, manipuloval s ní, ponižoval ji. Bylo to střídavé, někdy byl 14 dní hodný a pak zase říkal, že je neschopná. Je pravdou, že mu říkala, že má někoho jiného, začal být nepřítel, takže řekla, že nikoho nemá. Chtěla mít od něj klid. V únoru 2020 byl obžalovaný vykázán z domu, pak se ale zase vrátil. V minulosti ubližoval i její dceři, fackoval ji. I vůči ní užil fyzické násilí, když nebylo po jeho. Například ji přetáhl mopem přes záda. Svěřila se své sestře G [REDAKCE] R [REDAKCE] M [REDAKCE] W [REDAKCE]

5. V hlavním líčení poškozená na této své výpovědi v podstatě setrvala a zejména uvedla další podrobnosti. V době seznámení sice obžalovaný měl své názory, ale nebyl zlý, pomáhal jí s dcerou, časem jsme se přestěhovaly k němu do domu, kde se sice dalo bydlet, ale chtěli ho zrekonstruovat. Poškozená popsala majetkové poměry k domu tak, že hypotéku původně platila bývalá přítelkyně obžalovaného paní S [REDAKCE], ona přispívala na bydlení měsíčně 6 500 Kč. Paní S [REDAKCE] pak chtěla dům prodat, přičemž ona prvně otěhotněla, ale o dítě přišla. Obžalovaný dítě nechtěl a tehdy chtěla prvně odejít, nadával jí, že na něj dítě navlékla, že už dítě má a postižené, že nechce další. To bylo asi v roce 2017 či 2018. Obžalovaný byl takový, že na ni jednou křičel, že je neschopná, ale když viděl, že chce odejít, prosil, sliboval změnu. Když se choval normálně, pochybovala nad odchodem, to se opakovalo tak dlouho, že úplně ztratila sebevědomí. Asi v červenci 2018 poté dům koupila, obžalovaný si nemohl vzít hypotéku, protože byl nezaměstnaný a nedosáhl na ni příjmy, říkala mu, že hned co bude pracovat na něj půlku domu přepíše, nebo celý dům a on souhlasil. Sliboval, že si práci najde, ale pak si zvykl být doma a nechtěl chodit do práce. Doma občas opravoval auta, ale některé opravy mu trvaly dlouho, třeba 3 roky, dodnes tam stojí auta. Také opravoval kamiony ve [REDAKCE]. Dále se poškozená vyjádřila ke svým příjmům a měsíčním výdajům za hypotéku, dům a o úhradě dřívějších dluhů obžalovaného, banka jí půjčila asi 1,2 milionu Kč, z čehož doplatila České spořitelně předchozí hypotéku něco přes 600 000 Kč, dále paní S [REDAKCE] částku 100 000 Kč, jako tzv. odstupné. Z hypotéky jí tak zůstalo necelých 500 000 Kč. Obžalovaný se stále choval, že je vše jeho. Za jeho zády zařídila novou střechu - to stálo okolo 100 000 Kč. Obžalovanému dala asi 15 000 Kč na nakoupení materiálu na zateplení stropu, které dosud není hotové. Z hypotéky dále platila např. zasklení oken, nové spotřebiče do kuchyně, protože obžalovaný vše rozbíjel. Obžalovanému také půjčila na dluh u VZP něco přes 100 000 Kč protože prosil, nadával a vyhrožoval. Krom hypotéky hradila i provoz domu. Zásadní problémy začaly když koupila dům. Od roku 2017 už to nebyly normální hádky, bylo to pro ni úporné. Někdy ji napadal jen slovně. Např. uklízela, posunula o kousek nějakou jeho věc a už byla bordelář. Dále se mu nelíbilo např., že jídlo bylo moc teplé nebo studené. Někdy byl i 2-3 týdny v klidu a pak byl zase třeba týden či 14 dní protivný a zlý, intervaly jeho zlé nálady se prodlužovaly. Měl deprese, byl negativní, běžně ho rozčililo cokoli. Nedomnívá se, že by byla nepořádná, ale obžalovanému vadily drobnosti. Třeba, že po umytí nádobí je kapička vody okolo dřezu, snažila se, aby byl dům uklizený. Obžalovanému vadilo, že v ledničce nebyly věci přesně na svém místě, potraviny se nesměly dotýkat navzájem, ani stěn ledničky. Když takový „nepořádek“ zjistil, tak někdy jen nadával, někdy věci vyházal na zem, ona potom vše uklízela a

čekala, až bude v lepší náladě, protože v takových nemluvil. Snažila se i obžalovaného uklidnit a pohladit a to ještě předtím než začal ten konflikt, ale on ji odmítal. Nesnažila se ho uklidit sexem, intimnosti byly z jiných důvodů. Např. když přišla z práce po noční v 7:30 ráno, tak šla spát a on byl schopný ji v 9 hodin vzbudit a chtít sex, ale byla unavená, proto ho někdy po příchodu příjemně probudila sexem, protože věděla, že se pak vyspí. Někdy jej sex uklidnil, ale někdy jí dával za vinu, že nebyl pěkný, protože nezavzdychala, jak chtěl, že se nemůže uspokojit, že je moc roztáhnutá, brala to za svoji vinu, že je nešťastný kvůli ní. Sex už si ani neuměla užívat.

V rámci konfliktních situací se jí obžalovaný občas snažil něčím trefit a pak říkal, že si to nepamatuje. Stalo se, např. že koupil dřevo na zimu pozdě a tudíž nevyschlo, navíc dopředu vyskládal to mokré a až dozadu to suché, takže se k němu musela složitě dostávat. Jednou byla po noční, vyčerpaná a požádala ho, aby s tím dřevem něco udělal, on jí řekl, že jen co otevře oči, tak ho jenom „sere“ a začal rozbíjet věci, vzal žehličku a hodil ji po ní, naštěstí uhnula. Při nespokojenosti jí obžalovaný občas dával facky, rány do zad, strčil do ní, až spadla na zem. Došlo k tomu, že 14 dní potom, co koupila dům, hodil z venku dovnitř oknem disk od kola z auta a začal s ním rozbíjet věci v domě. Důvodem vzteku byla návštěva jeho matky den předtím. Cítil se ublížený, že nedostal nic od rodičů, zase jí vyčítal, že ho okradla o dům a když mu řekla, že za ty 3 roky, co tam je ona tam moc neudělala, sebral ten disk a řekl, že když nic neudělala, tak neudělala a vše začal rozbíjet. Rozbil okna, celou kuchyň a v koupelně kohoutky. Dceru vyhnala k sousedům, ona nebo sousedi zavolali policii, protože obžalovaný byl úplně nepříčetný. Po návratu z policie jí vyhrožoval, že se zabije, obracel tu lítost vůči sobě. Obžalovaný říkal, že může rozbíjet v domě co chce, protože je jeho a ona, že může odejít, navrhovala mu, aby si dům vzal a ji vyplatil s tím, že odejde. Obžalovaný se nechtěl léčit, nechtěl jít k psychiatrovi, léky po 14ti dnech vyhodil.

Dcera věděla, co se doma děje, často u toho byla, občas jí volala, aby ani nechodila domů a spala u kamarádky, neboť se bála, aby jí neublížil. V době, kdy už bydlela už v Praze, ale jezdila na návštěvy, tak ji obžalovaný zbil, zbytečně zasahoval do jejich vztahu a když se spolu jednou dohadovaly, obžalovaný na dceru začal křičet a ona na něho také, vyčetla mu, jak se chová k poškozené a obžalovaný ji začal bít, poškozená je odtrhla. Hrozně se bála, že jí ublíží. Dcera byla v květnu 2020, když ona odjela na Slovensko, sama v domě s obžalovaným, což poškozené neřekla, starala se o něj a vařila mu. Obžalovaný jí řekl do telefonu, že jí nic neudělá. Dceru zpracoval a ta jí dávala za vinu, proč se k němu nevrátí.

Prvně odejít chtěla po prvním potratu. Asi půl roku až rok po prvním potratu prožila ještě jeden. To si nechala dítě vzít sama. Ten den obžalovaný vše rozbíjel, měl konflikt s dcerou a udeřil poškozenou do břicha. Věděl, že je těhotná, poté, co se vrátila domů z nemocnice jí řekl, že si nepamatuje, že by něco takového udělal. Před prvním potratem jí obžalovaný neublížil fyzicky, dítě zemřelo a ji to zlomilo, podruhé už to nechtěla zažít. Věděla, že s obžalovaným by neměla šťastné a spokojené těhotenství. Na přerušení těhotenství byla v Nemocnici Kadaň, uvedla lékařům, že dostala úder do břicha.

Také došlo k vykázání obžalovaného z domu na 10 dní, protože zase řádl a vše rozbíjel. Konec vztahu nastal na jaře 2020, po tom vykázání se obžalovaný vrátil do domu, bylo jí ho líto, měla pocit, že za vše může ona sama.

Konec vztahu si uvědomovala již na začátku roku 2019, její chyba byla, že nikomu neřekla, jaké mají problémy, styděla se. Až v roce 2020 se svěřila po troškách kamarádce M. W. V březnu či v dubnu 2020 odjela na Slovensko, s obžalovaným komunikovali, sliboval, že bude jiný a aby se k němu vrátila. Vysvětlovala mu, že se nevrátí, že už mu nevěří. Do ČR se ale musela vrátit kvůli práci, kde byla domluvená, že skončím až k 30.6.2020. Již před poslední návštěvou Slovenska byla rozhodnutá, že vztah je ukončen a obžalovanému to řekla, obžalovaný souhlasil, že by si dům pronajal. Když se naposledy vrátila ze Slovenska, tak obžalovanému řekla, že už není jeho družka ani milenka, věděl, že s ním nechce intimní styk.

Ke skutkům pod bodem 2. poškozená v hlavním líčení uvedla, že poslední styk v pondělí 25.5.2020 proběhl tak, že si šla ráno lehnout po noční do pokoje dcery. Zapnula nahrávání na telefonu, neboť chtěla mít důkaz, po předchozím znásilnění a doufala, že si k ní nic nedovolí.

Měla jsem na sobě tílko a kalhotky, župan neměla. Mobil jsem měla schovaný pod polštářem. Obžalovaný za ní přišel s tím, proč nejde do ložnice, odpověděla, že to asi ví. Všiml si telefonu, vzal jí ho a vypnul nahrávání, bála se, že jí telefon rozbije a nebude se moci s nikým spojit. Strhával z ní oblečení, roztrhal jí kalhotky, sundal tílko, domáhal se sexu. Přišlo jí to ohavné, protože to byla postel dcery. Chytil jí ruce, dal je nad hlavu, pak ji otočil a ruce měla za zády, pak se mu povedl pohlavní styk. Chtěla se dostat z pokoje dolů, on ji začal tahat, dostali se do ložnice. Myslí, že ruce jí páskem od županu svázal až dole v ložnici, ale je možné, že už nahoře, aby neutekla. Cestou po schodech ji držel, šel první a pozadu, ona byla nahá. V ložnici zapnul kameru a vše si nahrával, nechťela to, ale on říkal, že pokud to někomu řekne, tak to pustí na internet. Obžalovaný jí také zavázal oči šátkem, neví kdy přesně. Sex probíhal tak, že si ji dal na všechny čtyři, chtěl, aby ho uspokojila pusou, potom do ní vnikl zezadu. Měl kolík, který jí dával do análu, řekla mu, že ho nechce, tak ho po nějaké době vytáhl. Nikdy mu neříkala, že má zájem o anální kolík. V té ložnici si myslela, že je to její poslední den. Stále měla zavázané ruce a oči a on na chvíli přestal se sexem a odešel a zamknul ložnici. Podařilo se jí zvednout šátek z očí a viděla ty zapnuté kamery. Po návratu jí na její žádost sundal šátek z očí a pokračovalo v sexu, totéž dokola. Potom už se nesnažila bránit, ale styk nechťela. Nesměla si rozvázat ruce, obžalovanému se to nelíbilo, chtěl si s ní dělat, co chce. Když odmítla něco udělat, tak jí dal obžalovaný facku na obličej. Byla hrozně vyčerpaná a prosila ho, aby už toho nechal. On chtěl vědět, zda s ním zůstane, řekla, že ano, slíbila mu vše, co chtěl. Pak odešel a už nezamknul. Ptal se, zda na něho počká do víkendu, neboť odjížděl do práce do Stodu. Dělal jako by se nic nestalo. Vše mu odslibovala a po jeho odjezdu zavolala sestře a na linku pomoci. Přemluvili ji, aby zavolala na policii. Bála se, že jí nebudou věřit, styděla se. Krom kamery ji natáčel i na mobilní telefon, také ji odvedl na záchod a čekal u dveří, občas jí dal facku, choval se jako blázen. Kromě análního kolíku použil i vibrátor, dával jí ho všude, kromě úst i do pochvy. Obžalovanému řekla, že je unavená, že to dokončí v pátek, chtěla získat čas, protože věděla, že odjede do práce.

Před tímto posledním incidentem předcházel incident v sobotu. To se chystala na návštěvu ke kamarádce, obžalovaný ji chytil na chodbě, zatáhl násilím z chodby ji do kuchyně na postel, kde ji svlékl a vynuceně si vzal sex, při němž vyvrcholil, nešlo se mu ubránit, došlo i k orálnímu styku. Zase jí vyhrožoval, co by se mohlo stát dceři, že když bude povolná, tak se jí nic nestane. Ona se osprchovala a odešla k té kamarádce. Nechtěla o tom nikomu říct. U kamarádky zůstala až do neděle a od ní šla rovnou do práce na noční. Z té se vrátila v pondělí ráno domů a došlo k tomu poslednímu jednání.

První incident se odehrál 15.5., kdy obžalovaný přijel ze [REDAKCE]. V domě byla i dcera. Večer si povídali, že odejde na Slovensko, že ho o dům nepřipraví. Obžalovaný ji prosil, abych mu namazala nohy a záda, proto byla u něj v posteli, kde začal mít obžalovaný nářky, proč od něho odchází, tak mu ze vzteku řekla, že má někoho jiného, a že o nic nejde, protože už si řekli, že spolu končí. V ten moment jí roztrhal plyšového medvídka, kterého jí dal po ztrátě miminka a ona k němu přirostla. Pak mu vysvětlovala, že nikoho nemá, že musí jet na Slovensko kvůli matce. To bylo poprvé, co si ji obžalovaný vzal násilně, vyhrožoval, aby myslela na dceru. Byla ticho a nic nikomu neřekla, ani druhý den dceři. Proběhlo to tak, že ji obžalovaný svlékl. Říkala mu, že to nechce, fyzicky se bránila, odhazovala ho od sebe, ale nebyla úspěšná. Proběhla soulož, vyvrcholil. Zcela jasně od něho ta slova na adresu dcery chápala tak, že je to výhrůžka. Byl to pro ni šok. Řekl jí ještě, proč se vracela, když s ním nechce spát, odpověděla, že tu má dům a on nemá právo jí udělat nic, co se jí nelíbí.

Obžalovaný byl mezi prvním a druhým incidentem v práci ve [REDAKCE] neodešla, protože při prvním incidentu obžalovaný vyhrožoval, že ublíží dceři a také chtěla odejít v klidu, byla to chyba, obhajovala se tím, že je tam doma.

Poškozená dále v rozporu s přípravným řízením uvedla, že od tohoto prvního incidentu neměla s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, při odstraňování rozporů uvedla, že na policii si vše pamatovala přesněji a je pravdou, že po prvním znásilnění šla druhý den ráno sama za obžalovaným, aby se s ním dobrovolně vyspala, úplně to vypustila z hlavy, důvodem asi byl ten

šok, chtěla ochránit dceru, aby byla v pořádku. V sobotu mu slibovala sex, který měl být v neděli ráno, dělala to proto, aby od něho měla pokoj. Chtěla odejít z domu dřív, než se vzbudí, ale nepodařilo se jí to.

Poškozená dále popsala své psychické obtíže, bála se lidí, že něco udělá špatně a budou na ni křičet, nechtěla ale vyhledat pomoc, neboť o tom nechtěla mluvit a znovu to prožívat. Když jí přišel dopis ze soudu, tak už nefungovala vůbec, proto šla k psychologce a následně i k psychiatrovi. Bála se i, že si na ni obžalovaný někde počká, setkání u soudu v ní znovu obnovilo obavy. Užívá léky Xanax a Prothiaden. Před soužitím s obžalovaným neměla psychické problémy. Měla strach z různých věcí, byla samoživitelka, atd., ale psychické problémy to nebyly. Když byla u psychiatra s obžalovaným, tak si nechala předepsat Rivotril, protože ji trápilo chování obžalovaného, lék začala brát kvůli soužití s obžalovaným. Díky soužití s obžalovaným má vyšší tlak, na který bere léky, zhoršil se jí spánek, vždy byla odpůrcem toho, aby muž ubližoval ženě a nikdy by nevěřila, že se jí toto stane. Obžalovanému se svěřila, že měla přísné dětství a že když jí bylo asi 12 let, tak ji znásilnil manžel sestřenice. Obžalovaný věděl, co v životě prožila, vč. úmrtí bývalého manžela, o vážné chorobě dcery, o potratech atd.

S péčí o dům jí po přestěhování na Slovensko vypomáhal kamarád obžalovaného M. P. dnes ji ale obviňuje ohledně věcí obžalovaného v domě.

Pokud jde o různé sexuální praktiky, tak měli vibrátor, ale to se jí nelíbilo, tak ho nepoužívali. Obžalovaný také začátkem vztahu přišel s nápadem, že ji při sexu sváže, s tím souhlasila, stalo se to 2-3x, ale svazovala i ona jeho a ruce si mohla tehdy kdykoliv uvolnit, nebylo to pevné svázání. Také v minulosti při sexu měla šátek přes oči, ale mohla si ho sundat. V případě toho znásilnění si šátek z očí nemohla sundat. Nikdy v minulosti si jejich sex obžalovaný nenahrával.

Má za to, že dceři se asi svěřila po prvním incidentu, když obžalovaný odjel do . Byla-li doma, tak slyšela, jak jí obžalovaný sprostě nadává.

Poškozená dále popsala incident, kdy ji obžalovaný přetáhl mopem přes záda, to bylo krátce po prvním potratu, kdy přijela autobusem z nemocnice v Kadani, obžalovaný byl doma, na zemi stál kýbl s mopem, který před odjezdem do nemocnice už nestihla uklidit a obžalovaný vyhodil ten kýbl a mopem ji přetáhl po zádech. O její zdravotní stav se tehdy nezajímal.

Do obžalovaného, když nadával, nebo něco rozbil, bušila pěstí a říkala mu, že takto se může chovat obyčejný ubožák. Nemyslí si, že by jej provokovala, občas vyštekla, ať dá pokoj, když vše rozbíjel, tak ječela, myslela si, že se zblázní. Od dubna 2020 běžně spala v kuchyni, protože s ním nechtěla mít intimní styk.

Bývalá partnerka obžalovaného paní S. jí řekla, že měli incidenty, také od něho odcházela a zase se vracela. Obžalovaný jí tvrdil, že o něm paní S. všude tvrdí, že ji znásilnil, ale že to není pravda.

6. Dcera poškozené B. Š. v přípravném řízení a shodně před soudem vypověděla, že bydlela v . ale poslední tři roky studovala v . Jezdila za matkou každý druhý až třetí víkend. Obžalovaný býval v pohodě než dostal záchvat agrese, naštvala ho každá hloupost. Pokud měl větší výbuch, tak pak třeba rozbil i kuchyň a to se stávalo tak jednou za tři měsíce. Často se hádali, jednou po ní hodil sklenici, také ji udeřil otevřenou dlaní na tvář. To bylo tehdy, když jeli s matkou pak na ošetření do nemocnice do Kadaně, a matka pak šla za dva dny na interrupci. Obžalovaný se rozčílil kvůli malichernostem, jednou takto přinesl z venkova disk ke kolu a ten prohodil zavřeným oknem. Matka mu pak domluvila psychologa a psychiatra a dostal léky, které ale nevydržel brát, byl po nich unavený. Poslední 4 roky moc do práce nechodil, náklady spojené s provozem domu hradila matka. K té neměl žádnou úctu, nadával jí, že je blbá kráva, děvka, že ho připravila o barák. Matka se proto chtěla odstěhovat na Slovensko. Dne 15. 5. 2020 spala v patře ve svém pokoji a neví, k čemu došlo. Matka jí nic nechtěla říci, až od soudu jí pak přišel dopis, že se k ní obžalovaný nesmí přiblížit. Pokud tento neměl záchvaty agrese, tak byl normální, ale ona byla ve stresu v očekávání, co zase bude, nebo když zvýšil hlas, tak trpěla

zvracením. Byla z něj vynervovaná. Když pak odešla studovat, tak jí ty problémy přestaly. Měla strach, že by obžalovaný ublížil matce.

7. V hlavním líčení potom svědkyně vypověděla, že v [REDAKCE] bydlela s matkou přibližně 5 let, vše bylo v pořádku asi rok, poté začaly záchvaty vzteku obžalovaného, rozbíjení a stále se to stupňovalo, až nastala jeho agrese. Naštvala ho každá hloupost, jako např. neumyté nádobí, špatně posbírané výkaly po psech, když se včas nezatopil, špatně poskládaný sýr mezi salámem v lednici apod. V takových situacích na něj křičel, že jsou neschopné, hloupé, nepořádné, byl i vulgární, rozbíjel nádobí, mrazák, trouby, kdy měli postupně asi 3. Diskem od kola rozmlátil kuchyň a poté ho prohodil druhým oknem. Ví, že obžalovaný měl po poškození hodit i žehličkou, to jí řekla přímo matka s tím, že to bylo v afektu. Vztah obžalovaného k ní nebyl uctivý. Tyto výbuchy se odehrávaly nejdříve 1x v několika měsících, poté byly časté. Když ještě bydlela doma, stalo se opakovaně, že ji poškozená vyzvala, aby přespala raději u kamarádů, často psala nebo volala, byla ubrečená a říkala, že je to špatné, že zase obžalovaný křičí a rozbíjí věci, tak ať raději nechodí domů. Nikdy neviděla matku, že by např. do obžalovaného strčila, občas se mu snažila zabránit, aby něco rozbil, šla před něj a řekla, ať to nedělá, ale on byl vůči ní poté ještě agresivnější a ona ho nezastavila. Ví, že poškozená měla snahu nahrát si obžalovaného na mobilní telefon, když u nich byla policie, tak říkala, že když nemají důkazy, tak nic neudělají, že je potřeba nějaká nahrávka apod. Svědkyni přímo obžalovaný nikdy nevyhrožoval, ale došlo několikrát k fyzickému napadení. Jednou dostala přes pusy také na návštěvě u babičky, když řekla něco drzého.

Od září roku 2018 jezdila domů 1-2 krát do měsíce, i tehdy byla svědkem takového chování obžalovaného. Také jela s poškozenou sanitkou do nemocnice v Kadani, protože svědkyni uhodil a poškozenou udeřil do břicha zrovna když byla těhotná. Neví, zda matka samovolně potratila nebo byla na potratu, nechtěla o tom mluvit, vždy se rozběhla. Nevzpomíná si, co bylo důvodem napadení, ale že poškozenou udeřil do břicha, si vybavuje a má pocit, že to viděla. Svědkyně potvrdila, že poškozená potratila již v minulosti, špatně to nesla, dítě chtěla, obžalovaný na ni křičel, že dítě nechce, že mu neřekla, že vysadila prášky apod.

Ohledně vztahu s poškozenou svědkyně uvedla, že je hezký, poškozená se jí snaží hodně chránit, není ale typem matky, která přenáší problémy na dítě a se vším se svěřuje. Svědkyně sama z toho všeho byla ve stresu, 2 roky trpěla a skoro každý den vyzvracela vše, co snědla, jakmile obžalovaný zvedl hlas, jí se udělalo zle, bylo to psychicky špatné, matka ji proto nezatěžovala. Potíže se odstranily až když se odstěhovala. Poškozená nemá sklony k dramatizování situace, nebo že by při hádkách obžalovaného vyprovokovala. Vaří výborně, neví, že by dělala obžalovanému schválnosti s jídlem. Poškozená se snažila konfliktní situaci zklidnit, ale to se nedá zklidnit člověka v afektu. Ví, že před definitivním koncem vztahu matky s obžalovaným, šlo o znásilnění, ale matka jí o tom nic neřekla a dozvěděla se o tom díky předvolání. O matčině sexuálním životě nemluví.

V minulosti svědkyni poznamenala smrt otce, vyhledala pomoc psychiatra, to jí bylo asi 13 let. Dále trpěla boreliózou, měla těžší průběh, byla i hodně po nemocnicích. To bylo asi 9. třídě ZŠ. Poškozená s ní chodila po lékařích, to už byla ve vztahu s obžalovaným, měla o ni velkou obavu. K chování poškozené po jejím odstěhování uvedla, že ji nestalkovala, ale chtěla vědět, že je v pořádku, když v práci nemohla zvednout telefon, tak panikařila, ale nikdy za ní z tohoto důvodu např. do práce nejela. Měla o svědkyni strach i z důvodu, co říkal obžalovaný. V době, kdy se odstěhovala do Brna jí poškozená řekla, že jí obžalovaný řekl, že si ji najde a zabije ji.

Na jaře 2020, když poškozená odjela na Slovensko, navštívila [REDAKCE] i přesto, že věděla, že tam matka není a to proto, že s obžalovaným problémy byly jen když byl v afektu a měla toho už dost na bytě v Brně, kdy během Covidu byla s 6 lidmi, celý týden proběhl bez problémů. Matce o této návštěvě řekla až když tam byla, protože nechtěla, aby tam svědkyně byla sama. Ví, že matka chtěla už na Slovensku zůstat na stálo. Vztah poškozené a obžalovaného byl špatný, nespočetněkrát matce říkala, že by jej měla ukončit, a to už v době, kdy tam ještě bydlela, ale asi se bála odejít, bála se přehnané reakce obžalovaného.

O incidentu z 15. 5. 2020, který se měl odehrát v době, kdy byla doma neví, dozvěděla se o tom až ze spisu. Poškozená s ní o tom a o dalších incidentech v květnu 2020 nechce do dnes mluvit.

Svědky dále potvrdila, že k 18. narozeninám jí matka koupila z uspořené peněz starší Octavii, vozidlo jezdilo, pak ho obžalovaný rozebral s tím, že ho opraví, což se nikdy nestalo a následně musela řešit obtíže se získáním technického průkazu, přičemž zjistila, že automobil byl rozebraný tak, že ani sedačky tam nebyly, proto řekla likvidaci auta. O automobil tedy přišla. Rovněž tak se vyjádřila k převodu vlastnictví domu v [REDAKCE] a k hrazení chodu domácností, a to ve shodě s výpovědí poškozené.

Svědky také popsala uspořádání domu, kdy v přízemí byla koupelna, WC, kuchyň, ložnice a kotelná a v patře její pokoj a jedna prázdná místnost. Když měla zavřené dveře a dělala si své, tak slyšela běžné zvuky ze spodu, pokud neposlouchala hudbu. Neví o tom, že obžalovaný měl v domě kameru.

8. Svědek R [REDAKCE] B [REDAKCE] se s obžalovaným zná od února 2021, je jeho kolegou ve stávajícím zaměstnání a 2x měsíčně se vidají i mimo práci. Ví, že obžalovaný je rozvedený, má dítě a nyní je v soudním líčení, které neví, čeho se týká, jen mu říkal, že ho poškozená křivě obviňuje, že na ni byl hrubý. Poškozenou zná jen z vyprávění obžalovaného, který říkal, že dal do vztahu maximum a že jeho důvěra byla zneužita. Obžalovaného svědek hodnotil jako profesionála, nemá rád lajdáckost, dokáže říct, když se mu něco nelíbí. V zaměstnání nebyl svědkem toho, že by obžalovaný jednal nepřiměřeně, byl agresivní vůči zákazníkovi, není-li opakovaně spokojen s prací kolegů, zvýší hlas, nic nerozbíjí, není vulgární.

9. Svědek M [REDAKCE] P [REDAKCE] obžalovaného zná od 17 let, jsou nejlepší kamarádi a i nyní jsou v kontaktu. Vyjádřil se, že žasne nad tím, co se odehrává. Co poškozená tvrdí je z jeho pohledu lež, vymýšlí si, že byla mlácená a týraná. Jezdil k nim často, bavili se, hlídat psy a dům, hlídal barák a ona jej teď obviňuje, že díky svědkovi přišla o dům a že tento chátará.

Poškozenou zná z návštěv v [REDAKCE] ty probíhaly normálně. Pomáhal jim s domem, obžalovaný mu na oplátku např. opravil auto. Poškozenou hodnotil jako namyšlenou. Došel k tomu z jejího chování. Přišla mu jako sympatický člověk, ale jako partnerka k žití ne. V péči o domácnost byla nepořádná. Obžalovaný je puntičkář, když bylo něco uloženo jinak, než má, hned bylo zle. Byl u toho, když poškozená řvala na obžalovaného, resp. na sebe „štěkali“, nebude to rozebírat, obžalovaný reagoval tak, že řekl poškozené, aby ho nechala na pokoji, a odešel do dílny, ale poškozená byla v ráži, to zažil vícekrát, šla za ním a říkala, že to chce dořešit, jak se k ní chová apod.

Obžalovaný si vždy uměl vydělat peníze, za poslední tři roky pracoval na šachtě, kde vydržel 4-5 měsíců, pak pracoval v Praze v servisu, střídal více zaměstnání, byl puntičkář a to se nedá dělat s lidmi. Finančně se na domácnosti podílel, např. platil výměnu oken, koupil sekačku na trávu, pořizoval veškeré nářadí.

Poškozená si mu stěžovala na soužití s obžalovaným, že je puntičkář, že na sebe křičí apod., označil to za normální. Nikdy na ní neviděl žádnou podlitinu, apod. V domácnosti viděl rozbitou linku, okna ne. Nikdy se neptal, proč je to rozbité, bral to tak, že bylo veselo.

O rozchodu na jaře 2020 se dozvěděl od poškozené, řekla mu, že chce být od února na Slovensku, což prý už řekla i obžalovanému s tím, že jim to neklape. Pak jí přijel pomáhat se stěhováním, což obžalovanému neřekl. Když poté zjistil, že se odstěhovala, svědek mu řekl, že to ví, obžalovaný byl našťvaný, odvezla jeho věci. Postupem času vše nasvědčovalo tomu, že poškozená chtěla přepis domu proto, aby dostala obžalovaného od majetku, měla to naplánované, a proto si také vymyslela to, co je mu nyní kladeno za vinu. Myslí si, že k přepisu domu na poškozenou došlo až koncem vztahu s obžalovaným, kdy se zmínila o tom, že se chce vrátit na Slovensko. Banka obžalovanému sdělila, že nedosáhne na hypotéku.

Po odstěhování poškozené se staral o dům a psy, měl klíče, obžalovaný byl vykázan. Nijak se s ním nevyrovnala. Některé věci tam byly rozkradeny, to sám zjistil, ale nikomu to nehlásil.

Ohledně soužití obžalovaného se svědkyní S [REDACTED] svědek uvedl, že spolu žili 15 let, ona s touto věcí nechce mít nic společného. S obžalovaným si přestali rozumět a hádali se. Pokud poškozená nyní tvrdí, že bydlí na Slovensku, tak on ví, že tajně sem jezdí.

10. Svědkyně A [REDACTED] S [REDACTED] využila svého práva a s ohledem na fakt, že je matkou syna obžalovaného nevypovídala.
11. Za souhlasného stanoviska stran byly soudem čteny protokoly o výpovědích svědků W [REDACTED] F [REDACTED] a R [REDACTED]
12. Z výpovědi svědkyně M [REDACTED] W [REDACTED], která je kamarádkou poškozené ze zaměstnání bylo zjištěno, že ji zná ji asi 7 let, ví, že koupila od obžalovaného a přítelkyně dům a ten jí to pak v hádkách vyčítal a říkal, že ho o dům připravila. Přitom poškozená ho v podstatě živila, nechodil do práce, měl jen příležitostné výdělky a občas zaplatil nějaký nákup. Poškozená chtěla, aby si práci našel. Jeho se to vždy dotklo a rozbil, co měl při ruce. Ví od poškozené, že vymátl okna diskem od auta a rozmlátil celou kuchyň. Minimálně 3x se jí poškozená svěřila, že rozbil nějaké zařízení domu. Měla ale obžalovaného ráda a myslela si, že ho dokáže změnit. Také se hodně bála o dceru. Bavily se i o tom, že by od něj odešla, ale ona ho stále obhajovala, že by neměl kam jít, že se změní. Později se svěřila i s tím, že si vynucoval sex, občas mu tento i odmítla, ale pak s ním sex měla, aby od něj byl klid. Poškozená se svěřila svědkyni i s tím, že ji měl obžalovaný vázat a že po ní chtěl sex. Měl užívat i nějaké erotické pomůcky a zakázal jí o tom hovořit. Poškozená se bála, že když něco neudělá tak, jak obžalovaný chce, tak ublíží její dceři. Stále mu dávala šanci.
13. Dle výpovědi svědka V [REDACTED] F [REDACTED] souseda obžalovaného a poškozené bylo zjištěno, že měl s obžalovaným konflikt na jaře 2019. Ví, že nejméně tak jednou do měsíce docházelo v domě k hádkám, byl slyšet křik. Vždy křičel obžalovaný na poškozenou, sprostě jí nadával, nejčastěji: „zmrde“, ale používal i další nadávky. Svědek se nechtěl blíže vyjadřovat, neboť má z obžalovaného obavu, několikrát mu vyhrožoval, že ho vystěhuje. Viděl, jak jednou vzal pneumatiku a tu hodil do zavřeného okna. Křičel přitom sprosté nadávky směrem k poškozené. Postupně byl více agresivní. Domnívá se, že poškozená se ho bojí.
14. Sestra poškozené G [REDACTED] R [REDACTED] je sestrou poškozené. V přípravném řízení uvedla, že si s poškozenou často volaly, ví, že obžalovaný rozbil nějakou kuchyň a že sestru i fackoval. Ohledně znásilnění nezná podrobnosti, ale obžalovaný měl být rozzuřený a znásilnit ji. Volala jí to a byla zoufalá. Ona nikdy u sestry doma nebyla, ta jezdila na Slovensko za matkou. Obžalovaný nikde nepracoval, všechno platila sestra. On jen rozbíjel. Chytil ho prý nějaký amok, bylo to nevyzpytatelné. Měl snad i nějaké psychické problémy. Poškozená jí říkala, že na počátku soužití bylo vše v pořádku, ale pak ji ponižoval a psychicky týral. Vyčítal jí, že nemá navařeno nebo uklizeno, ví, že jí i nafackoval.
15. Soud měl dále k dispozici jak ohledně obžalovaného, tak ohledně poškozené znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, přičemž oba znalci také byli soudem slyšeni.
Ohledně obžalovaného znalci potvrdili, že v době činu netrpěl duševní poruchou, intelekt má v pásmu průměru. Je hodnocen jako osobnost akcentovaná, emočně nestabilní, afektivně dráždivější, zvýšeně vztahovačná se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a se sklonem k anxiózně – depresivní dekompenzaci v zátěži. Nyní je jeho osobnost dekompenzovaná do anxiózně-depresivního syndromu vlivem trestního stíhání, partnerského konfliktu a ztráty bydlení. Jeho schopnosti rozpoznávací byly v době činu zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice, a to vlivem prostých afektů u akcentované osobnosti. Z čistě psychiatrického hlediska není obžalovaný pro společnost

nebezpečný, jeví se u něj jako vhodná psychoterapie ke zvládnání impulsivního chování. Prognóza resocializace je dobrá, narušeno je u něj vztahování se ke druhým lidem, kdy ke svým blízkým má spíše negativní postoje.

V hlavním líčení znalci k obžalovanému dodali, že tento je obecně věrohodný. Obžalovaný není primárně agresivní, ale dostane-li se do zátěže, jedná impulzivně bez zvážení důsledků, pod vlivem momentální emoce, v takovém případě může být i agresivní. Motiv jednání nevycházel z psychotické poruchy, deprivace intelektu či kognitivních funkcí, obžalovaný je schopen si uvědomit všechny důsledky a souvislosti, netrpí ani poruchou osobnosti. Stalo-li se jednání, jež mu je kladeno za vinu, jde o důsledek sníženého sebeovládání a konfliktního vztahu. Sklony k fabulaci nebyly zachyceny. Jednotlivé skutky s obžalovaným byly probírány, znásilnění jednoznačně popřel, s tím, že šlo o dobrovolnou věc ze strany poškozené. Připustil oboustranné hádky a oboustranné fyzické akty. Obžalovaný je dominantní, v sexuální oblasti prosazoval svůj přístup k sexu, což pramení z jeho osobnostního přístupu. Při kumulaci stresových reakce mohou být nepřiměřené a činěné i na podnět pro ostatní bezvýznamný. Projednávané jednání bylo výsledkem konfliktní partnerské soužití, u obžalovaného je nedostatek empatie.

U poškozené také nebyla zjištěna duševní porucha. V návaznosti na trestnou činnost a během ní se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha středního stupně, která byla přítomna i v době znaleckého vyšetření, takže jí byla doporučena terapie u psychologa. Projevuje se nepříjemným vnitřním subjektivním prožíváním, poruchami spánku, poruchou pozornosti a paměti, pocity únavy, emoční nestabilitou se sníženou frustrační tolerancí a afektivní dráždivostí, strachem z obžalovaného. Je schopna správně vnímat prožívanou událost, tuto si správně zapamatovat a reprodukovat ji. Sklony ke lhaní ani tendence ke konfabulacím u ní nebyly zjištěny. Splňuje psychologická kritéria specifické věrohodnosti. Intelekt je v pásmu průměru.

V hlavním líčení znalci k poškozené dodali, že její písemné vyjádření poškozené a aktuální lékařská zpráva zcela zapadá do diagnózy posttraumatické stresové poruchy, stejně jako zhoršený spánek. Stav se zhoršuje, blíží-li se výpověď u soudu, může dojít k pláči během výslechu. Tato porucha vznikla při inkriminovaném jednání, při vyšetření ještě byla přítomna a zjevně je přítomna i v době podání lékařské zprávy slovenské psycholožky. Je obtížné stanovit, jak dlouho může trvat, většinou trvá po celou dobu trestního řízení, kdy je jím poškozená opakovaně zatěžována. S ohledem na aktuální medikaci jsou zřejmě úzkosti poškozené velké. Ohledně traumat z minulosti poškozená zmiňovala potrat, traumata z dětství neprobírali. Znalci se nedomnívají, že by posttraumatická porucha poškozené souvisela s případnými negativními prožitky v dětství. Případné zneužití v 11 letech příbuzným, s nímž se poškozená svěřila obžalovanému, ji mohlo zcitlivět vůči násilí při sexuálním styku, je citlivější na přístup partnera a na sexuální násilí než průměrná žena, stejně tak může být zvýšeně ochranná vůči svému dítěti. Ochranná tendence poškozené byla patrná i vzhledem ke konfliktům s obžalovaným. Vztah matky a dcery znalci nepovažují za patologické. Poškozená bývala živá, extrovertovaná, aktivní, nyní má pocit, že o vše přišla, jde o projev posttraumatické stresové poruchy a stejně tak to sebeobviňování, že za to, co se stalo, může. Postižení mají snížené sebevědomí, obviňují se.

Ohledně věrohodnosti znalci obžalovaného a poškozenou zhodnotili v podstatě stejně, pokud i u obou aktérů shledají, že jsou obecně věrohodní, tak to nevylučuje, že by mohli lhát, neposuzují pravdivost výpovědi, každý člověk je schopen lhát. Vždy záleží na úhlu pohledu osoby, jež podává svědectví, který objektivně nemusí být reálnou pravdou. Soužití bylo oboustranně konfliktní, ze strany poškozené spíše šlo o reakci na chování obžalovaného.

16. Za souhlasu stran byl soudem proveden podstatný obsah znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kdy byly zkoumány mobilní telefony obžalovaného a poškozené a dále notebook obžalovaného. Takto byla zjištěna vzájemná SMS komunikace obou zúčastněných. Lze konstatovat, že i z této komunikace je zřejmý zvýšený sklon obžalovaného k popudivosti, k nespokojenosti se svým okolím, kdy často užívá expresivních výrazů, reaguje i na nikterak významné podněty často nepřiměřeně – např. zpráva z 12.6.2019 na čl. 48 posudku, SMS

zpráva z 2.9.2019 na čl. 50 posudku, SMS zpráva z 30.10.2019 na čl. 54 posudku, poškozené opakovaně prezentoval úvahu o ukončení života. Takto soud poukazuje např. na SMS zprávu z 31.8.2017 na čl. 28 posudku, dále z 12.8.2018 na čl. 33 posudku, kde hrozí zjevně sebevraždou. V SMS zprávě z 20.12.2018 na čl. 38 posudku potom vyčítá poškozené nezapnutí bojleru, se slovy „bud' si blbá nebo to děláš schválně“. V SMS zprávě z 23.11.2019 na čl. 55 posudku potom obžalovaný zjevně reaguje na to, když poškozená odjela do Chomutova a píše jí „ještě že sis vzala tu kartu, aby se to těm cv smažkám vyplatilo až tě přepadnou a vojedou a tedy i okradou a pak můžeš fňukat na pojebanou policii, která ti určitě pomůže, však s tou už máš zkušenost“. Obžalovaný si také poškozené opakovaně říkal o peníze – viz. např. SMS zpráva 7.1.2019 nebo 15.3.2019. Z SMS zprávy z 20.3.2019 plyne, že jde zřejmě o vulgární reakci obžalovaného na návštěvu u lékaře, k níž jej přiměla poškozená. V SMS zprávě z 4.4.2019 potom vyjadřuje svou nespokojenost s prací. Způsob komunikace obžalovaného i s jinými osobami než s poškozenou je zřejmý např. z SMS zasláné dne 29.4.2019 (čl. 46 posudku) svědkyni S [REDAKCE] V SMS zprávách z dubna 2020 na čl. 60 posudku obžalovaný přemlouvá poškozenou, aby jejich vztahu ještě dala šanci. Pokud jde o reakce poškozené, je zřejmé, že již v červenci 2017 zasílala obžalovanému SMS zprávy, kde píše o ponižování, netoleranci.

16. Soud dále provedl listinné důkazy: Ze zprávy ambulance psychiatrie MUDr. Feruse z června 2020 vyplývá, že obžalovaný u něj byl v ambulanci dvakrát, a to 7. 1. a 13. 3.2019. Svěřoval se s hněvivými impulsy a depresemi. Po nasazení medikace hlásil na kontrole zlepšení stavu, ale na další schůzku v říjnu 2019 se již nedostavil. K dispozici je protokol o ohledání místa činu s fotografií, ze kterých jsou patrné jednotlivé místnosti v rodinném domě v [REDAKCE] a celkový stav nemovitosti. Z výpisů z účtu poškozené i obviněného je patrné, že poškozená hradila hypotéku na dům a obžalovaný hradil náklady spojené s užíváním internetu, zřejmě jsou obžalovaného či pro poškozenou. V mobilním telefonu obžalovaného byla zajištěna tři videa z 25. 5. 2020. Na prvním videu pořízeném ve 22.20 hodin leží poškozená nahá na posteli. Má zavázané oči a osoba mužského pohlaví zasunuje do pochvy vibrátor. Na druhém videu poškozená přistupuje k muži, plačtivě zavzlyká a poté muže orálně uspokojuje. Na třetím videu pak leží opět muž natáčející video na zádech nahý a má částečně ztopořený pohlavní úd a nahá poškozená jej orálně uspokojuje. Poškozená byla 26. 5. 2020 vyšetřena v ambulanci gynekologie, přičemž u ní nebyly zjištěny žádné známky poranění. Doložena je rovněž propuštění zpráva z Nemocnice v Kadani, kde poškozená dne 19. 11. 2018 podstoupila interrupci. Tomuto předcházelo dne 17. 11. 2018 vyšetření v chirurgické ambulanci v Kadani, kam byla přivezena záchrannou službou s tím, že byla napadena partnerem, je těhotná 7 týdnů, dostala asi pěstí do břicha, zjištěna byla kontuze levého ucha a kontuze břicha v dolní části. Dle zprávy Intervenčního centra Spirála, z.s. od 26. 2. 2020 poškozená s centrem spolupracovala, proběhlo několik telefonických a jeden osobní kontakt. Na počátku uváděla, že ve vztahu s násilnou osobou je cca 6 let s tím, že domácí násilí trvá již pár let a bylo hlavně psychické. Později sice fyzické, a nikdy tak závažné, aby to někam hlásila (pohlavky, strkání). Uváděla, že jednou násilník napadl i její dceru, a to v listopadu 2018. Byl s ní řešen případný návrh na předběžné opatření, který pak ale nebyl uskutečněn. Násilník byl vykázán a vykázání neporušil. Takto s ní bylo jednáno v březnu 2020 a znovu pak kontaktovala centrum 25. 5. 2020, kdy sdělovala, že násilníka pustila zpět do domu a aktuálně jí svázal ruce, strhal z ní oblečení, roztrhal spodní prádlo a vynutil si pohlavní styk. Měl vyhrožovat, že když se nepodvolí, tak ublíží její dceři. Také jí sebral telefon. Obdobný incident se měl stát i o víkendu, kdy ji měl chytit za ruce, odtáhnout do postele, svléknout ji a znásilnit. Uváděla, že nechce jít na polici, bojí se, že jí nepomohou, když ho pustila zpět. Bylo na ni apelováno, aby oznámení učinila a nabídnuta možnost předběžného opatření. Nakonec uvedla, že na policii půjde, bylo proto s jejím svolením na policii i voláno a nastíněna situace. Připravován byl pak sepis návrhu na předběžné opatření, které následně nebylo podáno s ohledem na rozhodnutí v trestním řízení. Součástí zprávy je na čl. 400 p.v. a 401 vyjádření poškozené, v němž popisuje své soužití s obžalovaným, a to ve shodě se svou procesní výpovědí. Ohledně vlastnictví domu čp. [REDAKCE] jsou k dispozici

kupní smlouva a další doklady, z nichž plyne, že jediným vlastníkem je poškozená, zakoupila jej v červenci 2018 od obžalovaného a A. S. K nemovitosti vázne zástavní právo banky a to České spořitelny a.s., která poskytla poškozené úvěr na zakoupení. Z dalších materiálů vyplývá, že dne 26. 2. 2020 byl obžalovaný oznámen Městskému úřadu Podbořany pro podezření z přestupku proti občanskému soužití, jehož se měl dopustit tím, že dne 24. 2. 2020 mezi 22.00 až 23.00 hodin své družce nadával vulgárními výrazy, dále rozbíjel části kuchyňského vybavení. V souvislosti s tímto jednáním byl pak dne 25. 2. 2020 vykázán z obydlí s tím, že se po dobu 10 dní musí zdržet vstupu do prostor domu v obci Němčany čp. 11. Dle úředního záznamu z 25. 2. 2020 je policií zaznamenáno, že obžalovaný odmítl podepsat jakékoliv dokumenty se slovy, že si stejně bude dělat, co chce, a je mu to jedno. Ze záznamu policie dále vyplývá, že obžalovaný měl dne 17. 11. 2018 kolem 13.45 hodin v Němčanech v domě čp. 11 napadnout poškozenou úderem pěstí do břicha, přičemž tato byla v 7. týdnu těhotenství, a dále měl napadnout i její dceru několika fackami do obličeje. Přivolána jim byla rychlá záchranná služba. Přestupkovým orgánem byla následně věc odložena pro nedání souhlasu. Ještě předtím dne 12. 8. 2018 byl zaznamenán policií další incident, když obžalovaný měl vyhrožovat sebevraždou a následně byl převezen na psychiatrii v Mostě. Z lékařských zpráv, které předložila poškozená v průběhu řízení před soudem plyne, že tato navštěvuje ordinaci psychiatra a psychologů, s diagnózou posttraumatické stresové poruchy, je jí ordinován Xanax a Prothiaden. Během sezení je zřejmá lakrimozita, zvýšená tenze, pláčivost, prožívá pocit viny, hněvu, bezmoci, úzkosti a deprese. Kontakt s odborníky trval ještě koncem září letošního roku. Aktuální stav poškozené je popsán i v odborném vyjádření MUDr. Droby z 23.9.2021. Poškozená dále odložila několik dokladů o jejích výdajích v souvislosti s opravou domu.

17. Po takto provedeném dokazování má soud za to, že jej provedl v rozsahu předpokládaném ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, kdy ani strany dalších důkazních návrhů nečinily a hodnotili následně všechny provedené důkazy respektujíc ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaný se k poškozené nejméně od přesně nezjištěného doby v roce 2017 nejméně do května 2020, tedy zhruba po dobu tří let choval v jejich společném bydlíšti způsobem, kdy tuto psychicky týral, vulgárními výroky ji opakovaně urážel, zesměšňoval, ponižoval, vyčítal jí, že dělá všechno špatně, přičemž ve vzteku pak opakovaně rozbíjel zařízení domu a poškozenou i několikrát fyzicky napadl fackami a strkáním do ní. V průběhu této doby došlo k řadě konfliktních situací, z nichž soud považuje ve skutkové větě za potřebné zdůraznit např. fakt, že dne 17.11.2018 obžalovaný poškozenou udeřil pěstí do břicha, ač věděl, že byla v 7. týdnu těhotenství, což si vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici Kadaň s.r.o., kde byla konstatována mj. kontuze břicha. Obžalovaný v rámci svého počínání poškozené také opakovaně hrozil sebevraždou, což tato dne 12.8.2018 oznámila Policii ČR. Dne 24. 2. 2020 byl obžalovaný z důvodu dalšího fyzického napadení poškozené a rozbití vybavení domu vykázán ze společného obydlí policisty Obvodního oddělení Policie ČR Podbořany. V důsledku tohoto jednání poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou s depresivně-úzkostnou symptomatikou. Dále soud vzal za prokázané, že jednání obžalovaného vůči poškozené vyvrcholilo v květnu 2020 v době, kdy se vrátila ze Slovenska do domu č.p. [redacted] jehož byla výhradní vlastnící, tím, že ačkoliv obžalovaný věděl, že jejich soužití skončilo a že s ním poškozená nechce mít pohlavní styk, tak se ve třech případech, konkrétně 15.5., 23.5. a 25.5.2020 v domě č. [redacted] dopustil jednání, kdy si vynutil pohlavní styk s poškozenou použitím násilí a pohrůžkou násilí, přičemž v rámci všech těchto jednání došlo k souloži, resp. k pohlavnímu styku se souloží srovnatelnému. Stejně tak má soud za prokázáno, že vykonala-li poškozená navíc v tomto období s obžalovaným pohlavní styky ve snech 16. a 17.5.2021, stalo se tak proto, že chtěla předejít případnému nepěknému zacházení obžalovaného vůči její dceři a potažmo i vůči ní samotné.

18. Při hodnocení důkazní situace je zřejmé, že zde od počátku proti sobě stojí výpověď obžalovaného, který jednak odmítá, že by poškozenou během jejich soužití jakkoliv týral a stejně

tak, že by na ní vykonal soulož či jiný obdobný pohlavní styk proti její vůli, a poškozené, která naopak popisuje jejich několikaleté soužití jako neutěšené, provázané neadekvátními a nekontrolovanými výbuchy vzteku obžalovaného, jeho verbálními a fyzickými atakami vůči ní, dceři a zařízení domu a stejně tak popisuje, že v případě tří pohlavních styků, k nimž došlo v době od 15.5.2020 po jejím návratu ze Slovenska, se nejednalo o styky dobrovolné, těmto se podvolila po užití násilí obžalovaným, z obav z jeho osoby a také z obav užití násilí ze strany obžalovaného vůči její jediné dceři. Navíc popisuje další dva pohlavní styky, které sice označuje z její strany za dobrovolné, avšak s dovětkem, že se snažila ochránit dceru. Úkolem soudu proto je posoudit věrohodnost tvrzení obou zúčastněných, a to jak s ohledem na další provedené důkazy, tak při důsledném zhodnocení konkrétní věrohodnosti výpovědí obou aktérů, kdy na základě zásad ústnosti a bezprostřednosti měl možnost oba pozorovat v průběhu výpovědi a obžalovaného i v průběhu celého řízení před soudem.

19. Výpověď poškozené, ač existují rozpory, soud hodnotí jako věrohodnou, v jejím rámci popisuje pravdivě okolnosti soužití s obžalovaným a stejně tak i průběh pohlavních styků popsanych pod bodem 2. výroku tohoto rozsudku. Poškozená se v průběhu výpovědi před soudem chovala způsobem zcela odpovídajícím její situaci, nebylo zjištěno, že by jakkoliv agravovala chování obžalovaného, naopak v průběhu její výpovědi několikrát připustila, že její opakovaná rozhodnutí setrvat s ním ve vztahu nebyla správná a vysvětlovala zcela pochopitelně, že důvodem byla její citová náklonnost k obžalovanému a její představa, že díky jejím citům a podpoře tento bude schopen překonat problémy s nezvládnutím zátěžových situací. Poškozená nepochybně měla dlouhou dobu snahu o zachování soužití s obžalovaným, proto také zajistila jeho návštěvu u psychiatra, zjevně mu byla nápomocna v řešení jeho chování, snažila se mu porozumět, vyslechnout jej, stejně tak mu jistě byla nápomocna při řešení jeho finanční situace a vypořádání s bývalou partnerkou, kdy se sama zavázala k nemalým platbám splátek hypotéky, a to i za situace, kdy, ač byla formálně vlastníkem domu, obžalovaný toto nehodlal respektovat. Jakkoliv se jeví být nepochopitelným zejména to, že v případě skutku druhého neopustila společnou domácnost již po prvním útoku obžalovaného, což poškozená zpětně sama hodnotí jako chybu, je zřejmé, že při tomto rozhodnutí vycházela z nutnosti zajistit péči o dům, kdy špatně nesla fakt, že ač se stěhuje na Slovensko, o čemž uvědomila obžalovaného, další majetkové uspořádání kolem domu není vyřešeno. Stejně tak je pochopitelná její obava o dceru za situace, kdy ji sám obžalovaný v průběhu skutků opakovaně zmiňoval. Soud musí poukázat i na zjevné fyzické rozdíly mezi obžalovaným a poškozenou, která je podstatně subtilnější a těžko si lze představit, že by jakkoliv byla schopna sama atakovat obžalovaného, jak tento tvrdil. O povaze a přístupu poškozené k obžalovanému a potažmo k projednávané věci svědčí do značné míry i obsah zajištěné SMS komunikace, kdy je zřejmé, že pokud reagovala na afekt a výpady obžalovaného, činila tak nepoměrně klidnějším způsobem, není zřejmé, že by tohoto jakkoliv provokovala, jak obžalovaný tvrdí. Tedy nebylo prokázáno, že by se svou výpovědí obžalovanému jakkoliv mstila, že by ji činila ve snaze připravit jej o majetek, apod.

Ač je důkazní situace ztěžována právě povahou poškozené, která evidentně neměla po dlouhou dobu vůli svěřit se se svými problémy a tyto řešit, není její procesní výpověď osamocena, naopak. Negativní okolnosti soužití s obžalovaným potvrzuje výpověď její dcery, svědkyně B. Š., kdy ani v případě této svědkyně soud neshledal, že by jakkoliv záměrně uváděla nepravdu vůči obžalovanému, což plyne např. z faktu, že připustila, že byla-li na jaře 2020 sama v domě s obžalovaným, nedošlo k žádnému incidentu. Tato svědkyně v podstatě ve shodě s poškozenou, ale i svědkem P. popsala povahu obžalovaného, přičemž o neutěšenosti prostředí, v němž vyrůstala, svědčí jí zmiňované psychické obtíže, jež jednoznačně připsala chování obžalovaného zejména vůči poškozené, ale zčásti i vůči ní samé, když uvedla, že obžalovaný byl vznětlivý, křičel, obviňoval je, nechoval se s úctou k matce, a i vůči ní se dopustil fyzického násilí. Současně je v případě této svědkyně třeba zmínit k obhajobě obžalovaného, v rámci níž opakovaně naznačuje, že poškozená má velké sklony k přehánění a k nezdravému ochraňování dcery, že

takové tvrzení svědkyně – dcera poškozené - nepotvrdila. Popsala její vztah s poškozenou jako harmonický, sice se jí matka snaží chránit, ale nikterak nezdravě, do snahy poškozeného uchránit dceru negativním okolnostem vztahu s obžalovaným potom zapadá i to vyjádření její dcery, že se jí matka nesvěřovala a nepřístupila k tomu ani nyní v rámci probíhajícího trestního stíhání obžalovaného.

Při hodnocení výpovědi poškozené soud poukazuje dále na výpověď její sestry a kamarádky – svědkyň M■■■■ W■■■■ a G■■■■ R■■■■ a také svědka F■■■. První ze jmenovaných svědkyň potvrdila, že mezi obžalovaným a poškozenou docházelo k hádkám, kdy jí vyčítal vlastnictví domu, potvrdila, že poškozená obžalovaného v podstatě živila a že tento rozbíjel věci v domácnosti. Stejně tak potvrdila důvody, pro které poškozená tak dlouho váhala s ukončením soužití, včetně obav o dceru a uvedla, že obžalovaný si vynucoval sex. Sestra poškozené byla od této informována o rozbíjení věcí obžalovaným a o fyzických atacích vůči ní. Této se také poškozená stručně svěřila se znásilněním. Svědek F■■■ potvrdil, že v domě čp. 11 docházelo k hádkám, kdy obžalovaný na poškozenou křičel a sprostě jí nadával s tím, že poškozená se jej bála. Dalším důkazem, který potvrzuje verzi poškozené je zpráva intervenčního centra, kam se poškozená jednak obrátila již dne 26.2.2020 a zjevně, ač stručněji, popsala kvalitu soužití s obžalovaným obdobně jako v trestním řízení, následně byla s centrem v kontaktu i v březnu 2020 a zejména potom dne 25.5.2020, kdy popsala, že poté, co jí obžalovaný přemluvil, aby jej pustila zpět do domu, došlo k incidentům popsaným pod bodem 2. výroku rozsudku. Je zaznamenáno, že poškozená byla rozrušená, odmítala jít na policii s tím, že jí nepomohou, následně byla centrem přesvědčena, aby tak učinila. Při osobní konzultaci dne 1.6.2020 poškozená vylicila soužití s obžalovaným a prožitky týdne 15.-25.5., a to opět shodně se svou procesní výpovědí.

Výpověď poškozené je dále rovněž v souladu s lékařskými zprávami a písemnými doklady poskytnutými Policií ČR popsanými pod bodem 16. odůvodnění. Takto je např. zřejmé, že již při ošetření dne 17.11.2018 poškozená uváděla napadení obžalovaným, dne 24.2.2020 nahlásila poškozená mj. své fyzické napadení, po čemž následovalo vykazání obžalovaného. O psychickém nátlaku obžalovaného na poškozenou svědčí i záznam policie z 12.8.2018, kdy tato nahlásila podezření z pokusu o sebevraždu obžalovaným, kdy, ač takto obžalovaný hrozil opakovaně, nikdy prezentovaný záměr nezrealizoval.

Konečně soud poukazuje na závěry znalců – psychiatra a psychologa a na aktuálně doložené zprávy ošetřujících lékařů poškozené. Tito shodně diagnostikovali přítomnost posttraumatické stresové poruchy, která zjevně přetrvává až do současné doby a současně dle výpovědi znalce z hlavního líčení tato vznikla v důsledku projednávaného jednání, čímž je vyvrácena úvaha obžalovaného v hlavním líčení opakovaně prezentovaná tak, že psychické potíže měla mít poškozená již před jejich soužitím. Znalci nezjistili v osobnosti poškozené žádné významné negativní rysy, žádné tendence k agravaci prožitků, fabulacím. Soud proto považuje schopnost poškozené nezkrásleným způsobem popsat prožité za zcela zachovalou a její výpověď v projednávané věci za zcela věrohodnou.

20. Při hodnocení výpovědi obžalovaného soud dospěl k opačnému závěru než v případě poškozené, kdy má za to, že jeho popisu soužití s poškozenou a průběhu skutků pod bodem 2. výroku rozsudku nelze uvěřit. K tomuto závěru dospěl již na základě samotné jeho výpovědi, a to zejména podrobné výpovědi v hlavním líčení, během které v podstatě některé okolnosti, jež vedly soud k závěru o vině skutkem pod bodem 1. výroku rozsudku připustil, ač jim přisuzuje jiný dopad než poškozená a její dcera. V první řadě obžalovaný sám sebe označuje za osobu puntičkářskou, která reaguje vznětlivě, rozbíjí věci. Zcela zjevně však není schopen hledat pochybení na své straně, ale je zvyklý obviňovat své okolí, které by jeho požadavky, dle jeho očekávání, mělo chápat a vyhovovat jim, chybu shledává u svých partnerek. Takto, ač on může být naštvaný, měla to být poškozená, kdo jej měl přijít obejmout a zklidnit. Soud má za prokázané, že obžalovaný byl poškozenou v průběhu jejich vztahu obeznámen o negativních sexuálních zkušenostech z dětství, přičemž by bylo lze předpokládat, že pokud by k ní sám skutečně choval láskyplný partnerský vztah,

tyto by uvážil při svém vlastním počínání vůči ní a o to více citlivě by se k ní choval, což však rozhodně neučinil, naopak, jak plyne z výpovědi poškozené, z obsahu SMS zprávy z 23.11.2019 a ostatně i z jeho vlastní výpovědi (nechal poškozenou v domněnku, že probíhá nahrávka, kterou zveřejní), tuto rád strašil. Takto se obžalovaný choval k poškozené na místo toho, aby jí dále neublížoval. Obžalovaný rovněž sám připouští užití fyzické síly vůči poškozené, s tím, že jí držel za ruce tak, že mohla mít modřiny, stejně tak mohla dostat facku, ale všechny tyto skutečnosti uvádí obžalovaný s dovětkem o tom, že v podstatě za jeho počínání mohla poškozená. Stejně tak je zřejmé, že si dobře uvědomoval, že použití viditelného násilí vůči poškozené by pro něj bylo nebezpečné. Dále obžalovaný sám připouští, že z něj poškozená mohla mít obavu a podvolit se mu, aby se uklidnil. Obžalovaný zjevně do dnešního dne neakceptoval, že jediným vlastníkem domu je poškozená, opakovaně k dotazům na rozbíjení zařízení domu uváděl, že toto bylo jeho a tak si mohl dělat, co chtěl, pokud se takto vyjadřuje a staví v trestním řízení, je zřejmé, že vůči poškozené tyto své názory prosazoval patřičně důrazně. Z jeho vyjádření je evidentní nedostatek empatie a zaměření na svou vlastní osobu, potřeby a pocity.

V případě skutků pod bodem 2. již v přípravném řízení tyto obžalovaný sám označil jako nepříjemný sex pro oba, je potom otázkou, proč své jednání po prvním aktu opakoval, jistě ne proto, aby byla poškozená spokojená. O tom, že obžalovaný poškozenou strašil a ponižoval svědčí i jeho vyjádření k okolnostem pořízení kamerové nahrávky posledního z incidentů pod bodem 2., kdy uvedl, že poškozenou chtěl vytrestat, pomstít se jí, chtěl, aby se bála. V případě pořizování nahrávek, a to i té na vlastní mobilní telefon nedbal výzev poškozené a nahrávkou ji trýznil. Stejně tak zničení plyšového medvěda poškozené je výrazem projevu jeho převahy nad ní. Přes tyto okolnosti ve své výpovědi obžalovaný označuje poškozenou za toho, kdo tyto sexuální akty zkazil. Dle představy obžalovaného je zcela legitimní očekávat, že konflikt partnerka ukončí sexem, aby jej, jakožto svého partnera zklidnila, přičemž na její postoj a přání se není zvyklý ohlížet.

Chování a postoj obžalovaného, tak, jak byl soudem zjištěn, zcela koresponduje se závěry slyšených znalců a s faktem, že obžalovaný je osobností, která sice nevykazuje duševní poruchu či poruchu osobnosti, nicméně je akcentovaný, emočně nestabilní, afektivně dráždivější a zvýšeně vztahovačný, afekt také měl vliv na snížení jeho schopnosti ovládat se. Krom toho znalci potvrdili i to, že v zátěži jedná obžalovaný impulzivně a tehdy je schopen i agrese.

Pokud jde o další provedené důkazy, jež mají podpořit výpověď obžalovaného, tedy výpovědi svědků B. a P. tak je zřejmé, že z výpovědi svědka B. nebyly zjištěny žádné konkrétní poznatky ohledně soužití obžalovaného a poškozené, tento dle vlastního vyjádření obžalovaného ani v době jejich soužití neznal. Tohoto vylíčil jako důsledného profesionála, ovšem soud považuje za diskutabilní, zda skutečně tento svědek může objektivně hodnotit povahu obžalovaného, zná-li jej pouze několik měsíců, a to převážně pracovní. Svědek P. dle jeho vystupování před soudem, chová dosti ambivalentní vztah k poškozené, když zjevně očekával, že za to, že pečoval o dům v. po květnu 2020, se mu dostane určitého ocenění. Je zjevné, že tento je dlouholetým kamarádem obžalovaného, jehož negativní povahové rysy omlouvá a bagatelizuje, ovšem současně jej sám označuje za puntíkáře. Také potvrzuje, že viděl např. rozbitou kuchyňskou linku a připouští, že právě puntíkářství obžalovaného bylo důvodem, proč si dlouhodobě neudržel zaměstnání. Vůči poškozené se tento svědek vyjadřuje negativně, označuje ji za nepořádnou, namyšlenou a vypočítavou, ovšem v rozporu s těmito vyjádřeními ji také považuje za sympatickou. Jeho výpověď potom dále vyznívá rozporuplně v tom smyslu, že přes negativní popis poškozené ve své výpovědi současně uvádí, že to byl on, kdo jí pomáhal se stěhováním, a to aniž o tom řekl svému kamarádovi – obžalovanému, rovněž tak následně právě na přání poškozené měl pečovat o její dům. Ze shora uvedených důvodů proto soud nepovažuje výpovědi svědků B. a P. za jakkoliv způsobilé znevěrohodnit výpověď poškozené.

Obhajoba obžalovaného věnovala dosti prostoru otázkám ohledně finančního zajištění domácnosti, vlastnictví domu, atd. Soud v tomto směru neshledává podstatným, aby bylo detailně rozebíráno, kdo co hradil, avšak podstatným je, že nebylo zjištěno, že by poškozená jakkoliv zneužila obžalovaného k zisku vlastnictví, o dům nikterak obžalovaného nežádala. Byla to ona, kdo

je zatížen hypotékou, nabízela obžalovanému řešení situace. Za dané vlastnické situace není pochyb o tom, že to měl být obžalovaný a nikoliv poškozená, kdo měl, stupňovaly – li se konflikty, dům opustit.

Vyjádřil-li se obhájce v závěrečné řeči v tom smyslu, že obžalovaný ví, že neměl rozbíjet zařízení domu, tak takový postoj rozhodně z jeho výpovědi nevyplynul, naopak prezentuje svůj postoj tak, že zařízení bylo jeho a tak si mohl dělat, co chtěl. Stejně tak nelze souhlasit s názorem, že dcera poškozené o soužití s obžalovaným v podstatě nic neví, takový závěr obhajoby je v rozporu s obsahem procesní výpovědi B[redacted] Š[redacted].

Soud si je vědom závěru znalců v tom smyslu, že obecně věrohodnost obžalovaného i poškozené je v podstatě stejná, s tím, že každý člověk je schopen lhát. Současně je zřejmé, že každá svědecká výpověď je reprodukcí subjektivního prožitku osoby, který objektivně nemusí být reálnou pravdou. Úkolem znalců není posoudit pravdivost procesní výpovědi osoby, to je úkolem soudu, přičemž je vázán zásadou volného hodnocení důkazů, požadavkem na objektivitu a logičnost svých závěrů. Hodnotil-li soud všechny shora uvedené skutečnosti, zjištěné v projednávaném případě k obžalovanému i poškozené a pozoroval-li je v průběhu hlavního líčení osobně, musel dospět k závěru, že vylicení událostí, jež jsou předmětem projednání věci ze strany obžalovaného neodpovídá jejich reálnému průběhu.

21. S ohledem na hodnotící úvahy popsané pod body 18. až 20. soud proto uznal obžalovaného vinným oběma skutky, jež mu obžaloba klade za vinu. Oproti obžalobě považuje za logické, aby tyto byly uspořádány chronologicky tak, jak ve výrok uvedeno, když má za to, že skutky popsané pod bodem 2. výroku jsou vyvrcholením předchozího jednání obžalovaného, popsaného pod bodem 1.
22. V případě skutku prvního soudem určené časové rozmezí vychází z výpovědi poškozené, kdy je zjevné, že významné fyzické a psychické ataky obžalovaného, které jsou z pohledu soudu dlouhodobým zlým nakládáním s osobou blízkou, zde družkou, žijící s obžalovaným ve společném obydlí, započaly již v roce 2017 a trvaly do ukončení jejich soužití v květnu 2020, neboť z výpovědi poškozené je zjištěno, že i v tomto období ji obžalovaný slovně napadal. Jednání obžalovaného, které bylo prokázáno se vyznačuje vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, kdy trvalo téměř 3 roky a poškozená jej pocítovala jako těžké příkoří, přičemž v důsledku počínání obžalovaného se u poškozené projevila posttraumatická stresová porucha s depresivně – úzkostnou symptomatikou, kterou popsali jak znalci, tak současný ošetřující psychiatr poškozené. Současně dosud nebylo zjištěno, že by se tato porucha dlouhodobě u poškozené projevovala v rozsahu předpokládaném rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 751/2017 pro případné užití právní kvalifikace jednání obžalovaného i dle písmene c), odstavce druhého, § 199 trestního zákoníku. Lze připustit, že zjevně se obžalovaný popsaného jednání nedopouštěl denně, mezi jeho výbuchy byly i větší časové rozestupy, a to zejména v jejich počátku, tak jak poškozená vypověděla, ovšem současně k těmto docházelo po poměrně dlouhou dobu nejméně tří let, rovněž tak je zjevné, že jednání obžalovaného zasahovalo povětšinou do psychické sféry poškozené, kdy tato v podstatě nikdy neutrpěla citelné poranění. Soud však dospěl k závěru o trestní odpovědnosti obžalovaného za uvedený skutek, neboť oběť uvedeného trestného činu musí být chráněna nejen před fyzickými atakami, které zanechávají zjevné stopy, ale i před fyzickými atakami méně intenzivního rázu a před psychickou hrubostí, kterým je vystavena po dlouhou dobu, a to obzvláště za situace, kdy v jejich důsledku je v psychické nepohodě s projevy, které popsali jak znalci, tak ošetřující lékař poškozené. Ze všech uvedených důvodů proto je jednání obžalovaného pod bodem 1. výroku rozsudku kvalifikováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém.
23. Skutky pod bodem druhým, jak shora uvedeno, byly dle názoru soudu vyvrcholením toxického soužití obžalovaného a poškozené, kdy obžalovaný odmítal akceptovat, že poškozená jej v průběhu

jarních měsíců jasně informovala, že jejich partnerské soužití v rámci společné domácnosti je u konce, že již nejsou v družském poměru. Takto po jejím návratu do [REDAKCE] ze Slovenska došlo dle provedeného dokazování k celkem třem incidentům sexuálního charakteru, ohledně kterých rozhodně nelze hovořit o dobrovolnosti na straně poškozené a současně je na místě ten závěr, že obžalovaných se jich dopustil z části přímým násilím vůči poškozené a zčásti pohrůzkou násilí, kterým poškozené hrozil zejména vůči její dceři. V případě prvního z těchto jednání takto došlo k vynucení soulože v ložnici, kterou v minulosti obžalovaný a poškozená užívali, a to za situace, kdy poškozená byla obžalovaným vyzvána k masáži, chtěla mu vyhovět, přičemž ovšem jej zjevně v průběhu hovoru rozčílilo její vyjádření, že má jiného partnera a následně přistoupil k realizaci pohlavního styku přes slovní i fyzický odpor poškozené, vůči níž navíc je ve značné fyzické převaze. Obžalovaný nerespektoval, že jej poškozená odmítá, odstrkává a vykonal soulož včetně vyvrcholení. O snaze obžalovaného o ponížení poškozené navíc svědčí i další jeho krok, kdy této zničil jejího oblíbeného plyšáka. Svou převahu potom dal poškozené jasně najevo i pohrůzkou, nechť je příště povolná, aby se něco nestalo její dceři. Nepochybně tak poškozená mohla mít důvodnou obavu, jednak proto, že věděla, že obžalovaný je impulzivní a schopný chovat se násilně a dále také proto, že dcera v tu dobu byla přítomna v domě. Tedy v tomto případě došlo k souloži donucením po použití násilí, přičemž současně obžalovaný vyslovil i pohrůzku násilí vůči dceři poškozené. Tato pohrůzka zjevně byla důvodem toho, že v následujících dvou dnech 16. a 17.5.2020 poškozená s obžalovaným vykonala pohlavní styk, který sice označuje za dobrovolný, ovšem současně dodává, že jej vykonala proto, aby se nic nestalo dceři. V případě incidentu v kuchyni domu dne 23.5.2020 soud potom vzal za prokázané, že obžalovaný přinutil násilím, a to za situace, kdy se zmocnil jejího mobilního telefonu a znemožnil jí dům opustit, poškozenou k orálnímu uspokojení, přičemž stejně jako v případě jednání z 15.5.2020 této rovněž hrozil užitím dalšího násilí vůči dceři. O dopadu jednání obžalovaného vůči poškozené potom svědčí i to zjištění, že tato následně opustila svůj dům a odešla ke kamarádce a následně do práce, přičemž do domu se vrátila až dne 25.5.2020 v ranních hodinách, kdy následně došlo k poslednímu sexuálnímu útoku ze strany obžalovaného. Zde je zřejmé, že poškozená se zjevně vyhýbala tomu být přítomna s obžalovaným v jedné místnosti – posteli, proto po návratu z práce šla spát do pokoje dcery, kde ovšem poškozený na ni znovu zaútočil, jeho jednání dle názoru soudu gradovalo pokud jde o vytvoření nátlaku a zvýšení strachu poškozené. Tuto strašil nahrávkou na kameru, zjevně část incidentu natáčel na svůj mobilní telefon, užíval slovní i fyzické agrese, omezuje pohyb poškozené uzamčením domu, proto, aby dosáhl sexuálního uspokojení.

Soud ze všech uvedených důvodů posoudil jednání obžalovaného vůči poškozené pod bodem 2. výroku rozsudku jako pokračující skutek znásilnění, které se obžalovaný dopustil jednak násilím a dále pohrůzkou násilí, kdy takto donutil poškozenou opakovaně k pohlavnímu styku, kdy šlo o opakovanou soulož, ale rovněž o orální styk a zasouvání análního kolíku a vibrátoru, tedy i o pohlavní styky provedené obdobným způsobem srovnatelným se souloží a proto je jeho jednání kvalifikováno jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, jehož se rovněž jako v případě skutku 1. dopustil v úmyslu přímém.

24. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k ustanovení § 38 a následující trestního zákoníku. Je zřejmé, že na straně obžalovaného není žádné jiné polehčující okolnosti než dosavadní bezúhonnosti, když odsouzení Okresním soudem v Chomutově sp.zn. 2 T 40/2020 je zahlazeno, neboť v mezidobí došlo k úhradě peněžitého trestu. Na straně druhé obžalovanému přitěžuje fakt, že se dopustil více útoků, více skutků a rovněž tak více trestných činů, přičemž za závažnou skutečnost soud považuje závěr, že v obou případech jde o zločiny, přičemž v případě jednání pod bodem 2. jde o zvláště závažný zločin. Obžalovanému rovněž neprospívá jeho postoj k projednávané věci, který prezentoval v hlavním líčení, kdy nikterak významně nepřipouští, že by mohl být viníkem nezdaru soužití s poškozenou a že by jeho chování mohlo být důvodem jejích stávajících psychických problémů. Obžalovaný má tendenci stavět sám sebe do pozice oběti, která promyšleným jednáním poškozené přišla o dům. V průběhu hlavního líčení z jeho strany nezazněla

žádná upřímně míněná omluva. Při zvážení všech konkrétních okolností skutku, kdy jednání pod bodem 1. trvalo po podstatně delší dobu, než která je vyžadována pro trestní odpovědnost, jednání pod bodem 2. má charakter pokračování v trestné činnosti a při závěru, že obžalovaný opakovaně cílil na citlivá místa poškozené, má soud za to, že společenská škodlivost jeho jednání je vysoká a zcela opravňuje závěr o nutnosti uložení již represivního nepodmíněného trestu odnětí svobody. Tento soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládá jako trest úhrnný, přičemž vycházel z trestní sazby dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, která je nejprísněji trestnou a činí 2-10 let. Za dostačující k zajištění převýchovy obžalovaného ve smyslu nutnosti uvědomit si potřebu respektovat potřeby svého okolí, zejména partnerky, soud považuje konkrétní výměru tohoto trestu v délce tří let, tedy stále ještě při spodní hranici zákonné sazby a pro výkon tohoto trestu obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Pokud znalci navrhli uložení povinnosti absolvování vhodné terapie, která není ochranným léčením, je zjevné, že tato by přicházela v úvahu v případě podmíněného odkladu trestu, k němuž soud nepřistoupil. Lze očekávat, že vhodný program i v tomto směru může být obžalovanému zajištěn po dobu výkonu trestu nepodmíněného ve věznici.

25. Poškozená se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 200 000 Kč, který odůvodnila mj. poukazem na nálezy I.ÚS 2844/14, poukazem na závěry znaleckého posudku a konstatováním, že útoky obžalovaného způsobily pro poškozenou následky psychické, kdy uvedla své aktuální návštěvy psychologa a psychiatra a následně také doložila jimi vypracované lékařské zprávy a odborné vyjádření. S ohledem na shora popsané skutkové závěry je zřejmé, že obžalovaný oběma popsanými jednáními způsobil poškozené dlouhodobě psychické obtíže, zneužil jejich partnerský vztah a citovou náklonnost poškozené. Prožité události traumatizují poškozenou až do současnosti a nepochybně rovněž měly dopad na její rodinu a rodinné vztahy, a to zejména ve vztahu k její dceři. Soud proto shledal, že s ohledem na skutkové závěry je v případě poškozené odůvodněno ve smyslu § 2956 občanského zákoníku rozhodnutí o uložení povinnosti obžalovanému k odčinění duševních útrap prožitých poškozenou, a to jak za prožitky v souvislosti se skutkem 1., tak i 2. Žádá-li poškozená shora uvedenou částku, tuto soud, i při zohlednění dostupné souvisící judikatury, považuje za přiměřenou a srovnatelnou s výší jiných nemateriálních újem přiznávaných soudy, a proto rozhodl dle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného uplatněnou částku poškozené uhradit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li

obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Lounech dne 7. října 2021

Mgr. Hana Bachová v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném 11. dubna 2022 v Lounech v senátě ve složení předsedkyně senátu Mgr. Blanka Šišová a přísedící Luboš Maršál a Jaroslav Štíbr,

takto

Obžalovaní

1. K ■■■ N ■■■, narozený ■■■■■ řidič mezinárodní kamionové dopravy spol. ■■■■■ trvale bytem ■■■■■
2. A ■■■ S ■■■ narozená ■■■■■ v ■■■■■ bez zaměstnání, trvale bytem ■■■■■, adresa pro doručování ■■■■■

jsou vinni, že

dne 28. 3. 2021 ve 21:00 hodin pod záminkou sjednání práce hostesky přivezl obžalovaný K ■■■ N ■■■ z obce J ■■■ E ■■■ P ■■■■■ nar. ■■■■■, do svého rodinného domu na adrese ■■■■■ okres ■■■■■ kde po focení pro práci hostesky k ní přistoupil, svalil ji na zem, sedl si na ni tak, aby jí svou vahou znemožnil pohyb a začal jí i přes její zjevný odpor na hlavu nasazovat koženou masku ve tvaru psí hlavy, přitom vyzval přítomnou obžalovanou A ■■■ S ■■■ aby mu podala předmět na zacpání úst, a když mu toto obžalovaná S ■■■ podala, dal ji ho E ■■■ P ■■■■■ do pusy jako roubík, dále řekl obžalované A ■■■ S ■■■ aby mu podala řetězy, tyto pak přivázel poškozené na ruce, s čímž mu pomohla obžalovaná A ■■■ S ■■■ která poškozené držela ruce, poškozenou poté zvedli a pověsili řetězy za ruce ke kovovému oku ve stropě, dále ji obžalovaný K ■■■ N ■■■ přivázel řetězy k nohám, řetězy natáhl, čímž jí dal nohy od sebe, řekl jí, že když se bude bránit, bude ji to víc bolet, přelepil otvor na nos a oči na masce, svlékl ji a začal ji mlátit a kopat po celém těle, vzal i kožený opasek, když se této podařilo vyplivnout předmět z úst, řekla obžalovanému K ■■■ N ■■■ at' toho nechá, brečela, tento ji však neuposlechl a počal ji píchat neznámým předmětem do bradavek, poté jí nasadil na krk elektrický obojek na psy a řekl, že pokud nebude plnit jeho příkazy, obojkem dostane elektrickou ránu, následně jí minimálně jednou zasunul do konečnicku prst, poté odešel z místnosti a poškozenou nechal viset na řetězech, obžalovaná A ■■■ S ■■■ poškozené řekla, že když bude poslouchat, dostane najíst, ale že si to musí zasloužit, dala poškozené na její žádost napít a nechala jí dát pár tahů z cigarety, a když obžalovaný K ■■■ N ■■■ přišel znovu do místnosti, poškozená mu řekla, že potřebuje na záchod, on jí však řekl, at' se počůrá, což poškozená udělala, poté jí začal dávat rány, a to elektrické výboje na krk nasazeným psím obojkem, po nějaké době ji sundal řetězy, svázal jí ruce za zády, připevnil ji ke kovovému oku u krbu, kde poškozená musela ležet, vyzval ji, aby zaštekala, donesl jí v miskách pro psy jídlo, a když to odmítla jíst, tak jí opět začal dávat rány elektrickým obojkem, proto jídlo musela sníst jako pes, před tím jí obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

K[REDAKCE] N[REDAKCE] nadzvedl nasazenou masku psí hlavy, kterou, když dojedla, jí nasadil zpět a při tom ji opětovně zacpal pusou, obžalovaná A[REDAKCE] S[REDAKCE] i přikryla dekou a takto byla nucena poškozená ležet na podlaze až do rána, ráno jí obžalovaný K[REDAKCE] N[REDAKCE] sundal řetěz z rukou, ruce jí dal za záda, kde je svázal plastovými páskami, opět musela jít z misek jako pes, následně ji odvedl do jiné místnosti, kde jí připnul obojek, který měla stále na krku, ke kovovému oku a přikryl ji dekou, místnost uzamkl a z domu i s obžalovanou A[REDAKCE] S[REDAKCE] odjel, poškozené se podařilo odstranit plastové pásky na rukou, sundala si masku, nalezeným řezáčkem přerežala obojek na svém krku, rozkopla částečně zazděné okno, u kterého rozbila skleněnou výplň a vzniklým otvorem z domu utekla a vyhledala pomoc u obyvatel domu v sousedství, při napadení a následně i pořezání při prolézání rozbitého okna utrpěla zranění – zhmožděniny a řezné rány na těle, na prsou, rukou, hrudníku, břichu, bocích, na vnitřní i vnější straně obou stehen, což si vyžádalo lékařské ošetření v nemocnici Žatec, na chirurgické ambulanci,

tedy

1. obžalovaný K[REDAKCE] N[REDAKCE]

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody a tímto činem způsobil fyzické a psychické útrapy,

2. obžalovaná A[REDAKCE] S[REDAKCE]

- jinému bez oprávnění bránila užívat osobní svobody a tímto činem způsobila fyzické a psychické útrapy,

tím spáchali

1. obžalovaný K[REDAKCE] N[REDAKCE]

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,
zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

2. obžalovaná A[REDAKCE] S[REDAKCE]

zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzují se

1. obžalovaný K[REDAKCE] N[REDAKCE]

podle § 185 odst. 2 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

2. obžalovaná A[REDAKCE] S[REDAKCE]

podle § 171 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 28 (dvaceti osmi) měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou.

Podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená E[REDAKCE] P[REDAKCE] á, narozená [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

- 1) Dne 26. 11. 2021 byla u Okresního soudu v Lounech podána obžaloba na K. N. a A. S. Jednání bylo popsáno tak, že dne 28. 3. 2021 ve 21:00 hodin pod záminkou sjednání práce hostesky přivezl obžalovaný K. N. z obce E. P. nar. do svého rodinného domu na adrese kde po provedeném a ukončeném focení pro práci hostesky E. P. vstala ze sedačky, na které seděla a chtěla si vzít bundu, protože chtěla jet domů, obv. K. N. k ní přistoupil, chytil ji za ruku, svalil ji na pohovku a poté na zem, sedl si na ni tak, aby jí svou vahou znemožnil pohyb a začal jí i přes její zjevný odpor na hlavu nasazovat koženou masku ve tvaru psí hlavy, přitom vyzval přítomnou obv. A. S., aby mu podala žínky na nádobí, a když mu tyto obv. S. podala, dal je E. P. do pusy jako roubík, dále řekl obv. A. S. aby mu podala řetězy, tyto pak přivázal poškozené na ruce, s čímž mu pomohla obv. A. S. která poškozené držela ruce, poškozenou poté zvedli a pověsili řetězy za ruce ke kovovému oku ve stropě, dále jí obv. K. N. přivázal řetězy k nohám, řetězy natáhl, čímž jí dal nohy od sebe, řekl jí, že když se bude bránit, bude jí to víc bolet, sundal jí košili, přelepil otvor na nos a oči na masce izolepou, svlékl ji do kalhotek a začal ji mlátit a kopat po celém těle, vzal i kožený opasek, kterým poškozenou také mlátil po celém těle, když se této podařilo vyplivnout žínky z pusy, které však zůstaly v masce a dále zamezovaly poškozené řádně dýchat, řekla obv. K. N., ať toho nechá, tento ji však neuposlechl a počal ji píchat neznámým předmětem do bradavek, poté jí nasadil na krk elektrický obojek na psy a řekl, že pokud nebude plnit jeho příkazy, obojkem dostane elektrickou ránu, následně jí zasunul do konečníku prst, poté odešel z místnosti a poškozenou nechal viset na řetězech, obv. A. S. poškozené řekla, že když bude poslouchat, dostane najíst, ale že si to musí zasloužit, dala poškozené na její žádost napít a nechala jí dát pár tahů z cigarety, a když obv. K. N. přišel znovu do místnosti, poškozená mu řekla, že potřebuje na záchod, on jí však řekl, ať se počítá, což poškozená udělala, poté jí začal dávat rány, a to elektrické výboje na krk nasazeným psím obojkem, po nějaké době řetězy vyndal z oka na stropě, svázal jí řetězem ruce za zády a řetěz připevnil ke kovovému oku u krbu, kde poškozená musela ležet na zemi na dece, vyzval ji, aby zaštekala, donesl jí v miskách pro psy nakrájený chléb s máslem a salámem, poškozená odpovídala, že jíst nechce, což se mu nelíbilo a tak jí opět začal dávat rány elektrickým obojkem, proto poškozená musela jíst jídlo z misek, které jí dal na zem, jídlo musela poškozená jíst jako pes, před tím jí obv. K. N. nadzvedl nasazenou masku psí hlavy, kterou, když dojedla, jí nasadil zpět a při tom opětovně žínky na nádobí jako roubík jí strál do úst, obv. A. S. i přikryla dekou a takto byla nucena poškozená ležet na podlaze až do rána, ráno jí obv. K. N. sundal řetěz z rukou, ruce jí dal za záda, kde je svázal plastovými páskami, obv. A. S. poškozené mezitím donesla jídlo a pití do misek, ze kterých poškozená musela opět jíst a pít jako pes, následně ji obv. K. N. odvedl do jiné místnosti, kde jí připnul obojek, který měla stále na krku, ke kovovému oku a přikryl ji dekou, místnost uzamkl a z domu i s obv. A. S. odjel, poškozené se podařilo odstranit plastové pásky na rukou, sundala si masku, nalezeným nůžkem přerazila obojek na svém krku, rozkopla částečně zazděné okno, u kterého rozbila skleněnou výplň a vzniklým otvorem z domu utekla a vyhledala pomoc u obyvatel domu v sousedství, při napadení a následně i porážení při prolézání rozbitého okna utrpěla zranění – zhmožděliny a řezné rány na těle, na prsou, rukou, hrudníku, břiše, bocích, na vnitřní i vnější straně obou stehen, což si vyžádalo lékařské ošetření v nemocnici na chirurgické ambulanci.
- 2) Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Lounech bylo jednání kvalifikováno u K. N. jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. U A. S. jako zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.
- 3) Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaní dopustili jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. Soud pouze zestručnil popis skutku a zobecnil označení předmětu, jímž obžalovaní ucpali ústa poškozené, dále pak vypustil kvalifikaci jednání obžalovaného též jako přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, neboť má za to, že je fakticky konzumován kvalifikací dvou výše zmíněných zločinů, které v sobě zahrnovaly nedobrovolnost se sexuálním podtextem.
- 4) Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení připustil většinu praktik (krom sahání nebo tahání za bradavky, vsunutí prstu do konečníku, připoutání rukou řetězy ke stropu - viz. blíže čl. 326) i způsobení zranění poškozené, ale tvrdil, že to tak bylo v podstatě běžně s jejím svolením. Současně zmínil, že chtěl poškozenou nechat vykysat za to, že z něho tahala peníze

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

a tlačila ho do kouta, proto ji nechal i déle svázanou. Na přímý dotaz, zda praktiky, které se děly v tu noc, byly nějak odlišné od těch předchozích, odpověděl, že doba svázání byla asi poprvé a páskem asi dostala víc, než vždycky. Nesouhlasil s tím, že okno bylo zazděné, jen tam byly volně položené cihly, nebyl důvod, aby poškozená jím utíkala, mohla projít neuzamčenými dveřmi, přehoz, který měla na sobě, si musela vzít z obývacího pokoje, tam měla také zbytek oblečení. Účast obžalované A■■■■ S■■■■ v podstatě exkomunikoval. Zpochybňoval věrohodnost poškozené, má za to, že to na něho celé nahrála, je feťáčka.

- 5) V podrobnostech své počínání obžalovaný popsal tak, že 26. 3. 2021 s kamarádkou A■■■■ S■■■■ doma řešili podnikatelský záměr, chtěli rozjet reklamní agenturu. Poté jel pro E■■ P■■■■ do■■■■, protože s ní byl domluven. Zná ji asi rok a půl, měli i milenecký vztah. Přivezl ji k sobě domů do■■■■ kolem 21. hodiny. Byli domluveni, že měla vyplnit dotazník ohledně práce hostesky a promotérky. Když přišli domů, A■■■■ S■■■■ ležela na posteli a E■■ P■■■■ říkala, že je jí špatně, udělal jí pomerančovou šťávu a nějaké jídlo. Potom se ho zeptala, jestli má tu smlouvu, ona ale neměla občanku a řekla, že papíry, které vyplnila, zapoměla doma. Vše tedy bylo zcela bezpředmětné a E■■ P■■■■ se ho zeptala, jestli ji nechce aspoň nafotit. Nechtělo se mu do toho, protože byla nafetovaná, ale řekl, že to zkusí. Poté jí různě fotil, při tom topil v krbu. E■■ P■■■■ pak na něho mrkla a řekla, že tady má toho pejska, sexuální pomůcky, neoprenovou masku psí hlavy, boxerky, na kterých jsou vyobrazeny psí tlapky, a kožený obojek. Nasadil jí ty rukavice, pak i nastavila hlavu a on jí nasadil tu psí masku. Řekla, že chce i ten obojek, proto jí ho nasadil, zeptal se jí, zda si chce hrát, ona kývla a řekla „ha“. Poté ji svlékl, ona se nebránila, spoutal jí ruce umělohmotnými páskami před sebou. Pak jí nadzvedl masku a ponožkou jí zacpal ústa a přelepil je lepicí páskou. Masku pak zatáhl zpátky a nohy jí připoutal tak, že v oblasti kotníků ji omotal modrou prádelní šňůrou a šňůru připevnil do úchytů ve zdi, každou nohu zvlášť. Řekl jí také, ať drží ruce nahoře, pak vzal kožený pásek a páskem ji plácal od ramen až po kolena. Při tom na ni sahal a kontroloval, zda to nemá do krve. Pak jí nohy odpoutal, vedle krbu udělal pelech, kam si vlezla, zeptal se jí, zda chce deku, ona jednou štěkla „ha“, jedno štěknutí znamená ano a dvě ne, to měli domluvené v minulosti. Zeptal se jí, zda chce najíst a napít, jednou štěkla, tak jí udělal čaj a namazal jí chleba, který rozkrájel na kostičky a dal do psí misky. Tu položil na zem a ona začala jíst. Dal jí také vitamíny. Po půlnoci kolem jedné hodiny ji vzal a řekl jí, že půjde vedle na řetěz a bude hodná. Odvedl ji do vedlejší místnosti do bývalé „špajzky“, tam jí dal ten pelech a připoutal ji na řetěz za obojek. Řetěz zamkl na visací zámek a druhý konec řetězu zamkl k zemi do oka. Sundal jí ty rukavice a páskami stáhnul ruce za záda, zavřel dveře a šel si lehnout. Ráno v 7.30 hodin s A■■■■ S■■■■ jeli na prohlídku kanceláří do Podbořan, asi v 9.45 hodin se vrátili a E■■ P■■■■ tam nebyla. Posbíral všechny ty věci, a to masku, obojek, oblečení, naházel to do pytle a s A■■■■ S■■■■ odjeli do Prahy. Ten pytel s věcmi po cestě vyhodil, proč, to neví. Na jednu stranu čekal, že něco takového od ní přijde, protože mu vyhrožovala a vydírala ho skrz peníze, že to rozhlásí. Odvezl A■■■■ S■■■■, vrátil se domů, vyčistil okno ve špajzce od střeptů a začal okno zazdívát.
- 6) Pokud byl dotázán k výpovědi E■■ P■■■■ která popsala událost odlišným způsobem, a to tak, že ji měl povalit na zem, držet ji proti její vůli, poutat ji a měla mu být k tomu nápomocna A■■ S■■■■ odpověděl, že A■■ S■■■■ ležela v posteli, bolelo ji břicho a ze strany E■■ P■■■■ to bylo dobrovolné, řekla, že si chce hrát. Na další dotaz, zda měla E■■ P■■■■ menstruaci, odpověděl, že ano, viděl šňůrku od tamponu v pochvě. Tampon jí na její žádost i vyměnil. Pokud mu byly předloženy fotografie E■■ P■■■■ z prohlídky jejího těla, uvedl, že toto je normální, dělají to v rámci jejich hrátek, zranění na krku měla od obojku, tam jí dával elektrické výboje. Některá zranění na krku byla od toho obojku. Pokud mu bylo předestřeno, že E■■ P■■■■ tvrdí, že byla spoutána proti své vůli, že jí spoutal ruce za zády, za ty ji vytáhl a upevnil řetězem ke stropu, nohy jí spoutal, aby byla rozkročena a pak ji mlátil páskem a měl jí vsunout prst do konečníku, a to opakovaně, odpověděl, že to takto nebylo, byli na tom domluveni a zadek byl vždy tabu. Pokud mu dále bylo předestřeno, že A■■ S■■■■ tvrdí, že viděla, jak E■■ P■■■■ strčil prst, přičemž na ruce měl modrou rukavici, opakovaně do konečníku, odpověděl, že měl modrou rukavici, když jí měnil tampon. Není pravdou, že by ho po celou dobu,

co byla E P spoutána nebo připoutána ve špajzce, žádala, aby toho nechal. Ve špajzce ji nechal asi moc dlouho a ona to nedala, také se jí hodilo do krámu, aby ho poškodila. Je pravdou, že ji mlátil i přes prsa. Na prsa jí i sahal, jenom se kouknul, vylučuje, že by jí sahal na bradavky nebo ji za ně tahal. Tržnou ranku na břicho má od pásku, ale pásek držel tak, že přezku měl v ruce. Tato mu při tom neřkala, aby toho nechal. Nevzpomíná si, že by ho k tomu vyzývala i A S. Ty věci, které v domě sebral a dal do pytle, odnesl ven a dal je do auta. Neví, zda A S viděla, co do pytle dává. Nic v kamnech nepálil, všechno dal do pytle. Ty konkrétní pomůcky už předtím použili. Žádná bezpečnostní slova spolu domluvena neměli. Ta maska měla otvory na nos, oči a pusu. S E P se stýkali různě, jednou za víkend nebo za 14 dní, minimálně jednou za měsíc. Role si neměnili, on byl dominantní. Kontaktovali se vzájemně, ke konci ho spíš kontaktovala E P. Celá situace ho samozřejmě mrzí, nějakým způsobem to vůči ní přehnal, určitě to nebyl záměr. U hlavního líčení obžalovaný dále argumentoval tím, že byl poškozenou vydírán, ale na policii to nehlásil ani to nevedl v přípravném řízení. Zopakoval, že jen prováděl praktiky, které má ona ráda.

- 7) K podpoře svých tvrzení předložil soudu novější fotografie poškozené, na nichž jsou další osoby spolu s ní zobrazeny jako zvířátka (čl. 347-352). Nicméně se jedná v podstatě o „virtuálně“ upravené fotografie, které navíc nezobrazují žádné brutální techniky, ale „roztomilá lidská zvířátka“. To zcela odpovídá verzi poškozené, která měla za to, že pokud bude pro obžalovaného štěňátko, tak s ní bude podle toho i zacházeno – tedy očekávala rozmazlování, opatrování apod. Komunikace na čl. 356 – 357 z 31. 3. 2021, 6. 10. 2021 až 12. 11. 2021, jež dle obžalovaného má značit prvky vydírání ze strany poškozené, obsahuje naopak z její strany lidské odsouzení za to, co jí provedl. Poškozená přitom po celou dobu řízení jednoznačně s agresivním chováním obžalovaného vůči ní nesouhlasila a trvala na tom, že nešlo v případě užitého fyzického násilí a dlouhodobého poutání o předem domluvené ev. mezi nimi běžné aktivity.
- 8) Na čl. 324 je pak náčrtek obžalovaného, kterým vysvětluje zabudování kovových ok v místnosti, kde byla poškozená umístěna poté, co s obžalovanou opustili dům. Sám připustil, že sexuální pomůcky (vč. ok) nakupoval na různých shopech, ale na popud poškozené. Oka měl ve stěnách zadní místnosti, sloužily (jednak) k připoutání. K dotazu, kde v domě docházelo k dobrovolnému zavěšování poškozené, sdělil, že v obýváku a daný večer pak i ve špajzu. Tam to bylo poprvé, jinak to bylo běžně v obýváku vedle krbu a v posteli. Připoutání obojku k řetězu bylo běžnou praktikou stejně jako spoutání rukou před a za tělem, někdy měla k pevnému předmětu i připoutané ruce. Oka ze špajzu odstranil, v obýváku zůstaly, tam se mu nepovedly odmontovat. Jiný než běžný sex provozoval se třemi sexuálními partnerkami, vždycky to bylo na domluvě, pokud se dva lidi na něčem domluví, např. na spoutání rukou, přijde mu to nevinné. Připustil, že v případě poškozené prvotně chtěl dát odplatu za vydírání, ale ona se vším, co v ten inkriminovaný čas dělala, souhlasila, pusu neměla zacpanou nonstop, ani tu masku, ruce také ne. Místnost-obývací, kde k jednání došlo, byla o rozměrech 4,5x5metrů, úplně potichu nebyli, ale ani neřvali. Bití trvalo asi cca 30 minut, pak 3-4 hodiny byla poškozená na pelechu, do vedlejší místnosti ji odvedl až k ránu. Byla i nebyla spoutaná. Ruce a nohy měla volné, krk byl připoutaný na obojku, měla dlouhý řetěz cca 1,5 až 2 metry, měla pod sebou peřinu - deku, byla nahá a přikrytá dekou (čl. 328). Dle jeho názoru to na něho obžalovaná nahrála vč. útěku. Založen je rovněž náčrtek vyhotovený obžalovaným znázorňující netradiční svázání sexuální partnerky, v jedné figurě typově odpovídající spoutání poškozené (čl. 174-fotografie 60), který zkoncipoval dle svého vyjádření ve spolupráci s jinou přítelkyní dříve v minulosti. Tento byl nalezen při domovní prohlídce.
- 9) Dále obžalovaný tvrdil, že shora uvedené praktiky po něm chtěla poškozená, chlubila se tím K Z (nyní H), tyto konkrétní skutečnosti ale sdělil až u hlavního líčení. V přípravném řízení navrhoval slyšení této svědkyně, ale shora uvedené nekonkretizoval (blíže čl. 82), tato jeho dodatečně adaptovaná obhajoba se tak jeví jako účelová.
- 10) Soud zamítl návrh obžalovaného z čl. 355 na slyšení K H, která se měla vyjádřit ke schůzce ve věci založení reklamní agentury a dále k povaze vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, k žádostem poškozené o peníze, neboť tyto skutečnosti by nevedly k objasnění věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

Není pochyb, že poškozená byla přivezena do bydliště obžalovaného primárně za tímto účelem, o čemž v podstatě shodně vypovídají oba obžalovaní i poškozená. Není ani pochyb, že tato byla obžalovaným finančně podporována. Co se týká povahy vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, tato plyne zejména z facebookové komunikace mezi nimi, rovněž se k tomu pak oba vyjádřili. Za irelevantní považoval soud výslech svědkyně V. B., bývalé přítelkyně obžalovaného, s níž měl provozovat BSDM praktiky, neboť není směřodonné, jaká pravidla měl či neměl stanovena u jiných osob bez souvislosti s nyní projednávanou trestnou činností. Nadto tímto návrhem obžalovaný v podstatě připouští, že tyto praktiky mu nejsou cizí a v kontextu výpovědi obžalované A. S. u hlavního líčení, kde sděluje, že obžalovaný má rád „záživnější“ sex (a toto rozvíjí konkrétními naprosto neobvyklými praktikami), je pak více než jednoznačné, že to byl právě on, kdo se v nevšedních sexuálních praktikách vyžíval. Není tedy pochyb, že i vyhledával partnerky buď se stejným zaměřením, nebo které byly eventuálně ochotny (byť i jen dílčím způsobem jako v případě poškozené) je s ním provozovat, ať již bezúplatně či za odměnu resp. „vydržování“.

- 11) Obžalovaná A. S. ke své účasti na jednání popřela, že by se ho jakkoli účastnila, bylo jí špatně. V rámci přípravného řízení pak popsala, že část jednání obžalovaného zaznamenala, toto je popsáno v bodě 12 odůvodnění a dále pak v bodě 13, kde odpovídala na dotazy.
- 12) V přípravném řízení vypověděla, že K. N. zná asi rok. Ten den 26. 3. 2021 ji přivezl k sobě domů, měli řešit vznik reklamní agentury s hosteskami. Zůstala tam přes víkend, bylo jí zle, a tak sobotu nějak proležela. V neděli jí řekl, že pojedou pro E. P. že jí dá podepsat smlouvu, že se s ní udělají zkušební fotky. Ten večer ji pak přivezl, dal jí vyplnit osobní dotazník a K. N. jí přinesl oblečení, aby se převlékla na focení. Ona si oblékla nějaké džínové kraťasy a svou košili, bylo vidět, že se nestyděla. V zadním pokoji ji pak fotil. Po ukončení focení si K. N. s E. P. povídali, ona mu říkala, že ji v minulosti měl nějak napadnout a on říkal, ať už to nechá být. Jak jí bylo špatně, otočila se na posteli, a když se pak podívala, K. N. seděl a měl kolena kolem jejích stehen, když se podívala podruhé, E. P. měla ruce spoutané vzadu za zády v nějakém jakoby vaku na zip, na hlavě měla tu masku, na krku měla psí obojek. Pak už ji viděla stát nahou s rukama spoutanýma za zády, rozkročenou, na nohou u kotníků měla modré provazy, které byly někam připoutané. Pak K. N. E. P. zvedl masku a dal jí do pusy sbalené ponožky, protože mu nepřišel objednaný roubík. Pak E. P. začal pleskat něčím, mohl to být i pásek, pleskal ji po těle, přes břicho a stehna. Nemohla u toho být, a tak šla na záchod, když se vrátila, viděla, jak K. N. stál za ní, na pravé ruce měl modrou lékařskou rukavici a strkal jí prst do zadku, udělal to vícekrát. Po nějaké chvíli na ně zařvala, ať už přestanou, někdo zhasnul a K. N. ji pořádkem mlátil. Než se zhaslo, viděla u krbu na zemi deku a peřinu, E. P. ležela a ruce měla spoutané stále za zády. Nohy už spoutané neměla. Ráno ji pak E. P. poprosila o zapálení cigarety, cigaretu jí dala. K. N. přinesl dvě psí misky, v jedné byl čaj, v druhé nakrájený chleba s máslem a vysočinou na kostky. Potom jeli s K. N. do P., kousek od domu je stavěla policie. Byli domluveni, že řeknou, že je jeho přítelkyně. Potom si v P. prohlíželi nějaké prostory na agenturu a pak jeli zpátky. Bylo jí stále zle, lehla si na postel, ptala se K. N., kde je E. P. On neodpověděl, bylo vidět, že je „nasraný“, chodil po domě, všude uklízel, nějaký bordel házel do kamen, byl to papír a elektrikářské pásky. Říkala, že chce jet domů, on řekl, ať vezme igelitovou tašku, co je u dveří a dá ji do auta. Dala ji na zadní sedačky a on ji pak odvezl domů. Akorát jí řekl, že to, co viděla, ať si nechá pro sebe.
- 13) Na dotaz obžalovaná uvedla, že K. N. E. P. udělal nějaké pití, snad to byla bezinková šťáva. E. P. si v průběhu doby, co byla v domě, nestěžovala, že by jí bylo špatně, jen si říkala o vodu, bylo na ní vidět, že je omámená. Ten obojek byl tmavý, vpředu měl železné očko. Nevšimla si, zda byl elektrický. Když byla E. P. spoutaná, K. N. něco držel, vypadalo to jako ovladač. K. N. nepomáhala, když E. P. navlékal tu masku, obojek nebo jí poutal ruce za zády a nohy. Proč to E. P. tvrdí, tedy, že ji měla

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

držet za ruce a pomáhat, to neví. E. P. měla menstruaci, viděla, když měla roztažené nohy, tak jí koukala šňůrka z pipiny. K. N. jí tampon vytáhl, hodil ho na zem, neví, proč tvrdí, že ho měla vytahovat ona. Když jí K. N. mlátil, křičela, že jí to bolí, ale říkala to klidně, také říkala, že nemůže dýchat, jak měla ponožky v puse. K. N. jí sahal na prsa, na bradavky, prsty si s bradavkami hrál a točil je. Při odjezdu odnášela z domu igelitový pytel, neviděla dovnitř, nebylo to těžké, ale muselo tam být něco naházené. Nepřipadalo jí normální, že P. spala spoutaná na zemi, ale ať si tito lidé dělají, co chtějí, když se jim to líbí, ale v soukromí. Nezastala se jí, ani jí nevyhledala žádnou pomoc, nezasahovala do toho, protože si vážně myslela, že si spolu hrají, ať to vypadalo jakkoli. Kdyby to bylo proti její vůli, mohla řvát a ne si říct o cigaretu. Viděla, že K. N. jí dával nějaký prášek, byl to snad vitamín, viděla od toho krabičku, bylo tam doplněk stravy 50+. Neviděla, že by se E. P. v průběhu těch praktik nějak bránila, neslyšela, že by jí K. N. vyhrožoval. Ani ji nežádal o pomoc nebo asistenci, viděl, že je jí zle a spíš chtěl, aby spala, ale jinak nevyhrožoval. Nežádal ji, aby místnost opustila. Když E. P. říkala, že nemůže dýchat, uvolnil jí tkaničky, dal jí masku nad nos a dal jí ponožky do pusy. Masku neměla otvory na oči.

- 14) U hlavního líčení znovu obžalovaná potvrdila, že K. N. jel pro poškozenou v souvislosti se vznikem nové agentury pro hostesky. Popsala, že byla poškozená taková divná, malátná – mimo sebe. Sepsalo se s ní, co věděla, rodné číslo nevěděla za lomítkem. Protože měla hlad a žízeň, dostala jídlo a pití a to normálně (ne do misek), pak již na tom byla lépe. Poté ji obžalovaný fotil, pak si obžalovaný s poškozenou sedli a povídali si. Další chování obžalovaného se snažila zlehčovat. Oproti přípravnému řízení tvrdila, že poškozená obžalovaného poté, co na ní seděl, hladila. Dále uvedla, že jí bylo velmi špatně, odbíhala často na záchod, a následující události si již moc nepamatuje. Přesto zcela účelově zdůraznila, že 100% nic násilného tam nebylo, tedy, že by to poškozená nechtěla. K tomu podala vysvětlení, že poškozená by ji přece požádala o pomoc nebo by řvala o pomoc. Ovšem v této souvislosti považuje soud za nutné podotknout, že poškozená vysvětlila, že nepožádala o pomoc obžalovanou, protože měla za to, že je v područí obžalovaného, ohledně možnosti křičet o pomoc, pak toto měla znemožněno, když měla zacpaná ústa a celý proces pro ni byl velmi vyčerpávající (bití, svázání ev. i připoutání, maska bez možnosti orientace v prostoru, stres, strach, doba, po níž tak bylo činěno). Druhý den to dle obžalované bylo to samé, vždycky si poškozená řekla o jídlo, pití, cigaretu, nebrečela. To, že si věc již u hlavního líčení nepamatuje, vysvětlila porodem a epileptickým záchvatem.
- 15) Následně jí u hlavního líčení byly kladeny dotazy (čl. 330 p. v. – čl. 333). V souhrnu lze konstatovat, že ohledně obžalovaného uvedla, že má za to, že je submisivní, udělá, co se mu řekne. Předmětné praktiky, které obžalovaný prováděl, trvaly cca 2 hodiny. Nezná tyto praktiky, videa s nimi nesleduje. Obžalovaný jí sděloval, že má rád „záživnější“ sex např. škrcení do bezvědomí, tahání za vlasy, „vychcání“ do ksichtu, prostě nechutnosti. Dále popsala tvar masky, kterou měla posléze poškozená na hlavě, obžalovaný tam ty pomůcky měl, k tomu jí řekl, že už to dříve s poškozenou dělali, říkal, že to praktikovali i s bývalou přítelkyní, měl tam takové háčky, měl je v podlaze, jestli ve stropě, nevěděla. Poškozená poté byla dle jejího vyjádření „fialová jako švestka“. K fotografiím poškozené pak spontánně uvedla, že na stránkách „Drsný svět“ je např. vidět propíchnutí žaludu špendlíkem, jsou to různá videa. Od poškozené slyšela hekání („jako když se člověk dobře vysral“), od něho neslyšela nic, ani pokyny. Má za to, že poškozená měla ruce svázané před sebou a nohy roztažené, nikde nevisela, ale po celé místnosti se pohybovat nemohla. Nedokázala, ale vysvětlit její zranění na prsou, břichu a z boku hrudníku, která by při takovém držení rukou nebyla možná. K dotazu, zda slyšela mezi poškozenou a obžalovaným konverzaci, sdělila, že si to nepamatuje a uvedla, že jí dříve obžalovaný říkal o tom, že poškozené dával peníze, prý měla poškozená vyvěsit nějaké intimní fotky na internetu, resp. měla obžalovaného v souvislosti s tím vydírat. Co bylo přesně na fotkách, neví. Slyšela, že poškozená během celé doby 2x štěkla. Je pravdou, že čůrala do lavoru ve stoje jako chlapeček. Ráno jí dávala cigaretu, tu měla v puse, nechtěla ji přidržet. Opětovně pak popřela jakoukoli účast na praktikách, zopakovala, že se toho neúčastnila, současně ale zpochybnila způsob útěku poškozené oknem a s přehozem, přitom zčásti užívala obrátů, které uváděl obžalovaný, např. že (snad) dveře

ani nešly zamknout. Toto tvrdila přesto, že to dle jejího vyjádření nevěděla na jisto a ani neviděla, jestli obžalovaný dveře zamkl. Ačkoli v přípravném řízení to nezmiňovala, u hlavního líčení potvrdila verzi obžalovaného, že vyndal poškozené tampon, jeho znovu zavedení ale neviděla. O poškozené pak uvedla doslova „ Jak mi říkal sám K[REDAKCE], že ona je taková, že jednou se objeví a jednou se neobjeví a teď, jestli oni teď praktikovali tuhle sexuální činnost a jestli on ji zná už déle a ví, že je to tak trochu svině a pak z ničeho nic zmizne, rozbije tam okno, tak asi automaticky v tom člověku to vyvolá takový ten pocit neklidnosti, co ta píča může zase domýšlet a jaký mi může udělat problém“.

- 16) Oproti přípravnému řízení evidentně stranila obžalovanému. V jeho prospěch se snažila zlehčit či poopravit svoji původní výpověď, přejímala negativní postoj k poškozené (viz. její vyjádření v předchozím odstavci uvozené kurzívou). Z výše uvedeného je tak zřejmé, že co se týká chování obžalovaného, výpověď A[REDAKCE] S[REDAKCE] z přípravného řízení skýtá větší autenticitu, než výpověď u hlavního líčení, která výrazně profituje obžalovanému, aniž by však obžalovaná byla schopna logicky tuto změnu výpovědi vysvětlit. Výpověď obžalované z přípravného řízení, týkající se chování obžalovaného, v podstatných rysech koreluje s výpovědí poškozené a usvědčuje tak obžalovaného i z praktik, které sám popíral, tj. osahávání bradavek, vsunutí prstu do konečníku a svědčí pro závěr, že obžalovaný překročil zcela meze, což se projevilo také v intenzitě bití, dlouhodobém omezení osobní svobody vč. zvýšení diskomfortu u poškozené. Tak to vnímala i obžalovaná, která ho sama v době, kdy používal hrubé násilí vůči poškozené, okřikla. K tomu soud poznamenává, že obžalovaná nikdy nezmínila, že by od poškozené slyšela v daný den souhlas s realizovanými praktikami, přitom s ní byla v malé místnosti, navíc poškozenou přivezl obžalovaný za zcela jiným účelem. Nadto nemělo být poškozené dobře, což minimálně před focením na ní pozorovala i obžalovaná, přičemž pravý důvod tohoto stavu poškozené se nepodařilo jednoznačně objasnit (toxikologické vyšetření nevykázalo jiné látky, než zbytkový pervitin a konopí). Z jejího popisu plyne dlouhodobost trýznění poškozené, neboť krom časových odhadů, potvrdila také to, že ji poškozená ráno požádala o cigaretu a nechtěla ji přidržet, což svědčí pro závěr, že měla ještě v tuto dobu spoutané ruce.
- 17) Pokud jde o tvrzení obžalované k její vlastní osobě, pak nelze uvěřit, že po celou dobu byla zcela pasivní. V této souvislosti nelze pominout, že i sama obžalovaná připouští určitou aktivitu ve vztahu k prvotním úkonům spočívajícím v získání osobních údajů od poškozené. Vzhledem k tomu, že byla obžalovaná v přípravném řízení schopna sdělit i poměrně detailní podrobnosti z další fáze pobytu poškozené u obžalovaného (např. zasednutí, svázání rukou a nasazení masky, ucpání úst, zastrkávání prstu obžalovaného do konečníku poškozené atd.) vylučuje to tvrzení obžalovaného i její, že byla zcela diskvalifikována pro svůj zdravotní stav. Pokud by byla skutečně vážně zdravotně indisponována, toto by vůbec nebyla schopna sledovat a zapamatovat si. Nadto je potřebné vzít v úvahu také nevelké rozměry velikosti místnosti (obývací), kde k prvotnímu překonání odporu poškozené došlo a kde i probíhalo násilné svázání, bití a další aktivity – tedy soud nemá pochyb o tom, že obžalovaná byla v podstatě v samotném středu dění. Obžalovaná nepopírá, že ve stejnou dobu v místnosti (byť s přestávkami) pobývala a evidentně také jednání obžalovaného sledovala, jinak by nevěděla tolik podrobností v kontinuální návaznosti. Její podíl pak zcela věrohodně popsala poškozená, jejíž autenticita plyne i z kontextu výpovědi T[REDAKCE] J[REDAKCE], blíže toto soud rozvede v dalších bodech odůvodnění.
- 18) Ke svému zdravotnímu stavu obžalovaná doložila listiny, stejně tak i k tomu, že je matkou nezletilého dítěte a snaží se vytvořit si podmínky pro jeho výchovu (čl. 373-378). V této souvislosti zmínila i to, že ona sama byla kdysi znásilněna bezdomovcem, dříve užívala drogy - pervitin.
- 19) Svědkyně E[REDAKCE] P[REDAKCE] vypověděla v přípravném řízení, že sháněla práci a K[REDAKCE] N[REDAKCE] jí napsal, že jeho kamarádka o práci přišla. Říkal, že další kamarádka rozjíždí nějakou práci, dovezl jí smlouvy, říkal, že by ji nafotil, že to již dělal s nějakými šesti holkami. Když přijeli k němu, seznámil ji s nějakou kámoškou. Byli pak u něho doma, kam ji přivezl, ukazoval jí smlouvy dalších holek. Nabídl jí nějaké pití, mělo červenou barvu, chutnalo to jako šráva. Po vypití se jí začala motat hlava a bylo jí úzko. Musela si otevřít okno, aby se nadýchala čerstvého vzduchu. Pak řekl, že se bude

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

fotit, převlékla se, ta kamarádka jí dala nějaké věci. Ona se tedy převlékla, nechala si svou košili. K■■■■ N■■■■ ji pak fotil, zepředu, zezadu i z boku. Pak jí zase nabídl nějaké pití. Nenapadlo jí, že jí do toho pití něco dá. Myslí si, že to motání hlavy měla z toho pití, co jí udělal. Ta kamarádka tam nějak lítala sem a tam. Po té druhé skleničce se jí hlava motala ještě více. Neměla s sebou občanský průkaz, jen rodný list a pak sepsali smlouvu, kterou podepsala. Co v ní bylo, si už nepamatuje. Bylo už po 22.00 hodin, řekla, že musí domů a ona se chtěla oblékat do svých věcí. Chtěla si zrovna vzít bundu, K■■■■ N■■■■ stál za ní a v ruce držel nějakou masku. Začal jí masku násilím nasazovat, říkala, ať jí tu masku nedává, že nemůže pořádně dýchat. Když ji pak měla nasunutou přes oči a ne celou, tak K■■■■ N■■■■ zařval na tu holku, aby mu podala tašku. V té byl nějaký řetěz. Když mu ji podala, tak řekl, ať mu ještě něco podá, že ona strašně křičí. Ona mu podala dvě žínky, které jí K■■■■ N■■■■ dal do pusy a pak jí tu masku nasunul na obličej celou. Masku byla černá a měla nějaké přezky, které utáhl. Otvor měla ta maska jen na oči, které jí přelepil a také otvor na nos. Chtěla by upřesnit, že když se před odjezdem oblékala, tak on stál za ní, chytil ji za ruku, povalil na pohovku a potom i na zem. Masku jí tedy začal nandávat, když ležela na zemi. Lehl si na ni tak, že jí dal kolena na ruce a seděl jí na hrudníku. Kopala, ale má 56 kg a K■■■■ N■■■■ je těžší. Když jí přes oči zavázal tu šedou pásku, nic neviděla, jen vše slyšela. Pak té holce řekl, ať jí podrží ruku, ta jí ruku držela a ona slyšela a cítila, že jí jednu ruku K■■■■ N■■■■ váže řetězem. Potom jí vázal i druhou ruku, přitom jí seděl na hrudníku. Pak té holce řekl, ať to přehodí přes to očko, to bylo ve stropě namontované. Očko na stropě předtím viděla. N■■■■ pak začal za řetěz tahat, vytáhl jí ruce nahoru, ona přitom stála na špičkách. Pak ji uvázal jednu nohu a pak druhou do řetězů a nohy jí tak roztáhl. Strhnul z ní košili, snažila se křičet, ale nešlo to. Brečela a on jí řekl, že když se bude vzpírat, tak to bude víc bolet. Začal jí rozstříhávat kalhoty, co měla na sobě, sundal jí podprsenku a zavolal tu holku, ať mu jde pomoci. Začal ji mlátit a kopat do nohou i rukou. Dal jí i kolínko do břicha. Mlátil ji asi nějakým páskem, všude po těle. Do obličeje ji nemlátil. Trvalo to asi půl hodiny, měla menstruaci, K■■■■ N■■■■ viděl, že jí kouká provázek od tamponu, a tak té holce řekl, že ho má vyndat. Ona ho vyndala a pak jí ho dala zpět. Kalhotky měla na sobě, ale potom jí je asi rozstříhl nebo nějak sundal, to už neví. Stála tam nahá a K■■■■ N■■■■ s tou kamarádkou se smáli. Ty žínky se jí podařilo vyplivnout, ale měla je v té masce. Říkala mu, ať toho nechá, on odpovídal, že nemá mluvit. To mlácení cítila tak, že ji mlátí oba, tedy K■■■■ i N■■■■ ta holka. Ta odešla, až když jí K■■■■ N■■■■ začal propichovat bradavky. Něčím jí do bradavek píchal, bylo to ostré a bolelo to. Potom přinesl elektrický obojek, nasadil jí ho na krk, řekl, že když neuposlechne jeho příkaz, dostane ránu elektrickým obojkem. Stále nic neviděla, dýchat pořádně nemohla, protože měla v masce ty vyplivnuté žínky. Potom jí zezadu prst nebo nějaký předmět strčil do konečníku, začala se bránit, snažila se na těch řetězech houpat, říkala, ať toho nechá, že už toho bylo dost. Prst nebo nějaký předmět jí strčil do konečníku jen jednou, bolelo to, pak odešel a ona visela v těch řetězech. Zůstala tam s tou holkou a ta jí říkala, ať poslouchá, že když bude poslouchat, dají jí najíst, že si to musí zasloužit. Také řekla, že když bude poslouchat, tak ji pustí. Ty žínky jí nasávaly sliny, měla v puse sucho, řekla té holce, že má žízeň. Ta jí nadzvedla masku a dala jí něčeho napít, asi to byla limonáda, bylo to sladké. Také jí dala pár „prásků“ z cigarety. Říkala, ať je potichu, aby K■■■■ N■■■■ nepřišel. Asi po 30ti minutách K■■■■ N■■■■ přišel, stále visela v těch řetězech, řekla mu, že potřebuje na záchod. On jí řekl, ať to pustí, proto se tedy počůrala. Říkal, že jí nikdo hledat nebude, že jí nikdo jen tak neuvidí. Přitom jí dával rány tím obojkem. Asi po hodině ji sundal z řetězu, svázal jí ruce za zády a ten řetěz přivázal k očku, co bylo asi na krbu. Rukama nemohla vůbec hýbat, potom i ten obojek přivázal k nějakému očku a nemohla se hýbat. Stále měla nasazenou tu masku a převázané oči. Přinesl i pití, říkal, že má zaštekát, že nemá mluvit. Říkal, že jí pomůže, když ho bude poslouchat, dostane všechno, že jí dají najíst, že ji vykoupu. Ta kamarádka říkala, že už to udělali nějakým holkám a že ty holky se snažily. Také řekla, že se ty holky snažily dostat ji na svou stranu, aby je pustila. K■■■■ N■■■■ ty holky ale potom prý vždy pustil. Pak něco přinesl k jídlu a nadzvedl jí masku, říkala, že nic nechce. Začal jí dávat rány tím elektrickým obojkem, to pořád ležela na dece u krbu. Po nějaké šesté ráně začala jíst, jedla z misky, která byla na zemi. Jedla jako pes. Udělal jí

chleba, asi s máslem a salámem. Říkal, ať se snaží, ať to není vedle, ať v té misce nic nezůstane, snědla to asi po deseti minutách. Pak jí tu masku zase nasadil a dal jí ty žínky do pusy. Ta holka jí dala něco přes sebe, asi deku. Musela to být ona, protože K■■■■ N■■■■ stál u misky s jídlem. Takto to poznala. Říkali, že jdou spát. Chtěla, aby jí povolil ty ruce, on to ale odmítl. Hledala nějakou polohu, byla tam opřená o zídku. Asi čtyři hodiny se dívali na televizi. Když se snažila něco říct, dostala ránu obojkem. Na chvíli vždy usnula. Ráno řekli, že se jedou podívat na nějakou kancelář a že za hodinu budou zpátky. K■■■■ N■■■■ jí sundal řetěz z rukou a ruce jí svázal za zády plastovou stahovací páskou. Na hlavě měla stále tu masku a nic neviděla. Řekl té holce, ať jí dá do misky pití. Ona přinesla jídlo i pití. K■■■■ N■■■■ jí zase povysunul tu masku a jedla z těch misek a pila jako pes. Nutil jí spolknout nějaký prášek, že jí neublíží, ona ho nechtěla, ale dostala ránu tím elektrickým obojkem. Nakonec ten prášek spolkla, díval se jí i pod jazyk. Byla teď volnější, ruce měla za zády svázané jen k sobě, krk měla ale stále na řetězu k něčemu připevněný. K■■■■ N■■■■ ji pak odvedl do nějaké místnosti, vedl ji za ruce, ta holka asi držela nějaký řetěz. Vedli ji tam oba. Ta místnost měla očka ve stropě i na zemi, K■■■■ N■■■■ jí říkal, ať se nepokouší utéct, že budou do hodiny zpátky, že by to bylo horší. Měla v té místnosti ruce svázané páskami za zády a obojkem byla přivázaná k nějakému očku na zemi. Stále byla nahá, přehodili přes ni jen nějakou deku. V té místnosti byla zima. Lehla si a usnula asi na 15 nebo 20 minut. Když se vzbudila, vyklouzla z těch plastových pásek, kterými měla svázané ruce. Když je měla volné, sundala si z hlavy tu masku. V místnosti bylo částečně zazděné okno a ve zdi v mezeře byl takový řezáček plastových pásek, tím přerázla kožený obojek, co měla na krku. Pak v tom okně rozkopla cihly, to okno bylo zazděné jen částečně. Kopáním se rozbila i skleněná výplň a oknem vylezla ven. Vzala si na sebe deku a běžela k sousedům. Nikdo ale neotevřel, přelezla zelená vrata a běžela k nějakému známému její matky. Ten ale nebyl doma. Asi o tři nebo čtyři domy vedle ji uviděl nějaký pán, přišel s dcerou. Ptal se, co se stalo a pozval ji k sobě. Říkal, že N■■■■ zná. Největší rány jí tam ošetřili, jeho dcera jí ošetřila prst, dali jí oblečení. Řekli, že jí odvezou na policejní stanici, a když ji vezli, ten pán řekl, ať se skrčí, že K■■■■ N■■■■ má auto před domem a uklízí střepy.

- 20) K dotazům v přípravném řízení sdělila, že s K■■■■ N■■■■ žila její teta, k ní se nikdy špatně nechoval, jednou u něj i s tetou přespala, měla s ním kamarádský vztah. Byla u něho jen jednou, bylo to o Vánocích, asi před pěti lety. Nechodila s ním a neměla s ním intimní poměr. Tu holku, co tam byla s K■■■■ N■■■■ nikdy neviděla, K■■■■ N■■■■ jí říkal, že jí má říkat „dámo“ a jemu „pane“. Říkal, že je to kámoška, která nemá práci. Neví, zda na ní bylo vidět, že je jí špatně a ona říkala, že si nafotí ty podlitiny, co má, to bylo v době, kdy K■■■■ N■■■■ odešel. Oba ji nejdříve oslovovali E■■ a potom jí začali říkat L■■. Než byla u K■■■■ N■■■■ doma, tak měla dva dny předtím drogy, a to pervitin. Tento užívala šňupáním, někdy ještě kouří marihuanu. K■■■■ N■■■■ jí ukazoval fotky, pod vlivem drog byla spíše ta holka, protože mu říkala, že je mrtvá, že by si tam něco dala. Jestli byl K■■■■ N■■■■ pod vlivem drog, to neví. Ví ale, že do toho spadl, když chodíval s její tetou, to užíval pervitin. Pokud K■■■■ N■■■■ uvedl, že se ho zeptala, zda má pejska, tedy tu psí masku, a rukavice, na kterých jsou psí tlapky, a obojek, že si to nasadí, odpověděla, že K■■■■ N■■■■ jí toto psal a posílal obrázky těch psích tlapiček a ona mu napsala, že jsou hezké, ale to bylo vše. Věděla, že má takové sklony, že se mu to líbí jako pejsci. To ví od tety. On jí i psal, že má takovou úchylku. Na dotaz, že v komunikaci na facebooku dne 13. 12. 2020 po ní K■■■■ N■■■■ chtěl, aby se stala jeho zvířátkem, že jí koupí i pelíšek a že mu odpověděla, že za něco sladkého jako pejsek poklekne, odpověděla, že ne. Pokud jí bylo předestřeno, že z komunikace na facebooku vyplývá, že jí K■■■■ N■■■■ několikrát psal, že si pro ni přijede, že bude dělat štěně, že bude jíst z misky a bude na řetězu, s tímto dle komunikace v některých případech souhlasila. Dokonce jí chtěl venčit i na poli. K tomuto uvedla, že si toho není vědoma. Pokud jí bylo předestřeno, že dne 17. 3. 2021 psala K■■■■ N■■■■, že chce peníze, že se zamilovala do dívky a že v případě, když peníze pošle, že bude mít dvě štěňata, odpověděla, že ne, že on psal, že bude mít práci hostesky. Pokud jí bylo dále předestřeno, že na facebooku v době od 29. 4. 2020 do 28. 3. 2021 požadovala po K■■■■ N■■■■ celkem ve 22 případech dobití kreditu či finanční hotovost s tím, že nemá co

jíst, uvedla, že je to pravda, že párkrát jí kredit dobíjel a dvakrát jí poslal peníze, jednou 500 Kč a jednou 200 Kč na kamarádův účet. Pokud jí bylo dále předestřeno, že dne 13. 9. 2020 jí K ■■■ N ■■■ zaslal tři fotky, na kterých pózuje nahá, kdo je pořídil a při jaké příležitosti, odpověděla, že tam nebyla nahá, že měla na sobě obleček a nikdy s ním ve vztahu nebyla. Pokud K ■■■ N ■■■ zaslala obrázek, na kterém leží nahá a drží si řadra, tak tuto fotku pořídil on a bylo to naschvál kvůli jejímu bývalému příteli. Tu fotku mu také měl posílat, aby jí ten přítel dal pokoj, jakože už je s K ■■■ N ■■■. Jednou jí říkal, že s ní chce chodit, ona ho ale odmítla. Pokud jí dále bylo předestřeno, že dne 13. 12. 2020 poslala K ■■■ N ■■■ několik fotografií, na kterých pózuje jako pes, je na vodítku a jí z misky, tak neví, proč mu fotografie posílala, kdo a při jaké příležitosti je pořídil. Pokud mu tento den zaslala další fotografie, na kterých pózuje s obojkem, řetězem a falešnými zuby s tesáky, tak to udělala proto, že jí psal, že když s ním nebude, tak ať mu aspoň pošle, jak by vypadala jako pejsek. K ■■■ N ■■■ jí řekl, že má takovou úchylku, že jeho bývalka prý byla kočička. Říkal, že čeká na její tetu D ■■■ Ona na jeho žádost pejska asi 3x nebo 4x již dělala, to za ní přijel, obojek, sice jiný, jí už nasazoval. Měla na sobě i řetěz, který byl připevněný k obojku a pózovala i jako pejsek u misky s jídlem. Ty pomůcky si K ■■■ N ■■■ objednal přes internet. Nikdy jí k ničemu nepřipoutal, říkal, že když dělala pejska, že mu jde jen o fotku, a tak mu vyhověla. Žádná bezpečnostní slova neměli, chtěl po ní třeba i to, aby zaštekala, což asi pětkrát udělala. Bylo jí to ale nepříjemné. Nikdy předtím ji neuhodil, nikdy s ním žádné sado-maso nebo nějaké mlácení nebylo. Jeho násilným jednáním jí vznikly podlitiny po celém těle, měla je na rukou, prsech i bocích, také na zápěstí, na krku měla bodance od elektriky. V bradavkách měla jen dvě takové tečky, ošetřena byla v žatecké nemocnici, další ošetření už nevyhledala. Bojí se chodit mezi lidmi ven, celý týden špatně hýbala rukama, měla umrtvený prostředníček a bolí jí podbřišek, to je asi z toho kolena, co jí K ■■■ N ■■■ dal. Již v minulosti na sobě měla nějaké pomůcky, měla obojek, ale byl jiného druhu, dále ouška a nalepovací zoubky. Nová byla maska a řetězy a svázána byla také poprvé. Předtím u něho byla doma asi 5x, on chtěl, aby dělala pejska, tak to pro něj udělala. Naposledy tam byla na začátku roku. Když byla u něho, všimla si, že u krbu bylo železné oko ve zdi. Na dotaz, zda jí ta slečna, co tam byla s K ■■■ N ■■■ řekla, že by mu měla pomáhat v takových věcech, uvedla, že ano, že již v minulosti ji nějaký holky prosily, aby je pustila, ona to ale neudělala. Když ji prosila, že jsou přece lidi, tak jí přinesla nádobu, kam se mohla vyčůrat. Když byla ale v těch řetězech, tak se počůrala. Ta slečna říkala, že ty ženy musely poslouchat a po týdnů až 14ti dnech je pustili. U toho mlácení K ■■■ N ■■■ nic neříkal. Neví o žádné dívce, které se toto mohlo stát, K ■■■ N ■■■ zná asi 5 nebo 6 let.

- 21) Dále uvedla, že jí vznikla škoda, neboť na místě nechala telefon zn. Samsung. Byl z roku 2010, stál 3 000 Kč, dále maskáčové rifle v částce 1 000 Kč, týden staré, černou košili v hodnotě 500 Kč, starou asi týden, a ponožky v hodnotě 50 Kč, dále kalhotky se podprsenkou, byl to set, v hodnotě 150 Kč a boty zn. Adidas v hodnotě 2 500 Kč, týden staré. Tyto věci jí kupoval přítel.
- 22) U hlavního líčení v podstatném vypovídala ve shodě, jen upřesnila, že ohledně „černého“ prášku to bylo jinak zaprotokolováno. V tomto směru je nutné připomenout, že i svědek T ■■■ J ■■■ ve své výpovědi uvedl, že o tom poškozená hovořila a stále i o tom přemýšlela. Omámení poškozené pak zmínila i obžalovaná ve výpovědi v přípravném řízení. Jedná se však o naprostou marginálii ve vztahu k tomu, co poškozená prožila (spoutání, nasazení masky, problémy s dýcháním, bití, strčení prstu do konečníku, a další diskomfortní omezení její osobní svobody, které probíhalo až do druhého dne). Připustila také záměnu jmen, kdy jí obžalovaní oslovovali jinak než E ■■■ (nešlo o L ■■■ ale L ■■■, i v tomto případě jde o nepodstatnou substituci, která rozhodně v kontextu prožitého neznačí nevěrohodnost poškozené. Během výslechu bylo zřejmé, že je poškozená z věci rozrušená, plakala, klepala se. Stejně pak vyhodnotil její stav svědek T ■■■ J ■■■ poté, co z domu utekla, což svědčí pro její autenticitu. Navíc v danou dobu bylo chladno, poškozená se musela nejdříve sama odpoutat, sundat si masku, překonat překážku v podobě rozbití zčásti zazděného okna a bez oblečení hledala pomoc. V tomto kontextu se pak zpochybnění způsobu jejího útěku ze strany obžalovaných jeví jako zcela nepatřičné, poškozená neměla důvod

situaci gradovat, byla vyčerpána, poraněna, vystrašena. Je zcela předvídatelné, že nebyla ve stavu, kdy bude počítat cihly v okně. Nadto sama potvrdila, že dveře byly zamčeny a jiné únikové cesty nenašla. Způsob útěku pak svědčí tomu, že skutečně měla strach a snažila se sama vysvobodit. Ani později se pak nesnažila obžalovaným přitížit, dokonce u A. S. vyzdvihla její snahu nekomplikovat jí další pobyt, to pak dovozovala z toho, že ji obžalovaná přikryla, když ležela na zemi, nebo jí přinesla např. jídlo, dala zakouřit, to vše ale hodnotila v kontextu zcela nepochopitelného násilí, které na ní páchal obžalovaný. Podíl obžalované na jejím trýznění je tak i přes tyto drobné „úlevy“ neoddiskutovatelný. S ohledem na osobu poškozené není pravděpodobné, že by takto složitě a rafinovaně vymýšlela pomstu proti obžalovanému a už vůbec ne vůči obžalované, kterou vlastně neznala. Stejně tak krátce po činu v hrubých rysech poškozená sdělovala tytéž informace u dvou lékařů při ošetření, u jednoho přímo potvrdila účast obou obžalovaných, což plyne z lékařských zpráv. Přitom u hlavního líčení setrvala na tom, že jednání byla účastna, co se týká jejího spoutání a dalšího držení v domě i obžalovaná. Toto i vysvětlila v rámci své výpovědi, kdy vnímala jednoznačně, že se jí dotýkaly různé osoby resp. slyšela blízký hovor či v určitý okamžik měla částečný rozhled, když měla přizvednutou masku (při poutání jí držela ruku, nohu, předtím ještě přinesla tašku s věcmi, strčila jí předmět do úst, která jí držel oběma rukama obžalovaný, ráno se účastnila jejího odvedení do špajzky atp.). Pouze v případě bití si nebyla jistá, tím, zda ji oba bili, jen to dovozovala z více směrů, z nichž rány přicházely, tudíž v této části soud ve prospěch obžalované jí toto jednání neklade k tíži. Trvala na tom, že na popud obžalovaného volala několikrát své příbuzné do věznice, což neznačí její nevěrohodnost, neboť nelze vyloučit exces ve výkonu trestu či jinou anomálii. Vysvětlila též, že pokud hovořila o rodném listu, tak nemyslela přímo tuto listinu. Také sdělila, že pokud mluvila o smlouvě, jednalo se o návrh. Ani tyto drobné nepřesnosti rozhodně nesměřují k nevěrohodnosti svědkyně, ale tak, jak ji mohl soud sledovat v rámci zásady bezprostřednosti a ústnosti, jsou to drobné nuance, které poškozená jako nepřesnosti nevnímá, jde o její zjednodušený projev. Také její přístup k intimitě (odvážné fotografie zasílané obžalovanému), vnímání pojmu sociálních vazeb a vůbec způsobu života, je jejím osobitým vyjádřením. To se pak odráží i v tom, že v některých případech nekladla důraz na to, co si mezi sebou s obžalovaným posílali v rámci facebooku. Konečně všichni tři aktéři (oba obžalovaní a poškozená) byli či jsou uživateli návykových látek, jak plyne z jejich výpovědí a tato skutečnost u žádného z nich nebyla brána k tíži. K tomu soud považuje za důležité zmínit, že poškozená sama doznala, že je příležitostnou uživatelkou drog, nijak to neskrývala, na druhou stranu pokud jde o její přemístění do špajzky, trvala si na tom, že to bylo až k ránu, ačkoli obžalovaný sdělil, že to bylo již po půlnoci. Z toho je zřejmé, že nevyvíjí snahu o zkreslení ani zhoršení postavení obžalovaného.

- 23) Svědek T. J. vypověděl jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, že bydlí v obci [redacted] což je čtvrtý dům od domu K. N. Mezi nimi jsou dva domy, které jsou vybydlené. Všechno se stalo ráno, kdy někdo zazvonil, a za vraty stála polonahá žena. Měla na sobě modrou osušku, ponožky a kalhotky, moc si ji neprohlížel. Dcera jí šla otevřít, ošetřila ji na ruku, ta žena říkala, že si je poranila, když lezla nějakým okénkem. Říkala, že byla zavřená u K. N. a že od něj utekla. Moc s ní nemluvil, ona byla v šoku a docela byla vyřízená. Moc ji nezkoumal, jako chlap na ni nechtěl koukat. Dali té ženě nějaké věci na sebe, jako tepláky a tričko a jeli do [redacted]. Ptal se jí, zda byla znásilněná, říkala, že nebyla. V obci stáli policisté, asi hlídali průjezd okresů, ona ale nechtěla zastavit, chtěla odvézt na policii do P. Ta paní byla zahalená, ale viděl, že na ruku měla modřiny, možná i na nohou. K. N. zná, je to společenský člověk, nepije, není s ním žádný problém. Ta paní ještě něco říkala o nějaké blondýnce, která tam také byla, neříkala, že by jí ta blondýna něco dělala, údajně na ní byla hodná a nedělala žádný problém. Cestou na policii v autě moc nemluvila, on ani dcera se jí moc neptali. Říkala, že K. N. nezná, mluvila o nějakých smlouvách, že chtěl začít podnikat. Nikdy se ve vesnici nic podobného nestalo, byl z toho překvapený. Té paní nebylo moc rozumět, byla udýchaná a vyplašená. Hovořila i něco o nějakém prášku, pořád o tom přemýšlela. Nepřipadalo mu, že by byla pod vlivem alkoholu nebo drog. V daný den byl chlad, byla polonahá, klepala se zimou. Říkala, že se nestihla obléct, protože utíkala. U obžalovaného nezaznamenal vyšší četnost dámských návštěv ani nic neobvyklého.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

- 24) Listinným důkazem ve věci je protokol o prohlídce těla poškozené E. P. vč. fotodokumentace. Na jednotlivých fotografiích jsou patrna rozsáhlá zranění na prsou, podpaží, z boku hrudníku, na břicho, na zádech, na rukou i na nohou, v tříslech, které poškozené obžalovaný při násilném jednání způsobil. Znatelné jsou i stopy na krku po použití obojku s elektrickými výboji. Z protokolů o prohlídce těla obžalovaných plyne, že u A. S. na této nebyly shledány žádné známky čerstvých zranění či poškrábání, tentýž závěr byl zjištěn u obžalovaného. Dalšími listinnými důkazy jsou lékařské zprávy o ošetření poškozené E. P. tato lékařka sdělila, že byla násilím držena ve [redacted] v domě, dostala černou kuklu na hlavu, byla svázána řetězy na rukách a nohách, byla opakovaně bita do hrudníku, obou třísel a pod pupkem, z pout se vysvobodila a s pomocí lidí se dostala na policii. Na jejím těle byly shledány známky poranění od elektrického obojku, zhmožděniny na dolní polovině hrudníku, na obou zápěstích, stržená kůže na čtvrtém prstu levé ruky, zhmožděniny v obou tříslech a na vnitřních stranách obou stehů a na obou hleznech. V lékařské zprávě z gynekologického oddělení je uvedeno, že poškozená lékařka uvedla, že dostala napít nějaký nápoj, pak byla svázána mužem a ženou, zavěšena u stropu s roubíkem a nasazenou maskou a nic neviděla. Měla i elektrický obojek s výboji a ten muž zaváděl asi třikrát nějaký předmět, nejspíše prst do konečníku. Vaginální styk nebo jiné vaginální praktiky žena negovala. Později údajně přemlouvala muže, aby násilí zanechal. Při napadení měla i vaginální tampon. Pochva byla shledána bez známek poranění, jakož i okolí rektu.
- 25) Z protokolu o domovní prohlídce domu obžalovaného K. N. a dalších prostor k domu náležejících vyplývá, že bylo zjištěno balení elektrikařských stahovacích pásek, větší množství přetržených stahovacích pásek, balení léku Circadin, krabice od elektrického obojku na psa, ve které je pouze ovladač. Byly sejmuty otisky papírních linií na pultu, vzorek tekutiny žluté barvy z pultu, vzorek čiré tekutiny, čtverečkový papír formátu A4 s nákresem polohy ženského těla, brašna s notebookem, balení elektrikařských pásek bílé barvy, dvě misky na krmení pro psy, šňůra na prádlo modré barvy a lepicí páska šedé barvy. O této prohlídce byla provedena i fotodokumentace (vč. videozáznamu).
- 26) Bylo vypracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat, podroben zkoumání byl notebook obžalovaného a mobilní telefon, který obžalovaný vydal, také dva externí disky. Uvnitř notebooku na pevném disku nebyly nalezeny záznamy o komunikaci, ani záznamy o smazání multimediálních souborů v požadovaném termínu. Obsah tohoto disku byl zadokumentován a uložen na zálohový disk vč. obrázků a fotografií. Pokud se týče zkoumání mobilního telefonu, byly nalezeny záznamy v položce „kontakty“ a byly uloženy na zálohový disk. Nebyly zde nalezeny záznamy o smazání multimediálních souborů. Zkoumány byly i dva externí disky, u jednoho se nepodařilo zpřístupnit paměť, obsah tohoto disku byl uložen na zálohový disk. Tento důkaz nepřinesl žádná pro věc podstatná sdělení a soud z něho nevycházel.
- 27) Dále bylo vypracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie, zkoumáním bylo zjištěno, že řada zjištěných stop byla shodná s otisky prstů obou obžalovaných, jedná se o stopy zjištěné na pultu, ze kterého pila poškozená nápoj, který jí připravil obžalovaný K. N. Bylo vypracováno i odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky. V tomto směru byla zjištěna řada stop ze spodních kalhotek poškozené, opasku obžalovaného, spodní obou rukou poškozené i obžalovaného, byl proveden i poševní stěr poškozené a zjištěny stopy na stahovacích páskách, dálkovém ovladači, nerezových miskách, textilní šňůře a šedé lepicí pásce. Vzájemným porovnáním profilu DNA stanoveným z předložených stop s profilem DNA uloženým v databázi k osobě obžalovaného K. N. byla zjištěna shoda, pokud se týče obžalované A. S. nebyla zjištěna žádná shoda. Byla však zjištěna shoda s profilem DNA poškozené E. P.
- 28) Byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, týkající se zkoumání zjištěných vzorků krve a moči poškozené, bylo zjištěno, že v těchto nebyla prokázána

přítomnost ethanolu, a to ani v krvi, ani v moči, ani přítomnost jiných těkavých látek. V době odběru biologických vzorků nebyla E. P. ovlivněna ethanollem, ani jinými těkavými látkami. Ve vzorku krve však byla prokázána přítomnost metamfetaminu v koncentraci 76 ng/ml a jeho metabolitu amfetaminu v koncentraci 32 ng/ml. Poškozená tedy užíla metamfetamin (pervitin). V minulosti užíla i produkty z konopí setého. Nebyly však zjištěny známky kokainu, heroinu, ani jiných opioidů. Přítomnost melatoninu, což je účinná látka léčiva Circadin, nebyla ve vzorku krve ani ve vzorku moči prokázána. Nebyla prokázána ani přítomnost jiných toxikologicky významných cizorodých látek. Na základě zjištěné koncentrace metamfetaminu a jeho metabolitu amfetaminu ve vzorku krve nabraném dne 29. 3. 2021 ve 21.05 hodin nelze zpětně zjistit přesnou koncentraci v době deliktu vzhledem ke složitému metabolismu uvedených látek a vlivu individuálních vlastností konkrétního jedince.

- 29) Založeny jsou také protokoly o vydání věcí, které vydal obžalovaný i poškozená a na kterých byly posléze zkoumány stopy. Listinným důkazem je rovněž facebooková komunikace mezi obžalovaným K. N. a poškozenou E. P. z období od 1. 4. 2020 do 29. 3. 2021. Z této je patrné, že ve 23 případech poškozená žádala obžalovaného K. N. o půjčení peněz či dobití kreditu. Dále je patrné, že v devíti případech došlo ke vzájemnému přeposlání fotografií, na kterých je poškozená v různých erotických pózách, v některých případech je poškozená zachycena na fotografiích při jídle z kovových misek, v některých případech má na sobě řetěz s obojkem. Na některých byla i vyobrazena s různými doplňky, pomocí kterých vypadala jako štěně a sama sebe v komunikaci i takto zobrazovala. Na žádné fotografii však není zobrazeno, že by byla svázána či že by byla mlácena. Také z této komunikace vyplývá, že poškozená byla několikrát i v bytě obžalovaného, kde s ním prováděla různé praktiky v tomto směru.
- 30) Součástí spisového materiálu je i dopis obžalovaného K. N. z věznice D. C. do jiné věznice, tento však nemá pro dokazování valný význam. Usnesením státní zástupkyně spis. zn. ZT 77/2021 ze dne 31. 3. 2021 byl uložen obžalovanému K. N. i po jeho propuštění z vazby zákaz styku s poškozenou E. P. Na to pak navazují zprávy PMS, z nichž plyne, že tento zákaz dodržoval.
- 31) Ze shora uvedeného je zřejmé, že se stal skutek, a tohoto se dopustili jak obžalovaný K. N., tak i obžalovaná A. S. Obžalovaní jsou usvědčováni celou řadou důkazů, které do sebe vzájemně zapadají a tvoří uzavřený logický celek na rozdíl od jejich verze a zcela tak vyvrací jejich obhajobu. Soud vycházel z výpovědi obžalované ve vztahu ke K. N. z přípravného řízení, kde jej usvědčila i z jednání, které popíral, dále pak z konzistentní výpovědi poškozené, která usvědčuje oba obžalované v rozsahu tak, jak je popsán ve výroku, na to navazuje výpověď svědka T. J. Tento svědek popsal vystupování poškozené po jednání obžalovaných, tedy, že v souvislosti s ním byla otřesená, což bylo patrné i u hlavního líčení a zcela to i vylučuje tvrzení obžalovaných, zejména pak K. N., že by se tak děly dané praktiky s jejím souhlasem. Shodné informace pak poškozená uváděla i v rámci dvou lékařských vyšetření, které následovaly krátce nato, konečně pak i prohlídka jejího těla svědčí o masivním bití a též poutání. Oba obžalovaní neměli žádná čerstvá zranění (bod 24 odůvodnění). Místo činu bylo popsáno v protokole o domovní prohlídce vč. fotodokumentace a stopy zajištěné na místě odpovídaly DNA obžalovaného i poškozené, což plyne z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie a genetika. Také byla nalezena část věcí, které byly při činu použity, např. misky pro psa, krabíčka od elektrického obojku ev. pak i nákres netradičních erotických pozic, který vyhotovil obžalovaný (a jež zčásti jedna odpovídala i pozici poškozené). Co se týká ok, obžalovaný sice tvrdil, že byly ve špajzu určeny k jiným účelům, ale rovněž připustil, že zde byla poškozená připoutána, stejně jako u oka v obýváku. Bohužel v rámci domovní prohlídky policie řádně nezajistila prohlédnutí stropu, kde měla být poškozená připoutána, avšak toto nijak nesnižuje její výpověď. Konečně i oko u krbu v obýváku nebylo na první pohled dobře seznatelné. Je sice možno připustit obhajobu obžalovaného K. N., že s poškozenou provozoval dříve

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

určité netradiční praktiky spočívající ve hře na štěnátko, nikdy však nedošlo k bití či hrubému poutání jako v nyní projednávané věci či tak dlouhému omezení jejího pohybu. Jednak to plyne z vyjádření poškozené, které je podpořeno též facebookovou komunikací vč. fotografií z dřívější doby, ale i z té, kterou předložil obžalovaný v rámci své obhajoby. Rovněž je vyloučeno, že by poškozená souhlasila s tím, že bude celou noc nucena polonahá či nahá ležet na zemi „v pelechu“ s rukama svázanými vázací páskou za zády. Navíc zčásti po tuto dobu byla i připoutána řetězem, který byl připojen k obojku. Není také možno dojít k závěru, že by poškozená souhlasila s tím, že do elektrického obojku na psy, který měla nasazen, bude obžalovaný dávat elektrické výboje. Poškozená rovněž tvrdí, že nikdy podobnou masku ve tvaru psa nasazenu v minulosti neměla, nebyl jí dán do úst ani předmět plnící účel roubíku včetně znemožnění orientace zalepením otvorů zejména na oči. Takové jednání evidentně svědčí pro libovůli obžalovaného, konec konců on sám připustil, že to v podstatě vše provedl, a to v situaci, kdy byl na poškozenou našťvaný kvůli jejím finančním nárokům či jednání, které z její strany označil za vydírání. Poškozená přitom připustila, že od obžalovaného dostávala peníze, vydírání z její strany ale nebylo prokázáno a i kdyby bylo, nic z toho obžalovaného resp. obžalované neopravňovalo k výše uvedenému jednání. Pokud se týče zavinění a podílu na této trestné činnosti obžalovanou A■■■■ S■■■■ tato popírá, že by se na násilném jednání vůči poškozené jakkoli podílela, je však usvědčována poškozenou, která tvrdí, že byla touto obžalovanou zejména držena, když se bránila svázání obžalovaným K■■■■ N■■■■. Nakonec tato obžalovaná doznává, že věc sledovala, byla při ní (krom několika přestávek) přítomna a podstatná anabáze jí byla známa, její podíl na násilném zadržování poškozené je tak zcela jednoznačný. O tom, že jde ze strany poškozené o nesouhlasné jednání, museli oba obžalovaní vnímat od samého prvopočátku, neboť se jednalo o násilné spoutání, zacpání úst v okamžiku, kdy poškozená říkala, že nemůže dýchat, nasazení masky, která znemožňovala normální vnímání poškozené (neviděla, hůře slyšela). Konečně sama obžalovaná obžalovaného posléze vyzvala, ať toho zanechá, přitom nadále díky její prvotní spoluúčasti na spoutání poškozené tato musela strpět další diskomfort v podobě zejména ležení v „pelechu“ s připoutáním na řetěz a následně po jejich odjezdu i v další místnosti. Sama obžalovaná pak prohlásila, že neměla maska otvory na oči, takže útrpnost situace si musela být vědoma. Také skutečnost, že obžalovaný K■■■■ N■■■■ poté, co se poškozené podařilo uprchnout, všechny sexuální pomůcky, tedy masku, obojek, řetěz (který se na místě nenašel) a další věci z bytu odvezl a údajně je cestou vyhodil z auta, svědčí o tom, že si byl dobře vědom, že jeho jednání nebylo v souladu se zákonem. Ve výroku popsané jednání, kterého se dopustil vůči poškozené obžalovaný K■■■■ N■■■■ je možno označit jako jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží a tohoto se tento obžalovaný dopustil násilím. Rovněž tak bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný poškozené bez oprávnění bránil užívat osobní svobody a vše, co této poškozené při násilném jednání způsobil, je možno označit jako fyzické i psychické útrapy. Ohledně obžalované A■■■■ S■■■■ bylo prokázáno, že tato se rovněž podílela na omezování osobní svobody poškozené, které takto spolu s obžalovaným K■■■■ N■■■■ způsobila psychické a fyzické útrapy. Na základě výše uvedených důkazů pak bylo právem jednání obžalovaného K■■■■ N■■■■ kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaná A■■■■ S■■■■ se pak svým jednáním dopustila zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku a soud je uznal vinnými.

- 32) Z popisu jednání obžalovaného, které bylo evidentně cílené proti poškozené, s motivací docílit vlastního uspokojení (ať již zčásti sexuálního či z pomsty) proti odporu poškozené, je bezesporu patrný přímý úmysl dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný musel vědět, že následek předvídaný trestním zákoníkem u obou trestných činů nastane a toto i zamýšlel. Co se týká obžalované, v jejím případě byla zřejmá její submisivní role, nicméně i ona minimálně musela předvídat trestní následek, pakliže byla obžalovanému nápomocna v prvopočátcích přemožení odporu poškozené jak ve fyzické tak komunikační rovině (spoutání a

zacpání úst), a dále pak ničeho neučinila v tom směru, aby poškozenou odpoutala. Nepochybně se podílela na jejím kontinuálním věznění, mimo jiné byla přítomna i jejímu přemístění do tzv. špajzky, kde byla poškozená ponechána zcela sama poté, co obžalovaní z domu odešli, téměř nahá, bez topení, svázaná a pevně připoutána řetězem. Přitom i předtím byla dlouhodobě spoutána či připoutána a měla znesnadněnu orientaci i dýchání v důsledku zakrytí obličeje maskou, a byla nucena téměř nahá ležet na zemi poté, co byla obžalovaným surově zbita. V jejím případě se tudíž jednání minimálně o úmysl nepřímý dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Jednání obou obžalovaných je společensky škodlivé, neboť výrazně negativně zasahuje do integrity poškozené a jejich běžných sociálně interaktivních vztahů a je tak zcela na místě použití ustanovení trestního zákoníku. V daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu.

- 33) Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obou obžalovaných vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaných zločinů, kdy se obžalovaní dopustili jednání, jímž porušili zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování v rovině volného pohybu a v případě obžalovaného též v rovině pohlavního života.
- 34) K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že pracuje jako řidič a zaměstnavatelem je příznivě hodnocen. V místě trvalého bydliště nebyl řešen pro žádný přestupek. Dosud nebyl soudně trestán. Je otcem nezletilého dítěte, které ale nemá v péči. Pokud nad ním doposud byl vysloven, v souvislosti s propuštěním z vazby, dohled, tento probíhal bez závad.
- 35) K obžalované A■■■■ S■■■■ bylo zjištěno, že nikde nepracuje a ani není vedena na úřadu práce v seznamu uchazečů o zaměstnání. V místě trvalého bydliště nebyla řešena pro přestupek. Dosud byla dvakrát soudně trestána. První odsouzení je osvědčeno, druhé odsouzení je z 14. 5. 2020, kdy byla odsouzena pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zkušební dobou v délce tří roků, tato skončí dne 27. 6. 2023. Nyní stíhaného jednání se tedy dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení. Dále obžalovaná v rámci hlavního líčení doložila doklady, z nichž plyne, že je matkou dítěte útlého věku a snaží se vytvořit si podmínky pro osobní péči o něj.
- 36) Při zohlednění výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u obou obžalovaných není patrna absolutně žádná sebereflexe. Obžalovanému sice polehčuje jeho předchozí způsob života a skutečnost, že řádně dodržoval dohled uložený v rámci propuštění z vazby, nicméně výrazně mu přitěžuje, že se dopustil dvou zločinů, z toho jednoho zvláště závažného a nadto vystupoval jako vůdčí osoba, která k trestné činnosti (zločinu) přiměla další osobu, která by se bez jeho účasti sama do takového jednání nezapojila. Jeho případné vyjádření, že činu lituje, je jen účelovou proklamací, neboť tak činí pouze z důvodu odvrácení nebo zmírnění odpovědnosti a nenachází odezvu ve skutečné změně jeho postoje a uvědomění si závažnosti nyní projednávaného jednání. Lze tedy uzavřít, že za takových okolností nelze jeho nápravy dosáhnout jinak, než uložením trestu, který je spojen s přímým omezením jeho osobní svobody, kdy s ohledem na předchozí trestní bezúhonnost, postačí trest kratšího trvání. Jako přiměřený považuje soud úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 36 měsíců, tedy ještě při spodní hranici zákonné výměry, která činí dle vůdčí trestní sazby § 185 odst. 2 trestního zákoníku 2 roky až 10 let. Pro výkon trestu ho soud zařadil podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, která je určena pro pachatele daleko závažnější trestné činnosti a ještě vyššího stupně narušení. Soud má za to, že jedině takto uložený trest splní výchovný účel a povede k nápravě obžalovaného. Co se týká obžalované A■■■■ S■■■■ u ní sice převažují přitěžující okolnosti spočívající v selhání ve zkušební době a nedostatečný náhled na věc, nicméně soud v jejím případě zohlednil submisivní účast na trestné činnosti, výrazně menší podíl, a částečnou snahu poškozené alespoň poskytnout drobné úlevy např. v podobě zakouření či přikrytí. Také je nutno zohlednit její osobní situaci a snahu o řešení abstinence a plnění mateřských povinností. Proto soud přistoupil v jejím případě ještě k uložení

trestu, který není spojen s přímým omezením osobní svobody. Za přiměřený považuje trest při spodní hranici zákonné výměry, která dle § 171 odst. 3 trestního zákoníku činí 2 roky až 8 let, tj. ve výměře 28 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců, tj. v polovině zákonné výměry, která činí 1 rok až 5 let a souběžně byl nad obžalovanou vysloven dohled. V jejím případě je nutné zvýšeně sledovat a kontrolovat její chování a poskytnout jí potřebnou péči a pomoc ve zkušební době, zejména s ohledem na její mateřské povinnosti, nedobrou sociální situaci a předchozí užívání pervitinu. Soud má za to, že jedině takto uložený trest splní svůj účel a povede k její nápravě.

- 37) Pokud jde o nárok na náhradu škody, poškozená požadovala úhradu věcí, které ponechala u obžalovaného, konkrétně telefonu, maskáčových riflí, černé košile, ponožek, bot a spodního prádla. V průběhu dokazování ale nedoložila žádné doklady svědčící o datu a ceně pořízení. Z tohoto důvodu nemohlo být rozhodnuto v rámci adhezního řízení a soud poškozenou odkázal s nárokem podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 11. dubna 2022

Mgr. Blanka Šišová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kredby a přísedících Markéty Sovové a Pavla Beneše, DiS., v hlavním líčení konaném dne 14. září 2022 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

J. R., narozený [redacted] okres [redacted], trvale [redacted]
[redacted], okres [redacted], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici [redacted]

je vinen, že

1) nejméně od poloviny března 2022 do konce dubna 2022 opakovaně slovně a fyzicky napadal poškozenou A. Š. nar. [redacted] žijící s ním ve společné domácnosti v bytě č. [redacted], [redacted], zakazoval jí styk s dalšími osobami, neustále jí kontroloval, když šla z bytu, musela s ním vést videohovor, aby věděl, kde se ona nachází, nesměla ze zaměstnání jezdit se spolupracovníky, sebral jí klíče od bytu, kde spolu bydleli, přičemž dne 12. 4. 2022 kolem 19.30 hodin v uvedeném bytě v ložnici nejméně po dobu 11 minut držel poškozenou oběma rukama za paže v oblasti bicepsu a tiskl ji k posteli, na které ležela a takto jí nutil, aby mu pomocí PIN kódu odemkla její mobilní telefon a on se tak mohl podívat, s kým si dopisovala a když

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

poškozená odmítla telefon odemknout, tak v tomto jednání pokračoval i přes pláč a prosby poškozené, aby svého jednání zanechal, načež mu poškozená odemkla telefon,

tedy – jiného násilím nutil, aby něco konal,

2) poté, co dne 1. 5. 2022 kolem 03.00 hodin přišel spolu s poškozenou A. Š. nar. do bytu, kde spolu žili ve společné domácnosti a poškozená se v posteli natahovala pro deku, neboť se chystala spát, ji obžalovaný chytil za ruku s tím, že budou spát pod jednou dekou, poté se začali hádat, což vyvrcholilo fyzickým napadením poškozené, kterou obžalovaný udeřil otevřenou dlaní do pravého ucha, a když začala plakat, tak ji obžalovaný chytil ze hlavu, kterou jí několik sekund držel vtisknutou do polštáře, poté ji prsty pravé ruky stiskl a mačkal čelist a když se jí zeptal, zda už bude klid a poškozená přisvědčila, svého jednání zanechal, načež se poškozená chtěla natáhnout pro mobilní telefon zn. iPhone xs ležící nedaleko, obžalovaný ho rychle vzal a údery rukou na něm poškodil ochranné sklo, které prasklo, avšak telefon zůstal funkční, poté telefon položil na okno a řekl, že tam zůstane, načež oba usnuli, čímž poškozené způsobil zranění na levé straně tváře, a to škrábance a několik drobných oděrek a odřeninu pod pravým koutkem rtu, dále na levé části tváře asi 6 drobných oděrek na různých místech, dále za levým uchem další odřeninu,

tedy – jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

3) poté, co se dne 1. 5. 2022 kolem 11.00 hodin s poškozenou A. Š. nar. kde spolu žili ve společné domácnosti probudili na posteli a poškozená chtěla jít na záchod, obžalovaný ji chytil za ruku a řekl, že nikam nepůjde, a poškozená tedy ze strachu z obžalovaného musela zůstat v posteli, kde ji obžalovaný hlídal, aby nepoužila telefon, a když chtěla vstát z postele a odejít z bytu, tak jí vyhrožoval, že jí vybijí přední zuby a když i přesto chtěla vstát, obžalovaný si na ní sedl obkročmo, chytil jí za krk, přičemž poškozená jej odstrčila nohama a obžalovaný spadl z postele a udeřil se do hlavy, chtěla poškozená utéct, avšak obžalovaný ji chytil a hodil na postel, kam spadla na břicho, obžalovaný si na ní obkročmo sedl, chytil jí ruce za zády a stáhl jí kraťasy, které měla na sobě jako pyžamo, pod zadek, přičemž poškozená měla nohy souběžně vedle sebe, obžalovaný takto vnikl penisem do její vagíny a vykonával na ní soulož, přičemž poškozená se bránila tak, že křičela, cloumala sebou, a asi po asi pěti minutách cítila, že obžalovaný ejakuloval do pochvy a svého jednání zanechal, lehl si vedle poškozené s tím, že mu posrala život, takže on ho posere jí a udělá jí dítě, načež jí opět nutil zůstat ležet na posteli a sám pak vyšel z bytu pro cigarety, a když se vrátil se svou matkou J. R. narozenou poškozená vyběhla z bytu o patro níže do bytu jeho matky a v tuto chvíli z okna uviděla policisty a svou matku, které před tímto jednáním napsala zprávu, čímž poškozené způsobil na levém předloktí 3 zhmožděnin o průměru 0,5 cm a na pravém předloktí zhmožděninu na jeho horní hraně v oblasti lokte, dále modřinu nad levým nadrem o průměru 2 cm, dále šest zhmožděnin na levém stehně, o průměru od 0,5 cm do 2 cm, a dále jí způsobil zhmožděninu na levém kotníku a nártu,

tedy – jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a to souloží,

přičemž jednáním uvedeným pod body 2 – 3 jí způsobil taková zranění, která si vyžadovala lékařské ošetření, s pracovní neschopností poškozené od 3. 5. 2022 do 17. 5. 2022,

tedy - ad 2 – 3 – jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

ad 1 - 2

pokračující přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2 – 3

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená A.Š., narozená odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj odpovídající výroku rozhodnutí.
2. Obžalovaný uvedl, že z VT vystoupil v lednu 2022 a pak měli vztah do té doby, než ho vzali do vazby. Před koncem VT si začali zase psát. Když vyšel ven, tak asi po měsíci spolu začali bydlet. Nejdříve spolu vycházeli v pohodě, poté začaly hádky a začala ho mlátit. Ze začátku to bylo v pohodě všechno, potom, jak na ní její máma začala naléhat, proč s ní bydlí, tak začala být agresivní, hádali se. Poškozená pracovala. Párkrát jí volal, ale že by ji nějak kontroloval, to ne.
3. Ke skutku č. 1 – ví, ohledně čeho ta hádka byla, ale že by ji tam držel, to ne. Video neviděl. Styk s dalšími osobami, ani s její matkou, jí nezakazoval. Když šla z bytu, není pravda, že musela vést videohovor. Do zaměstnání byli domluvení, že buď si sežene odvoz, nebo pojede autobusem, takže mohla jezdit se spolupracovníky. Taky občas jezdila.
4. Ke skutku č. 2 – telefon nerozbil. Přijeli z čarodějnic z a ona si všimla, že ho má rozbítý. Začala tam nadávat, pak ho hodila na okno a šli spát. Vůbec neví, které zranění utrpěla. Žili spolu, viděl ve spise vyfoceně modřiny, ale ty ona nikdy neměla. Neví, jestli si ty modřiny udělala sama. Když najednou uviděl tu fotodokumentaci, tak na to koukal. Byli spolu, ale já na ní ty modřiny neviděl.
5. Ke skutku č. 3 – k tomu znásilnění - oba dva s tím souhlasili. Sama mu řekla, že si chce udělat dítě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

6. Když přijeli z těch čarodějnic, a jak byla připitá, tak začala být nervózní, začala být nepříjemná. Lehli si, chtěla si napojit telefon, zjistila, že je rozbitý a začala hádka, že jí ho prý rozbil. Pak ho hodila na okno a šli spát. Ráno se vzbudili a měla odjet k mámě. Večer se totiž rozhodli, že se rozejdou. Domluvili se, že ať se na to vyspí, ráno si sbalí věci. Ale ráno mu řekla, že si chce nechat udělat dítě a že zůstane. Pak když šel ven pro cigarety, tak šel nahoru, ona vyběhla dolů k mámě. Tak také přišel k mámě. Najednou někdo zazvonil, ona jen přiběhla zpátky, zasmála se a řekla, že je tu policie. Neví, proč volala policii. Asi jí to poradila její máma.
7. Háдали se kvůli žárlivosti a kvůli tomu, že pořád někde s kamarády v klubu. Jí to vadilo, že obžalovaný je v klubu s kámošema. Ona nikam nechodila. Její mámě vadilo, že spolu bydlí, pořád je naháněla všude, po kamarádech sháněla její adresu, že je najde.
8. Poškozená A ■■■ ■■■ uvedla, že z něj má strach. Byla s ním stále doma. Neustále jí sledoval, volal jí. Když to nezvedla, každou minutu jí byl schopen volat. Začal jí mlátit. Měla už toho všeho dost, chtěla odejít od něj. Další den šla do práce a zavolala svému bývalému příteli, jestli by u něj nemohla dva dny přespat. Obžalovaný se to pak dozvěděl. To bylo z té nahrávky.
9. Háдали se skoro každý den. Ze začátku jen třeba jednou za týden, dal jí třeba facku nebo jí hodil na zem. Nebylo to nějak jako velký. Že by měla někde velký modřiny a pak až postupem času to začalo. Nikdo zranění neviděl. Ukazovala to před těmi čarodějnicemi. V práci to nikdo nezaznamenal. Byla zima, nosila dlouhý rukávy.
10. S tím telefonem – tu nahrávku – to bylo, když napsala tomu bývalému příteli o tom, zda by u něj mohla přespat. To se dozvěděl, že mu psala, chtěl vědět, co mu napsala. Ale ona mu to nechtěla ukázat. Nechtěla, aby se dozvěděl, že chtěla odejít. Nutil jí, aby mu ukázala, co psala. Držel jí pevně za ruce, slovně jí nutil. Brečela. Pak si ten telefon vzal sám a podíval se sám na to. Neví, proč se sám nepodíval do toho telefonu. Heslo do telefonu věděl.
11. Matce se nesvěřovala, nestýkala se s ní. Nebyla s matkou v kontaktu. Moje matka neměla z našeho vztahu radost. Psala jí, aby se s ním rozešla. Někdy na začátku toho vztahu.
12. Sama nikdy obžalovaného nebila. Jen ho odstrčila. Neublížila mu, a když, tak to nebylo úmyslně.
13. K bodu 2 a 3 obžaloby – jeli večer do ■■■ na čarodějnice. Tam se pilo. Kolik se toho vypilo, už si nepamatuji. Začal se tam hádat s lidmi. Nějaký kluk tam nadával holkám, tak ho bránil. Popral se tam také. Nechtěla s ním jít domů. Přemlouval jí. Nakonec s ním domů jela. Když přijeli, šli do bytu, lehli si, chtěla si jít pro jinou deku a ne ležet pod jednou. Chytil jí za ruku, chtěl, aby spala s ním. Háдали se, držel jí za čelist, hlavu jí držel v polštáři. Trvalo to déle. Nějaká facka z jeho strany byla, do ucha. Ten večer skončil tak, že chtěla napsat tomu, co je odvážel, ať pro ní přijede, natáhla se pro telefon, on ho vzal, dával do něj pěstí a pak ho položil na okno. Pozvracel se a šel spát. Měla ještě jeden telefon, ten nechávala v práci. Teď si ho vzala domů. Tak si ho vytáhla z tašky a napsala tomu kamarádovi. Chtěla, aby pro ní přijel druhý den kolem desáté, to měl jít obžalovaný do práce. Pak dala telefon pod polštář a šla spát. Obžalovaný usnul. Zranění měla v obličejí škrábance, modřiny na těle. Toto zranění je zadokumentované, byla s tím u lékaře.
14. Ráno se vzbudila a začali se hádat o včerejšku. Nemohla jít na záchod, nechtěl jí pouštět a řekl, že ven už se nepodívá, maximálně na dvorek. S tím, že má i skončit v práci. Byl na ní, že ona ho skopla nohama, on se bouchnul do hlavy. Mačkal jí tvář, prali se, skopla ho. Chtěla utéct, chytil jí za ruku, shodil jí na postel. Spadla na břicho. Pak si na ní sedl, stáhl jí kraťasy a pak jí znásilnil. Trvalo to přibližně pět minut. Cloumala sebou, křičela. Z jeho strany tam bylo vyvrcholení dovnitř. Po skončení otevřel okno, jeho mamka byla na dvoře. Ptal se jí, jestli nemá cigarety, šel dolů a přišel nahoru i s jeho mamkou a jak otevřel dveře, tak protáhla a seběhla dolů k jeho mamce. Po cestě dolů napsala svojí mamce, že jí mlátí a že jí tam zavírá. Pak přijela i s policisty. Z tohoto dopoledního jednání měla modřinu pod řadrem, na stehně a nateklý kotník.

15. Svědek J. H. uvedl, že ví, že se spolu hádali. To, že ji nějak fyzicky napadl, se dozvěděl až po tom incidentu. Byli na grilovačce, tam se pilo, obžalovaný tam převrátil stůl. Ten večer se ti dva hádali, ale svědek neví kvůli čemu. Po půlnoci je vezl domů, vyčítali si, kdo s kým spal, vytahovali minulost. Když je dovezl, tak H. řekl, že jestli na ni sáhne, tak si to s ním vyřídí. Protože na té zahradě viděl, že je agresivní, tak mu to pro jistotu řekl. Ještě zaslechl, že A. si stěžovala kamarádce, že ji H. už někdy napadl. Tak mu to řekl – pro jistotu. Potom měl od poškozené plno zpráv a zmeškaných hovorů, kdy mu psala, že ji napadl, zakazoval jí, aby chodila ven, bral jí klíče. V těch SMS zprávách od ní bylo – že ji zmlátil, poté usnul, že se bojí a že chce odvézt druhý den, že by měl být H. na noční. Domlouvali se na desátou hodinu. Domluvili se na druhý den, že ji odveze k jejím rodičům. Pak napsala, že ji zmlátil do obličeje, že ji znásilnil a že se do ní udělal a že jí řekl: Teď ti poslal život, a že už to řeší policie a nemusí už pro ni jezdit. Tak tam proto nejel.
16. Svědkyně D. P. uvedla, že jejich vztah byl takový, že se často hádali, občas dostala. Začal hodně žárlit, hádali se, hádky začínal převážně H. Příčina hádek bylo žárlení. Vypisoval jí do práce každou chvíli, proč mu nevolá. Poškozená jí o tom říkala a viděla i zprávy - jedna za druhou, např. co děláš, s kým jsi. Poškozená jí také říkala o napadení obžalovaným, poškozená měla modřiny na ruce. Ukazovala jí to asi 3x. Jednou u toho i byla. Psala jim H. máma, ať přijdou za H. Hádali se tam, on ji vyhazoval. Pak napadl i svoji mámu. Obžalovaný pil hodně alkohol.
17. Na té zahradě ve Vroutku také chvíli byla. Odcházela kolem půlnoci, jedné ráno. Později jí poškozená vyprávěla, co se tam stalo. Že se doma hádali, nechtěl ji pustit, držel ji v posteli, znásilnil ji a nakonec utekla.
18. Svědkyně J. R. uvedla, že obžalovaný a poškozená měli ve vztahu problémy. Hádky byly vzájemné. Vyměňovali si názory kvůli všemu. H. po psychické stránce nebyl v pořádku, řešilo se to i s PMS a lékaři, výsledek byl negativní.
19. H. měl problém s tím, že poškozená si psala s někým jiným a ona problém s tím, že ji H. sleduje. H. pil dost alkohol. Pil denně vodku.
20. Jednou byla potyčka u nich v bytě. H. chtěl, aby se poškozená odstěhovala. Vjeli si nakonec do vlasů i oni dva a svědkyně volala policii, aby ho odvezli na psychiatrii a aby dostal něco na zklidnění. To je vyhazoval všechny. Syn má větší sílu, tak svědkyni chytil ruce a ona se neuměla bránit. Neví o tom, že by něco takového dělal poškozený. Nic jí nikdy neukazovala.
21. Když ho brali do vazby, tak ten den přišla kolem půl třetí odpoledne z práce. Pracuje od osmi do dvou. Syn na ní volal z okna kvůli cigaretám z okna, to přišla z práce a venčila psy. Řekla mu, aby si pro ně přišel dolů. A. běžela za ní, měla na sobě tenkrát pyžamo, když vyběhla z toho bytu. Pak policie, A. matka. Museli se vrátit až někdy k ránu, ona dole nic neslyšela. Říkala, že jí H. rozbil telefon, že si vjeli do vlasů, dali si navzájem facku. O tom, že by šlo o znásilnění, neřekla.
22. Svědkyně K. T. uvedla, že si začala všimnout v práci na A. že je smutná, nechodila v dobrém rozpoložení. Celou šichtu telefonovala, chodily jí zprávy od H. On ji pořád hlídal, pořád o přestávky jí telefonoval. Když se nemohla dostat do práce, tak jela s kolegy. To se H. nelíbilo. Do práce chodila pořád v horším stavu. Ten její stav trval asi 2 nebo 3 měsíce. Na záchodě byla třeba dvě hodiny. Nebo ani nepřišla do práce. Svědkyně měla podezření, že jí asi týrá. Nosí do práce dlouhé rukávy, tak žádné zranění neviděla. Jednou jí ukazovala natrhlý ret a modřinu pod prsem.
23. Svědek L. Š. uvedl, že když vyšel obžalovaný z VT, tak asi až měsíc, dva poté se spolu dali ti dva dohromady. Navštěvovali se a pak až spolu asi začali bydlet. Bydleli v nad H. mámou. Občas u nich byl. Jednou ho tam zavolala H. máma. Chtěla mu ukázat, jak to nahoře chodí, že se tam hádají. Povíдалa mu, že slyší bouchání s dveřmi, do zdi.

24. Obžalovaný poškozenou nikam nechtěl pouštět. Slyšel od ní, že si telefonují velmi často. Byla z toho taková vystresovaná, obžalovaný jí hodně psal – „zavolej mi, zavolej mi“. To byla v práci. U toho jednoho konfliktu, jak tam byl, tak se choval hnusně, asi žárlil. On je žárlivý. Umí manipulovat a manipuloval s ní.
25. Svědkyně A. Š. uvedla, že v té době ani nevěděla, že spolu jsou. Dal na Facebook fotku a díky tomu věděla, že spolu jsou. Nevěděla, co se u nich děje. Psala jí, ale A. jí neodepisovala. Věděla od starší dcery, že A. není psychicky v pořádku. Psal jí i H. že ona ví, jak se má chovat a psala mu: „Z*** zůstává z****“, a pokud A. bude ubližovat nebo ji dostane do dluhů, ať si jí nepřeje“. On je manipulativní.
26. Potom A. akorát psala, že potřebuje pomoci. Když pro ni přijela, ona se celá klepala. Dcera jí řekla, když čekali na chirurgii, že byla znásilněná a že potřebuje prášek. Měla rozkousanou celou pusku. Ze začátku po tom incidentu spala u ní, byla u psychiatra, pak chodila normálně do práce a dnes má nového přítele.
27. Z listinných a jiných důkazů soud zjistil:
28. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé, soud zjistil, že J. R. byl zadržen 2. 5. 2022 v 10.10 hodin.
29. V protokolu o vazebním zasedání obžalovaný uvádí, že není pravdou to, jak věc popisuje poškozená.
30. Z protokolu o prohlídce těla a fotodokumentace obžalovaného soud zjistil poranění na těle obžalovaného a dále skutečnost, že z pod nehtů mu byly odebrány 2 genetické stopy, dále poranění na rukou, krku, hrudi a nohou.
31. Z lékařských zpráv soud zjistil, že obžalovaný byl dne 2. 5. 2022 vyšetřen, přičemž uvedl, že užívá Triapridal a Ketilept z Nemocnice Žatec. V ambulanci psychiatrického oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem byl obžalovaný vyšetřen pouze v jednom případě, a to dne 31. 3. 2022 po konfliktu v domácím prostředí. Již v sanitě i později na oddělení nebyl auto či heteroagresivní, byl klidný a věc byla uzavřena jako porucha přizpůsobení s tím, že se to u pacienta projevilo stavy neklidu po konfliktních situacích. Byl pouze jednorázově vyšetřen a odeslán domů. Pro případně se opakující stavy neklidu při konfliktu byla obžalovanému vydána záchranná medikace, a to 3 tablety Triapridalu 100mg a 2 tablety Ketileptu 25mg.
32. Z lékařské zprávy psychiatrické léčebny Petrohrad soud zjistil, že obžalovaný není jejich pacientem a pouze mu byl vystaven recept na léky v době, kdy nebyly přítomna jeho ambulantní psychiatricka.
33. Ze zprávy vězeňské služby soud zjistil, že u obžalovaného byla dne 5. 5. 2022 provedena vstupní prohlídka do vazební věznice Litoměřice. Zde obžalovaný sdělil, že neužívá žádné léky. Rovněž z této zprávy soud zjistil, že obžalovaný nebyl psychiatrem vyšetřen a v jeho dokumentaci není ani zprávy o tom, že byl hospitalizován v Brně na jakémkoliv oddělení včetně psychiatrie a rovněž není v dokumentaci jakékoli vyšetření z nemocnice Ostrov nad Ohří, tedy včetně psychiatrie. Medikace psychofarmak v lékové listině obžalovaného se nenachází.
34. Ze záznamu o dechové zkoušce ze dne 2. 5. 2022 soud zjistil, že obžalovaný v 12.31 hodin nebyl pod vlivem alkoholu.
35. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace je soud zjistil situaci v bytě č. [REDAKCE]. Při ohledání místa činu byla zajištěna jedna věcná stopa, a to kráťasy bílé barvy, které byly zajištěny ve spodní části manželské postele.
36. Poškozená A. Š. na protokol o vydání věci vydala CD nosič, na němž je uložena videonahrávka v délce 11 minut, kterou poškozená pořídila svým telefonem dne 12. 4. 2022 a ze které je patrné, jakým způsobem ji fyzicky napadl obžalovaný a co po ní požadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

37. Z lékařské zprávy poškozené soud zjistil, že tato byla dne 1. 5. 2022 vyšetřena v Nemocnici Žatec, kde uvedla, že byla napadena a znásilněna přítelem. Rovněž je zde patrný její zdravotní stav a mimo jiné skutečnost, že zevní genitál byl bez poranění a bez patologického nálezu.
38. Ze zprávy policie ČR soud zjistil, že dne 10. 5. 2022 byla poškozené a její matce poskytnuta psychologická pomoc pro ventilaci emocí, přičemž poškozená měla potřebu řešit otázky vlastní domnělé viny.
39. Z protokolů o prohlídce těla a fotodokumentace poškozené soud zjistil, jaké měla poškozená způsobená zranění a na jakých místech, přičemž se jednalo zejména škrábance, oděrky a zhmožděnin na různých částech těla. Technik odebral z pod nehtů obou rukou poškozené 2 genetické stopy.
40. Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že poškozená vydala spodní a horní díly pyžama. Dále z protokolu o vydání věci soud zjistil, že poškozená vydala 9 datových souborů, z nichž je patrná komunikace mezi obžalovaným a poškozenou v době od 24. 6. 2022 do 2. 5. 2022.
41. Z telefonické a Facebookové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou od 26. 4. 2022 do 2. 5. 2022 soud mj. zjistil, že obžalovaný opakovaně kontaktoval a požadoval, aby s ním komunikovala, a to i v zaměstnání. Zároveň jí obžalovaný sdělil, že se o žádné znásilnění nejednalo, že vše bylo dobrovolné a napadení bylo vzájemné.
42. Z telefonické komunikace prostřednictvím SMS mezi poškozenou a J. [REDAKCE] H. [REDAKCE], soud mimo jiné zjistil, že poškozená psala J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] že jakmile přišli domů, tak jí zbil, zničil telefon a pak znásilnil a zda by jí mohl druhý den po 22.00 hodin, až půjde obžalovaný do práce, odvést i s věcmi do [REDAKCE].
43. Z výpisu systému PČR soud zjistil, že 1. 5. 2022 v 15.04 hodin poškozená věc ohlásila telefonicky PČR.
44. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie soud zjistil, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou, je schopen chápat smysl trestního řízení.
45. Z lékařských zpráv poškozené soud zjistil, že po jednání obžalovaného jí byla stanovena diagnóza reakce na stres po psychické stránce, po fyzické stránce jí byla jednáním obžalovaného způsobena porucha zdraví, obžalovaný poškozené způsobil zranění na levé straně tváře, a to škrábance a několik drobných oděrek a odřeninu pod pravým koutkem rtu, dále na levé části tváře asi 6 drobných oděrek na různých místech, dále za levým uchem další odřeninu, na levém předloktí 3 zhmožděnin o průměru 0,5 cm a na pravém předloktí zhmožděnin na jeho horní hraně v oblasti lokte, dále modřinu nad levým nadřem o průměru 2 cm, dále šest zhmožděnin na levém stehně, o průměru od 0,5 cm do 2 cm, a dále jí způsobil zhmožděninu na levém kotníku a nártu. Poškozená byla v pracovní neschopnosti od 3. 5. 2022 do 17. 5. 2022.
46. Matka poškozené při svém výslechu předložila kopii její komunikace ze dne 1. 5. 2022 a účtenku za léky, které poškozené zakoupila po jednání obžalovaného.
47. K osobě obžalovaného soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 4. 6. 2020 č. j. 4 Tm 6/2020-307 byl obžalovaný uznán vinným proviněním vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, proviněním vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, proviněním výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea 1 trestního zákoníku a proviněním zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu bylo uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně v trvání dvou roků. Z výkonu tohoto trestního opatření byl obžalovaný dne 11. 01. 2022 podmíněně propuštěn se stanovenou zkušební dobou v délce 3 roků s dohledem, a to za současného stanovení přiměřených omezení či povinností.

48. Ze zprávy Městského úřadu Žatec soud zjistil, že s obžalovaným nebylo vedeno přestupkové řízení. Ze zprávy Města Podbořany soud zjistil, že s obžalovaným byla vedena 2 přestupková řízení, která byla odložena. Ze zprávy Vězeňské služby ČR soud zjistil, že obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody, kde se choval řádným způsobem a nebylo k němu negativních poznatků. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný je ve výkonu vazby, kde se rovněž chová řádným způsobem. Ze zprávy Úřadu práce soud zjistil, že obžalovaný byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v roce 2019, přičemž byl sankčně vyřazen pro nedostavení se ve stanovením termínu. Ze zprávy společnosti Yanfeng soud zjistil, že obžalovaný zde byl zaměstnán v této společnosti a jsou patrné jeho příjmy. Ze zprávy probační a mediační služby soud zjistil, že obžalovaný byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, přičemž mu byla stanovena zkušební doba v trvání třech roků, v průběhu které mu bylo stanoveno zdržet se užívání návykových látek, přičemž v průběhu této doby měla pracovnice PMS podezření na porušování této povinnosti. Od zahájení dohledu obžalovaný uváděl psychické potíže, které měl zejména řešit a objednal se do psychiatrické ambulance v Lounech, přičemž si však opakovaně oddaloval termín návštěv a ani jednou se psychologické vyšetření nedostavil. U obžalovaného bylo zpracováno finanční šetření, přičemž bylo zjištěno, že není v pracovní neschopnosti a nepobírá nemocenské ani jiné sociální dávky. V katastru nemovitostí nemá evidována žádná vlastnická ani jiná práva. Ze zprávy ČSSZ vyplývají společnosti, u kterých byl v minulosti zaměstnán. Z výpisu z centrální evidence exekucí jsou patrné jeho exekuce a jejich aktuální stav.
49. Po provedeném dokazování přistoupil soud k hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla spolehlivě prokázána.
50. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, obžalovaný je manipulativní osobou, která jedná ve většině případů účelově. A tak tomu bylo i v tomto hlavním líčení. Obžalovaný jednání, které mu bylo kladeno za vinu, popíral. K jednání, uvedenému pod bodem 1) rozsudku, se sice doznal, ale učinil tak až poté, co viděl videozáznam, který pořídila poškozená. Tato změna postoje naprosto vystihuje osobu obžalovaného. Přitom je nutno zmínit, že i kdyby se k tomuto jednání nedoznal, jeho výpověď stojí, nejenom u bodu ad 1) osamoceně, a je v rozporu s ostatními provedenými důkazy. Obžalovaný je tak usvědčován zejména výpovědí poškozené. Poškozená vypovídala konstantě, jak v přípravném řízení, tak i v hlavním líčení. Oproti výpovědi obžalovaného, výpověď poškozené osamoceně nestojí a koresponduje s ostatními důkazy. Soud tak výpovědi poškozené uvěřil a vzal ji jako základ svých skutkových zjištění. U jednání pod bodem 1) je kromě výpovědi poškozené obžalovaný usvědčován nahrávkou na mobilním telefonu poškozené, ze kterého je patrné, že jednání se dopustil právě obžalovaný a popsáním způsobem.
51. Výpověď poškozené pak koresponduje i s dalšími provedenými důkazy, kdy svědek J. H. uvedl, že ve chvíli, kdy obžalovaného s poškozenou odvážel domů, ti dva se hádali, on měl o poškozenou strach, a v tomto směru obžalovaného varoval. Dále mu poškozená bezprostředně po incidentech sdělila, že se obžalovaný dopustil uvedených jednání a žádala o zajištění odvozu v době, kdy obžalovaný nebude doma. Jako objektivní důkaz o tomto hovoří i SMS komunikace mezi poškozenou a tímto svědkem.
52. S výpovědí poškozené korespondují i zranění, která jí byla jednotlivými útoky obžalovaným způsobena a jsou zadokumentována jak v lékařské zprávě, tak provedenou fotodokumentací a prohlídkou jejího těla policejním orgánem.
53. Svědkyně P. se s obžalovaným a poškozenou stýkala častěji po delší dobu, kdy ta v obecné rovině potvrdila negativní a agresivní chování obžalovaného vůči poškozené, kdy tato svědkyně uvedla, že asi 3x jí poškozená ukazovala zranění, které jí měl obžalovaný způsobit. Viděla i obtěžující zprávy, které obžalovaný poškozené posílal. Této svědkyni se též poškozená zmínila o jednání obžalovaného ve dnech 1. 5. 2022.

54. Svědkyně T [REDACTED] je kolegyní poškozené ze zaměstnání. Tato svědkyně soudu v obecné rovině popsala, že poškozená během vztahu s obžalovaným byla od jeho osoby neustále obtěžována prostřednictvím elektronických komunikací, po incidentu ze dne 1. 5. 2022 jí pak poškozená ukazovala natrhlý ret a modřinu pod prsem. Sama svědkyně měla podezření, že obžalovaný poškozenou týrá.
55. I svědek L [REDACTED] Š [REDACTED] v obecné rovině potvrdil špatné zacházení obžalovaného, když mu sama matka obžalovaného měla potřebu ukázat, co se mezi nimi děje. Svědek uvedl, že obžalovaný zakazoval poškozené chodit ven, neustále ji kontaktoval prostřednictvím elektronických komunikací, obžalovaného popsal jako agresivního a žárlivého jedince.
56. Svědkyně A [REDACTED] Š [REDACTED], matka poškozené pak uvedla, že do vztahu obžalovaného s poškozenou nikterak nezasahovala, kdy toto vyvrací obhajobu obžalovaného v tom směru, že za konflikty mezi ním a poškozenou může právě komunikace poškozené s její matkou. Tuto svědkyni požádala poškozená bezprostředně po incidentu dne 1. 5. 2022 o pomoc, jako svoji matku, a to i přes to, že s ní právě kvůli obžalovanému nekomunikovala. Tato svědkyně soudu poskytla kopii jejich komunikace, kdy je z ní zřejmé, že ještě před samotným znásilněním, cca kolem osmé hodiny ranní probíhala komunikace v klidném duchu, následně, po incidentu uvedeného bodem 3, byly již požadavky na pomoc ze strany poškozené urgentní.
57. Ani výpověď J [REDACTED] R [REDACTED], matky obžalovaného, nemohl soud hodnotit ve prospěch obžalovaného. Svědkyně uvedla, že obžalovaný poškozenou sledoval, žárlil na ní, pil ve větší míře alkohol, kdy následně byl i agresivní, a to tím způsobem, že dokonce napadl i ji (svědkyni) a sama mu zavolala záchrannou službu. V nemocnici však nic nezjistili, což přitom koresponduje s vypracovaným znaleckým posudkem, který jasně hovoří o tom, že obžalovaný je zdravý a jeho chování je ryze účelové. Ke způsobu napadení svědkyně uvedla, že ji obžalovaný chytil ruce a nechtěl je pustit. Jak je zřejmé, toto je ten samý způsobem jednání, který popisuje poškozená u bodu ad 1. Také této svědkyni se poškozená svěčila ohledně jednání obžalovaného ad 2-3), kdy ji popsala, že se s obžalovaným pohádali a ten jí rozbil telefon. Fakt, že této svědkyni poškozená neřekla o tom, že ji obžalovaný znásilnil, přitom nesvědčí o tom, že by byla poškozená nedůvěryhodná, prostě s některými věcmi se matce obžalovaného nemusela chtít svěřovat. Je si nutno uvědomit, že projednávaná trestná činnost tohoto druhu probíhá většinou latentně, poškozené osoby se s ní nesvěřují každému, koho potkají a pravda většinou vyjde najevo v tu chvíli, kdy chování pachatele překročí únosnou mez pro toho, kdo takovému jednání musí čelit. Po zhodnocení těchto důkazů je zřejmé, že poškozená není osobou, která by si nějakým způsobem vymýšlela, a soud tak její výpovědi uvěřil.
58. Obhájce obžalovaného u bodu č. 3 zpochybňoval časový sled událostí, kdy je však ze zprávy Policie ČR zřejmé, že poškozená věc oznámila telefonicky na linku 158 v 15:04 hodin. Svědkyně R [REDACTED] se přitom vyjádřila v tom směru, že domů přišla cca v půl druhé odpoledne. Není přitom vůbec vyloučeno, že k jednání obžalovaného došlo již dříve, dopoledne, s tím, že poškozená věc oznámila právě ve chvíli, kdy obžalovaný opustil jejich společné obydlí a poškozená tak měla možnost alespoň chvíli nerušeně telefonicky hovořit. Svědek H [REDACTED] pak uvedl, že byl s poškozenou domluven, že ji odveze kolem 22:00 hodin, v čas, kdy měl jít obžalovaný na noční směnu do zaměstnání. K tomuto však nedošlo, poškozená svědkovi včas napsala, co se stalo. U screenu této obrazovky (čl. 219) není uveden přesný čas, je ovšem zřejmé, že ke komunikaci došlo až poté, co poškozená věc oznámila na Policii ČR.
59. Na závěr je nutno zmínit, že i když lékařské zprávy vyloučily zranění genitálu poškozené, není zákonným znakem skutkové podstaty, aby byla poškozené v takovém případě zranění způsobena. Z popisu skutku je zřejmé, že poškozená na sobě měla minimum oblečení, navíc byla k obžalovanému zády a její možnost bránit se tak byla nepochybně snížena.

60. Co se týče návrhu stran na výslech svědka T■■■■ M■■■■ soud jej zamítl jako nadbytečný, kdy s ohledem na obsah úředního záznamu na čl. 247 je zřejmé, že tento by nepřinesl pro rozhodnutí soudu žádné nové podstatné skutečnosti.
61. Obžalovaný tedy tím, že při jednání pod bodem 1) nejméně po dobu 11 minut držel poškozenou oběma rukama za paže v oblasti bicepsu a tiskl ji k posteli, na které ležela, a takto jí nutil, aby mu pomocí PIN kódu odemkla její mobilní telefon a on se tak mohl podívat, s kým si dopisovala, dále pak jednáním uvedeným pod bodem 2), tedy tím, že si násilím vynucoval po poškozené, aby spolu spali pod jednou dekou, dále ji pomocí násilí zabránil v tom, aby mohla volně disponovat se svým mobilním telefonem, naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. K jednáním pod body 1) a 2) došlo v rozmezí 3 týdnů, jednání obžalovaného bylo vedeno jednotným záměrem, kdy se tak jedná o dva dílčí útoky pokračujícího přečinu ve smyslu § 116 trestního zákoníku
62. Následně obžalovaný, jednáním pod bodem 3), kdy přes odpor poškozené vykonal na ni soulož, naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
63. Soud, veden vyšetřovací zásadou, opatřil ještě do spisového materiálu konečnou lékařskou zprávu o následcích zranění poškozené, kdy zjistil, že poškozené byla jednáním obžalovaného pod body 2-3) způsobena porucha zdraví, kdy poškozená nemohla vykonávat zaměstnání po dobu delší než 7 dní. Z tohoto důvodu soud jednání obžalovaného pod body 2-3) kvalifikoval jako přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. V tomto směru soud také doplnil skutkovou větu tohoto rozhodnutí.
64. Všech zmíněných jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
65. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku.
66. Soud ukládal trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, dle činu nejpřísněji trestného, kterým je v tomto případě zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku. Za taková zvlášť závažný zločin lze obžalovanému uložit trest odnětí svobody v rozmezí od dvou do deseti let.
67. Soud u obžalovaného našel jednu polehčující okolnost, a to fakt, že se trestné činnosti dopustil ve věku blízkému věku mladistvého (§ 41 písm. f) trestního zákoníku), když mu v době spáchání trestné činnosti bylo 20 let. Obžalovanému naopak přitěžuje, a to velmi výrazně jeho trestní minulost, kdy se v minulosti již dopustil provinění vydírání i provinění znásilnění, za což mu bylo uloženo nepodmíněné trestním opatření odnětí svobody. Nyní spáchané trestné činnosti se přitom dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění s dohledem. Nelze odhlédnout ani od toho, že šlo o první vztah obžalovaného od jeho propuštění z výkonu trestního opatření, s tím, že trestné činnosti se dopustil nedlouho po svém propuštění. Obžalovanému také přitěžuje počet trestných činů, jejichž skutkové podstaty svým jednáním naplnil. Pro úplnost soud doplňuje, že obžalovaný se v roce 2020 také dopustil přestupku pro majetku – krádeže.
68. Je tak zřejmé, že ani částečný výkon trestního opatření odnětí svobody, ani hrozba tím, že zbytek trestního opatření odnětí svobody bude muset vykonat, nezabránila obžalovanému v opětovném páčání trestné činnosti. Z logiky věci tak nešlo uvažovat o jiném trestu, než o nepodmíněném trestu odnětí svobody. Soud zhodnotil jednání obžalovaného jako velice závažné, když i ze samotného názvosloví vyplývá, že obžalovaný spáchal zvlášť závažný zločin. Také předchozí jednání obžalovaného, za které již byl dříve potrestán (které je de facto v určitých směrech totožné), lze hodnotit jako velice závažné. Z tohoto důvodu soud musel ukládat již trest přísnější, než u spodní hranice zákonné trestní sazby, avšak stále, vzhledem k polehčující okolnosti, uložil trest

ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, ve výměře pěti roků. Takový trest odpovídá závažnosti stíhaného jednání, jeho následkům, osobě obžalovaného a zejména jeho nápravy, kdy obžalovaný svých chováním dokázal, že si ze svého předchozího potrestání ničeho nevzal, neuvědomil si, že takovýmto způsobem se jednoduše chovat nelze a možnost jeho nápravy je v takovém případě v tuto chvíli velmi snížena. Trest tak bude plnit funkci zejména represivní, tedy ochránit společnost před jeho nežádoucími útoky.

69. Pro výkon trestu soud obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku.
70. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojila poškozená s částkou 7 000 Kč, a to za rozbitý telefon. Pro této své tvrzení o výši této škody pak ničeho soudu nedoložila. Soud tak neměl pro výrok o náhradě škody objektivní podklad, a proto odkázal poškozenou dle § 229 odst. 1 trestního řádu s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Louny, 14. září 2022

Mgr. Martin Kredba v. r.
předseda senátu